

A biennálétól a TRIENNÁLÉIG

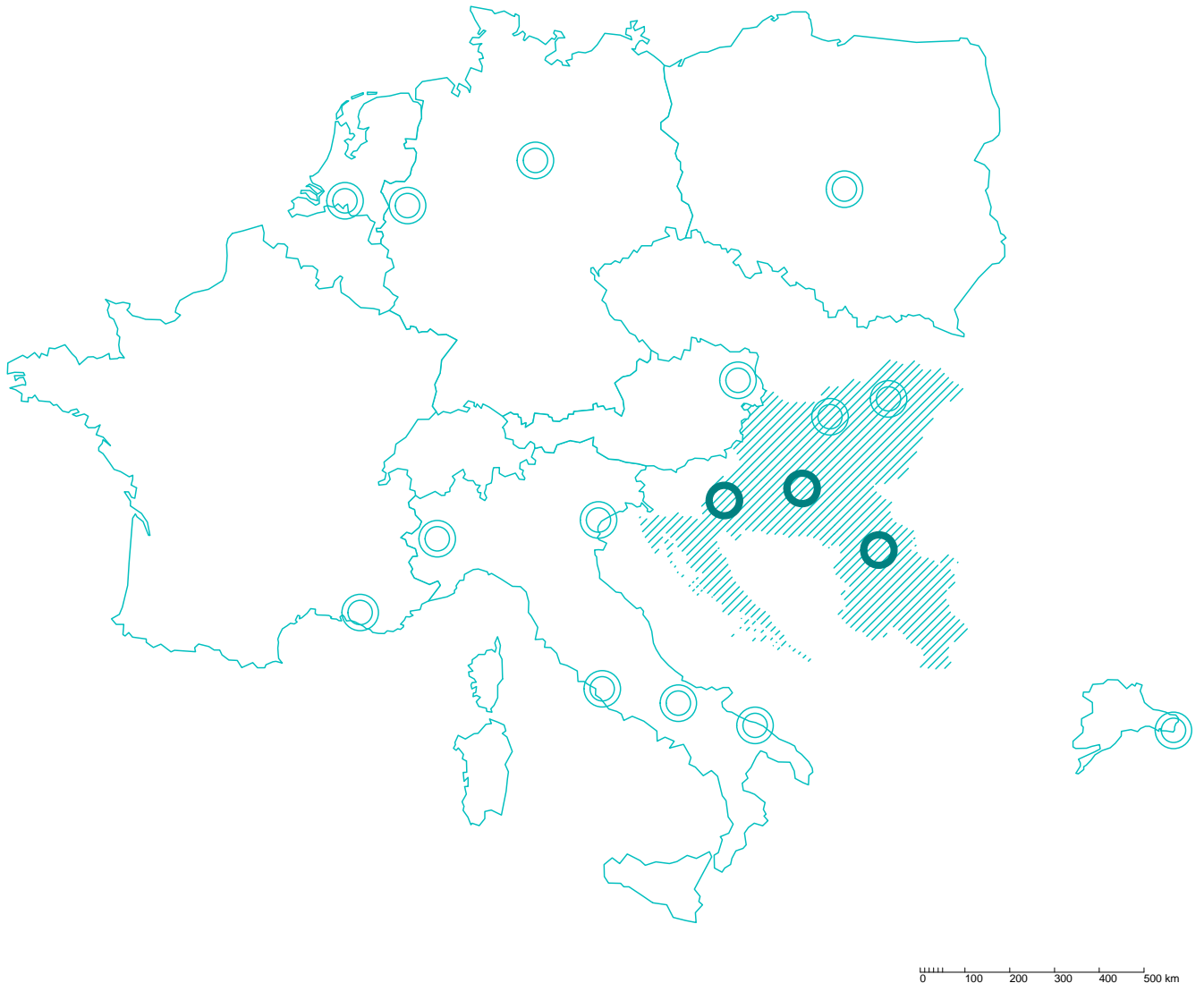
1.

“Nem az a feladatunk, hogy a felnövekvő generációnak meggyőződéseket közvetítsünk. Hozzá kell segítenünk, hogy a saját ítélő erejét, a saját felfogóképességét használja. Tanuljon meg a saját szemével nézni a világban. (...) A mi vélekedéseink és meggyőződéseink csak a mi számunkra érvényesek. Az ifjúság elé tárjuk őket, hogy azt mondjuk: így látjuk mi a világot. Nézzétek meg most már ti is, milyennek mutatja magát nektek. Képességeket ébresszünk fel, és ne meggyőződéseket közvetítsünk. Ne a mi igazságainkban higgyen az ifjúság, hanem a mi személyiségünkben. Azt vegyék észre a felnövekvők, hogy mi keresők vagyunk, és őket is a keresők útjára kell vezetnünk.”

Rudolf Steiner

Köszönetnyilvánítás:

Köszönöm a segítséget konzulensemnek, Veres Gábornak, Zoli bácsinak, hogy mindenben mellettem állt, Bachmann Bálintnak, mint a kar dékánjának, hogy lehetővé tette a workshopokon való részvételt, és annak a 651 embernek a munkáját, akik hozzásegítettek ahhoz, hogy ma a 13. Velencei Építészeti Biennále Magyar Pavilonja képezheti az előadásom egy jelentős részét!

1. tézis: Kulcsfontosságú, hogy a TÉMA érdekes és konstruktív legyen. Pontosan kell deklarálni a határait attól függetlenül mennyire tág kérdést vizsgálunk, legyen az konkrét tervezési vagy elméleti feladat.

2. tézis: A SZERVEZÉS során elengedhetetlen egy szigorú menetrend kitalálása, és betartása. Külföldi helyszín kapcsán érdemes a helyi viszonyokat alaposabban ismerő rendezvényszervező, vagy kulturális programokat bonyolító irodával felvenni a kapcsolatot. Meghatározó az eredmények minél szélesebb körű bemutatása, melyhez a média rendelkezésére bocsátandó anyagot már a workshop előtt el kell kezdeni összeállítani.

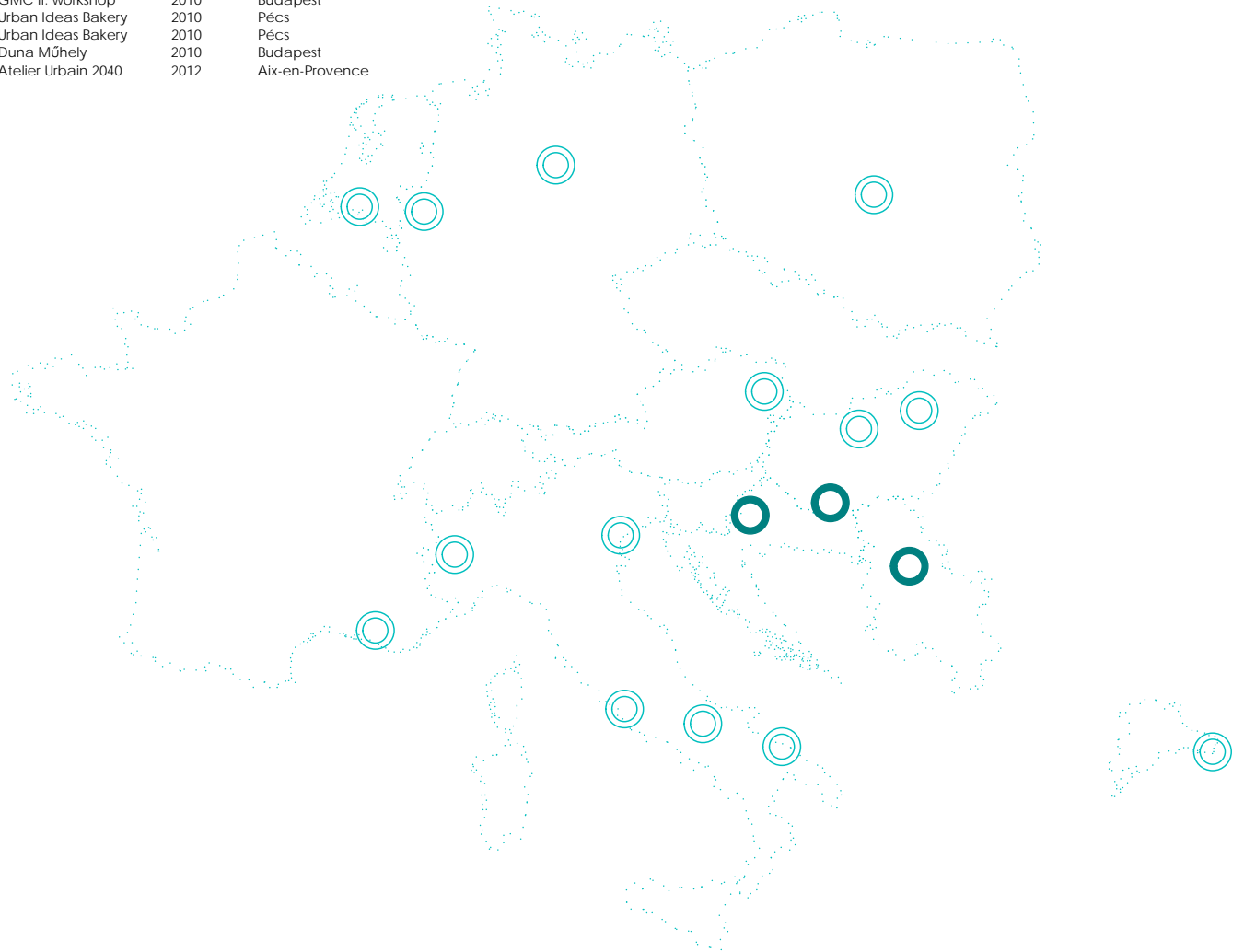
3. tézis: A workshopok IDŐBEOSZTÁSA meghatározó. Az első pár nap a téma megfogalmazásával, a probléma felvetésével, a helyszín megismerésével telik. Délelőttönként neves és elismert előadók információáradatot zúdítanak a hallgatóságra. Ez elsőre túlzásnak tűnik, de a délutáni, vagy az előadásokat követő másnapi helyszínbejárásokon a külföldi hallgatókban is kezd összeállni a kép. Ezt követi a csapatalkotás, hogy a hallgatók együtt tudjanak dolgozni. Lehetőséget kell biztosítani kreatív kikapcsolódásra, illetve a csapattagoknak arra, hogy jobban megismerhessék egymást. Az utolsó pár napban felpörög a munka operatív része, melynek csúcspontját a prezentáció jelenti.

4. tézis: Nélkülözhetetlenek a profi ELŐADÓK. Elismert szakembereket kell meghívni a prezentációk megtartására. Szélesíti a perspektívát, ha diverz módon a workshop témájának határterületeivel foglalkozó szakembereket is az asztalhoz ültetünk. Színesítik a képet, eltérő gondolkodásmódjuk újabb távlatokat nyit.

5. tézis: A workshopok csapatainak ideális létszáma 5 plusz-minusz 1 fő. Előny, ha a tagok különböző országokból érkeznek, de mindig van köztük legalább egy fő, aki hazai, és jó helyi ismerettel rendelkezik.

Megállapításaimat a következő workshopok kapcsán teszem:

STRABAG	2006	Bécs
EASA006	2006	Budapest
workshop07	2007	Pécs-Braunschweig
BASE II Lodz	2008	Lodz
Budapesti fürdők	2008	Budapest
Temporary City	2008	Duisburg
GMC workshop	2009	Budapest
Temporary City	2009	Pécs
stadslab	2009	Tilburg-Miskolc
Temporary City	2009	Istanbul
GMC II. workshop	2010	Budapest
Urban Ideas Bakery	2010	Pécs
Urban Ideas Bakery	2010	Pécs
Duna Műhely	2010	Budapest
Atelier Urbain 2040	2012	Aix-en-Provence

workshop #00

5.

Aix-en-Provence

Wien

Braunschweig

Budapest

Duisburg

Istanbul

Lodž

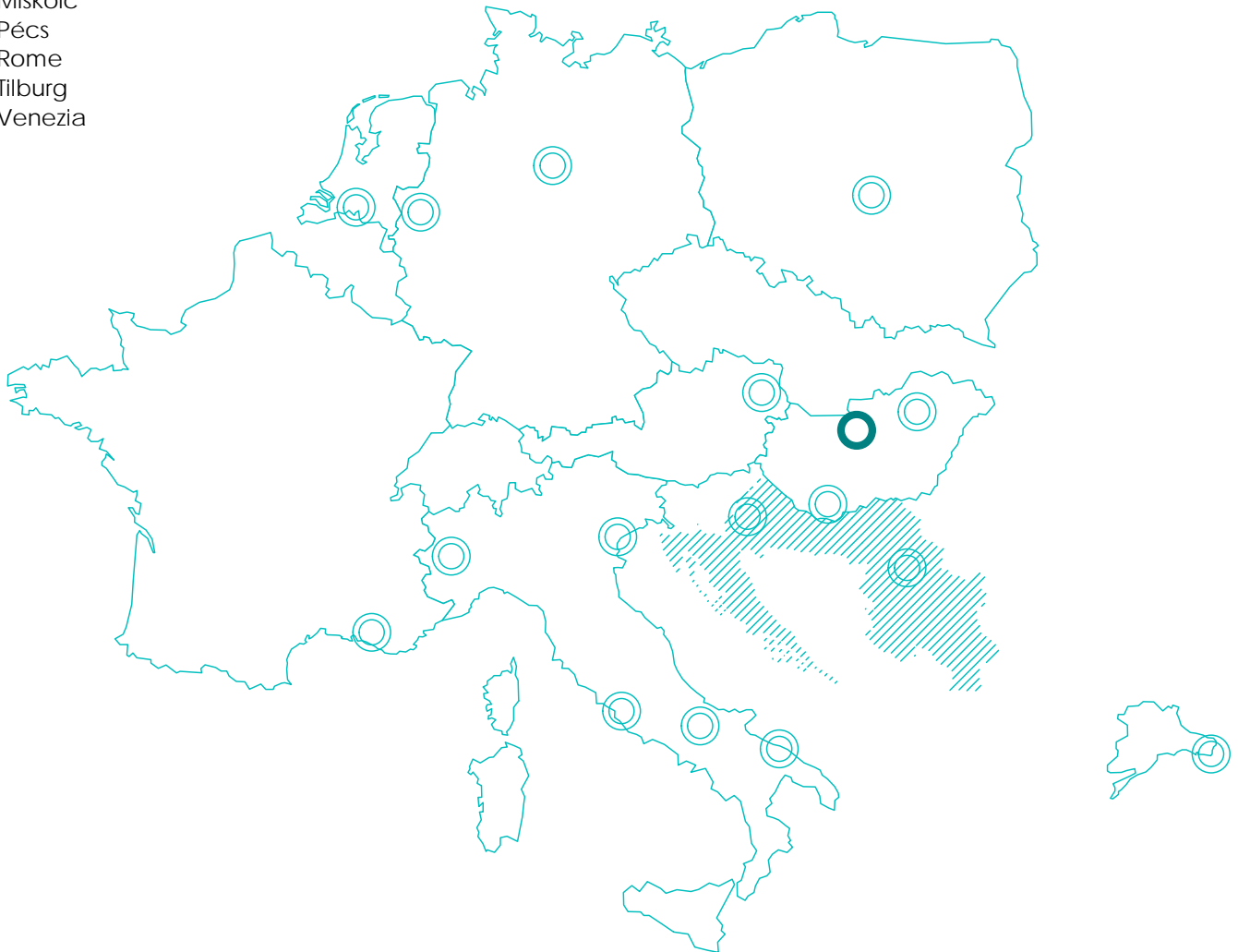
Miskolc

Pécs

Rome

Tilburg

Venezia

Évente egyszer négyszáz építészhallgató összegyűlik Európa valamely részén, hogy két héten keresztül egy adott témában együtt dolgozzanak. Sokan tagjai az EASA hierarchiától mentes hálózatának, sokféle kulturális és társadalmi háttérrel érkeznek a találkozóra. Abban azonban mind egyformák, hogy fiatalok, nyitottak és így másként tekintenek ugyanazokra a kérdésekre, amik az öreg és tapasztalt építész szakembereket is foglalkoztatják. Az előző mondatok közhelyek, melyek lényegi tartalmát minden évben újra kell gondolni. Mit és mennyit tud adni az EASA 2006-ban az európai építészhallgatóknak? Milyen szerepet tudna játszani a magyar építészet fejlődésében? Hogyan tudjuk a benne rejlő óriási energiákat leginkább hasznosítani? Ezek a kérdések foglalkoztatnak minket.

Böcczén Árpád főszervező

- 1981 Liverpool, England: Starting up the EASA Experience
- 1982 Delft, Netherlands: [Architecture of an Uncertain Future](#)
- 1983 Lisbon, Portugal: Social Spaces
- 1984 Aarhus, Denmark: Turning point in Architecture
- 1985 Athens, Greece: Interpretation and Action in the City
- 1986 Torino, Italy: Architecturi Latenti
- 1987 Helsinki-Putikko, Finland: Architecture and Nature
- 1988 Berlin, Germany: The Dimension Between
- 1989 Marseille, France: Heritage et Créativité
- 1990 Karlskrona, Sweden: Exploration
- 1991 Verkhoturie and Kolomna, USSR: Regeneration
(This assembly was held at two sites)
- 1992 Ürgüp, Türkiye: Vision 2000 Environment
- 1993 Sandwick, Scotland: The Isle
- 1994 Liège, Belgium: Consommer l'Inconsumable
- 1995 Zamość, Poland: Beyond the Borders
- 1996 Clermont-l'Hérault, France: Dream Builders!
- 1997 The Train, Scandinavia: Advancing Architecture
(This assembly was held on board a train driving through Denmark, Sweden, and Norway)
- 1998 Valletta, Malta: Living on the Edge
- 1999 Kavala, Greece: Osmosis
- 2000 Antwerp and Rotterdam, Belgium/Netherlands: Dis-Similarities
- 2001 Gökceada, Turkey: No Theme
- 2002 Vis, Croatia: Senses
- 2003 Friland, Denmark: Sustainable Living
- 2004 Roubaix, France: Metropolitan - Micropolitain,
- 2005 Bergün, Switzerland: Trans, Transit, Transition.
- 2006 Budapest, Hungary: Common Places**
- 2007 Eleusina, Greece: City Index
- 2008 Dublin-Letterfrack, Ireland: Adaptation
- 2009 Brescia, Italy: supermARCHet
- 2010 Manchester, UK: Identity
- 2011 Cadiz, Spain: deCOASTruction
- 2012 Helsinki, Finland: Wastelands
- 2013 Žužemberk, Slovenia: Reaction

rezümé:

hierarchiától mentes

sokféle kulturális és társadalmi háttér

másként tekintenek ugyanazokra a kérdésekre, amik az
öreg és tapasztalt építész szakembereket is foglalkoztatják

lényegi tartalmát minden évben újra kell gondolni

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

.....

A 2006-os alkotótábor témaválasztását döntően meghatározta, hogy a közelmúltban nemcsak az építész szakma, hanem a magyar közvélemény is egyre többet foglalkozik köztereink megújításával, funkciójuk újraértelmezésével. Az ezzel kapcsolatos párbeszéd során több olyan probléma merült fel, melyek megoldására eddig éppen nyilvánvaló jellegük miatt nem került sor. A címet (köz:helyek - common:place) kétféleképpen értelmeztük. Egyrészt - ahogy az EASA hivatalos nyelvében, az angolban is használatos - a banalitásra vonatkozó kifejezéseként, másrészt a mára már nyelvünkől kikopott, de a múlt század végéig az irodalmi nyelvben élénken élő „nyilvános hely”, köztér értelemben. Azt fogjuk vizsgálni, hogy e két fogalom mit jelent a mai magyar nagyvárosi polgár számára, milyen kérdéseket lehet velük kapcsolatban feltenni a különböző tudományos és művészeti ágakban, és melyek azok a problémák, amik megoldásában az építészek aktívan részt vehetnek.

A program a fővárosban valósul meg, így a munka során kihasználható az a kulturális és gazdasági helyzet, hogy Magyarország erősen centralizált szerkezetű, a fontosabb események főként Budapesten zajlanak. A nagyvárosi kontextus összes lehetséges felületét (pl. falak, plakátok, táblák, utak, rádió, tévé, újság) szeretnénk felhasználni, hogy diskurzust indítsunk el az építészek és a városlakók között.

A találkozó bázisa a Műegyetem rakpartnál lesz, így a belváros közelsége, az egyszerű és gyors közlekedés adott. A mintegy 400 résztvevőt a Kassa nevű utolsó - még meglévő - magyar építésű, jelenleg műhelyként használt Duna tengerjárón szállásolnánk el. Ennek vontatóhajója a Sopron, melyen a szervezők és a tutorok kapnának helyet. Az előadásokat, koncerteket és az étkezéseket egy harmadik hajón tartanánk.

A rendezvény 2006. július 23-tól augusztus 6-ig tart. Igazodunk a fővárosban ekkortájt zajló rendszeres fesztiválokhoz és egyéb rendezvényekhez, így egyes workshopok szervesen kapcsolódhatnak Budapest kulturális eseményeihez.

A kérdés aktualitása a közösségi terek számának csökkenése, melyek a társadalmi kapcsolatok klasszikus színteréül egyre kevésbé szolgálnak. Ily módon csökken a természetes - esetleg nonverbális - kommunikáció, a hétköznapi tapasztalás, az életszerű helyzetek előfordulása a hétköznapi publikus városi felületein. Helyét egy cyber tér veszi át, ami egyes elemeket felnagyít, mások lehetőségeinél fogva elcsökevényesednek, vagy teljesen kimaradnak.

A centralizált jelleg sok kérdést vet föl, megoszlanak a vélemények ennek előnyeiről. Szerintem egy decentralizált programsorozat mindenképp előnyére válik a vidéki nagyvárosoknak, további lendületet adhat neki, ha más, határon túli települések is megszólítva érzik magukat.

A Kassa nevű hajó, mint helyszín nagyon jó ötletnek bizonyult, bár aki a rendezvény előtt pár hónappal látta a rozsdás monstrumot, aligha hitte, hogy határidőre elkészül a 400 személy befogadására alkalmas „szálláshajó”. A megoldások az easa szellemétől nem távol álló módon elég puritánok, de annál célratörőbbek voltak; a fekhelyek például 3 emeletnyi földemzsalun kaptak helyet. Végül a helyszín az Erzsébet-híd festi hídfője fölé került.

1. tézis: Kulcsfontosságú, hogy a TÉMA érdekes és konstruktív legyen. Pontosán kell deklarálni a határait attól függetlenül mennyire tág kérdést vizsgálunk, legyen az konkrét tervezési vagy elméleti feladat.

easa 006 Budapest

...-[common:place]

15 nap

400 résztvevő — [számtalan új]
[kapcsolat][easa
közösség]

40 előadó

30 szervező

25 workshop — [azóta is érdekes]
[és publikálható]
[eredmények]

Nagy előny rejlik egyrészt a nemzetköziségben, hogy teljesen új csoportok és hálózatok tudnak kialakulni a résztvevők között, másrészt a rendszerességben: az easa az egyik leg régebb óta működő építész hallgatói rendezvény, ahol a résztvevők jelentős százaléka visszajáró vendég. Ráadásul nagyon sok féle minőségben lehet megjelenni: résztvevőként, nemzeti koordinátorként, tutorként, szervezőként vagy főszervezőként.

Az easa a szerkezeti felépítését tekintve úgy nézett ki, hogy az első pár napban rövid előadások tartásával bemutatkoztak a workshop csoportok vezetői, az ügynevezett tutorok. 2006-ban a 400 hallgató 25 workshop közül választhatott. Néhányat több személy vezetett. Ezek után a résztvevők megjelölhették, hogy melyiken szeretnének részt venni. Arra az esetre, ha valamelyik aránytalanul népszerű lenne, meg kellett adni egy második helyet is. Nekem ilyen tekintetben szerencsém volt, mert abba kerültem, amit elsőként jelöltem meg: small interventions volt a neve. Célja pedig, hogy Budapest belső kerületeiben egy helyszínhez kapcsolódóan egy hét ötletelés és tervezés után a résztvevők egy az egyes méretben meg is valósítsák, amit kitaláltak. A két tutor Arvid Wölfel és Renee Tribble Németországból érkezett.

Nem mindegyik workshop volt ennyire gyakorlatias; néhány Budapest települési léptékű problémáit boncolgatta, vagy elméleti kérdésekre próbált választ adni. Megint mások nem is kapcsolódtak igazán építészeti tematikához, inkább vicces gerilla akcióknak lehetne őket nevezni: pl. led-attack. Végül utolsó nap a prezentáció az A38 hajón kapott helyet, ahol a résztvevőkön kívül a média szereplői is kényelmesebben elfértek, és a terveket bemutató tablókat és egyéb anyagokat a workshop hajók hétköznapi életének zavaró hatásaitól mentesen lehetett installálni.

a Kassa raktere, mint egy nagy közös kabin: kicsit Noé bárkáját idézi

eredmények:

városszerte több kis beavatkozás

közösségformáló platformok

továbbfejlesztésre váró design ötletek

nívós megjelenés a média irányába

felújított hajó, ma Debrecen néven, mint
színház-hajó

együtt dolgozni képe közösség

Az easa számos fizikai lenyomata mellett - melyek a városban 2006-ban láthatók voltak, illetve azóta mint inspiráció, további projektek kifejlődésében játszottak fontos szerepet - azt hiszem a közösség teremtő ereje a legfontosabb. A két hét elég hosszú idő ahhoz, hogy tartós ismeretségek alakuljanak ki, amik a magánéletben illetve későbbi együttműködések során válnak meghatározóvá. Ebben rejlik az az elemi erő, ami miatt az easa 32 éve minden évben szünet nélkül megrendezésre kerül, és egyre népszerűbb.

workshop #00

15.

EASA 006

[ea]

common:place
budapest_hungary

- Tuttlingen
- >Ehingen
- >Ulm
- >Ingolstadt
- >Regensburg
- >Passau
- >Linz
- >Krems an der Donau
- >Vienna
- >Bratislava
- >Gyor
- >Komarom
- >**Budapest**
- >Dunaujvaros
- >Baja
- >Apatin
- >Vukovar
- >Belgrade
- >Drobeta-Turnu Severin
- >Vidin
- >Lom
- >Corabia
- >Turun
- >Magurele
- >Ruse
- >Oltenita
- >Calarasi
- >Cernavoda
- >Braila
- >Galati
- >Tulcea

A 2006-os EASA az első nemzetközi workshopom volt, ahol a small interventions nevű szekcióba jelentkeztem. Az itt készített terveket 1:1-es méretben a valóságban is megépítettük. Én Duna parti területet választottam, és egy PALACK:POSTA:ÁLLOMÁST terveztem, mely egyszerű, gazdaságos kivitelezhetősége mellett a Duna menti országok összetartozását igyekszik szimbolizálni.

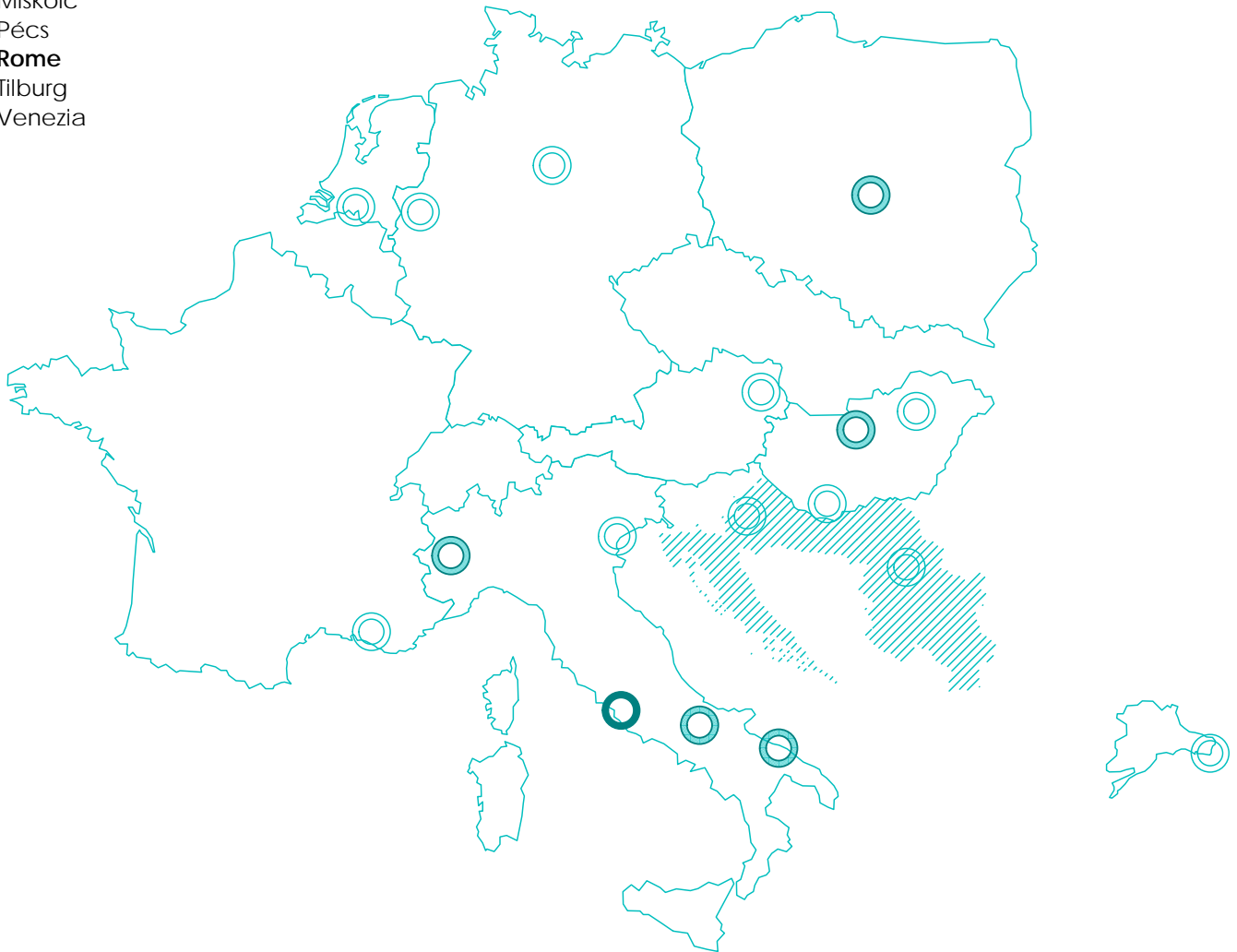
small interventions

workshop #01

17.

Aix-en-Provence
Wien
Braunschweig
Budapest
Duisburg
Istanbul
Lodž
Miskolc
Pécs
Rome
Tilburg
Venezia

A fiatal alkotók alighanem legnagyobb gondja a pályára állás. Korábban – évtizedekkel ezelőtt – még volt mód arra, hogy a diplomázó növendékeket a szakmai orgánumok bemutassák. Ma paradox helyzet állt elő. Miközben idehaza és külföldön is a korábbiaknál összehasonlíthatatlanul több a pályakezdő művész, a lapok helyszűkében nem tudnak és pénzügyi okokból nem is akarnak foglalkozni velük. Különösen nagy gond ez a leendő építészek és a designerek számára, hiszen – a műteremben magányosan alkotó festőkkel és szobrászokkal ellentétben – ők cégektől kapják vagy szerzik megbízásuként a feladatokat. A fiatalok bemutatkozásának fő fóruma így ma a kiállítás. A nagy nemzetközi seregszemlék immár elmaradhatatlan része a jövő nemzedékének pavilonja, ahol egyre több fiatal tehetség jelenik meg. Szerencsére, mind gyakoribb az olyan pályázat is, amelyet – fontos témakörökben – egyetemista vagy frissen végzett növendékek számára hirdetnek meg. Egy ilyen pályázat munkáit láthatjuk most; melynek külön jelentősége, hogy a magyar egyetemisták, a szűkös hazai környezetből kilépve, nemzetközi szinten mutatkozhatnak be.

Dr. Vadas József
Művészettörténész

Dortmund

BASE II

Roma

Bari

[előadássorozat
és kiállítás]

Budapest...-[sign&design]

Campobasso

[workshop,
előadássorozat
és kiállítás]

Lodž...-[eco workshop]

Turin

a Ponte Rotto (rom híd) újjáépítéséről készült kép
1880 körül

a magyarországi kiállítás szervezői:

BASE2 II. Európai Művészeti Diák Biennále

“Sign & design:

Környezettudatosság az építészetben és a formatervezésben”

MŰVÉSZETI VEZETŐ

Rosella Siligato

MŰVÉSZETI BIZOTTSÁG

Rosella Siligato - Művészeti vezető; Lucia Colosimo - A “P.Mercuri” művészeti iskola igazgatója; Daniela Bigi - Az “Arte e critica” vezető asszisztense; Laura Indrio - Művészettörténész; Dobrila Denegri - A “MACRO” független kurátora; Maria Grazia Tolomeo - A római “La Sapienza” egyetem kortárs művészeti tanszékének professzora; Marcello Pazzaglino - A C.A.V.E.A. építészeti és környezetszabályozási laboratóriumának igazgatója; Massimo Wertmuller - Színész.

SZERVEZÉS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

BT Communication di Bios Terra

INTÉZMÉNYI KAPCSOLATOK

Stefano Malavasi

KOMMUNIKÁCIÓS ÉS PROJEKT VEZETŐ

Laura Capezzuoli

KOMMUNIKÁCIÓ ÉS PR

Francesca Candolfi

SZERVEZÉSI IRODA

Carolina Belli, Valeria Chiodi,
Claudia Saggese, Valentina Tursi

A KIÁLLÍTÁS INSTALLÁLÁSA

Tommaso Alfieri

GRAFIKA

Deft-design gruppe

A MAGYAR MŰVÉSZETI BIZOTTSÁG TAGJAI

Sárkány Kata - keramikus, iparművész
Dr. Vadas József - művészettörténész

MAGYAR SZERVEZŐK

Biró Dániel - projektvezető
Horváth Mirella - projekt asszisztens
Bíró Ferenc - szakmai tanácsadó

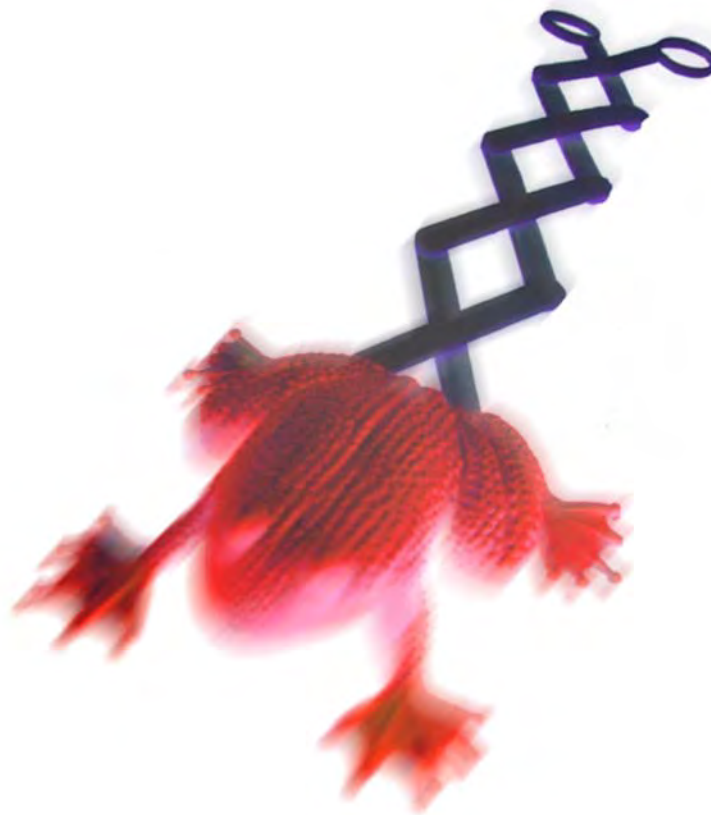
1. BASE II

Kissé talán ironikus, hogy épp az olaszokat emelem ki szervezés tekintetében, de a „turné” során tetten érhető, hogy volt egy pontos menetrend. A külföldi rendezvényekhez pedig a „provinciák” illetékes irodáit keresték fel az alaposabb helyi ismeret, és gördülékenyebb kommunikáció miatt.

a római utazás szervezői, résztvevői:

Sigrun Dechéne
Helmut Hachul
Peter El-Dessouki

Katja Priesmeier
Natali Gaun
Dominik
Kolodziejzyk
Jan Pinner
Markus Atzert
Andreas Hickl
Vera Thiele
Timo Kunz
Eleni Pentsa
Engin Törün
Zsolt Laszlo
Johanna Tyralla
Said Belshak
Qi fei Li
Ruba Chati
Rukiye Kilic
Leyla Burc
Eszter Donko

2. tézis: A SZERVEZÉS során elengedhetetlen egy szigorú menetrend kitalálása, és betartása. Külföldi helyszín kapcsán érdemes a helyi viszonyokat alaposabban ismerő rendezvényszervező, vagy kulturális programokat bonyolító irodával felvenni a kapcsolatot. Meghatározó az eredmények minél szélesebb körű bemutatása, melyhez a média rendelkezésére bocsátandó anyagot már a workshop előtt el kell kezdeni összeállítani.

A Római tervem volt az első, amiről jobban megismert a szűkebb mellett a tágabb környezetem is. 2007 tavaszi félévében erasmus ösztöndíjjal Dortmundban tanultam, ahol többek között Dr. Prof. Helmut Hachul Entwerfen I. nevű kurzusára jelentkeztem. Tetszett, hogy a kreditrendszer szabadabban értelmezve az előadók egy rövid féléves kiírást függesztettek ki az aulában, így a hallgatók elég pontos képet kaptak a tantárgy témájáról, és elvárásairól, mielőtt jelentkeznek rá.

Az említett tervezési félév feladata egy római helyszínt vázolt: a Tiberiszigettől délkeletre található i.e. II. századi alapokon nyugvó hidmaradványra kellett info pointot és kávézót tervezni. A feladat igazi kihívását az adta, hogy az egykori szerkezetből mára már csak két pillér, és egy boltív áll, az pedig szinte a folyó közepén, a parttól 48 méterre. Ezért a legfontosabb kérdés az odajutás volt. Heti rendszerességgel zajlottak a konzultációk úgy, hogy az óra elején mindenkinek el kellett mondania, hogy hol tart az előző alkalomhoz képest, majd személyes konzultáció zajlott a hallgatókkal külön-külön, ezt követően mindenki vázolta, hogy milyen új ötletek születtek, és merre fog továbbhaladni a munkával.

A félév derekán elutaztunk Rómába, hogy pontosabban megismerjük a helyszínt, tanulmányozzuk a környezetet, értelmezzük a városi kontextust. A rom még római viszonylatban is nagyon frekvenciált helyen található a látnivalók tekintetében, ezért info point létesítésére ilyen szempontból nagyon alkalmas. Épp ezért meglepődve tapasztaltuk, hogy a környéke igen elhagyatott volt, fák nőttek ki a pillérek lábánál, mindenképpen értékén alul volt kezelve Róma egykori első kőből épült hidja. Műemléki jelentősége azt kívánná, hogy újra részét képezze a jelentős látnivalóknak, ezért ezen funkció integrálása indokoltnak tűnt.

Én ez alkalommal jártam először Rómában, és meglepett, hogy mennyire kompakt a város. A történelmi korok szimbiózisát láttam, gyönyörű déli morfológiában. Az épített környezetben pezsgett a város, nem érezte magát múzeumban, vagy „panoptikumban” az ember. Ebben az változatos, de egységes képben persze közrejátszott, hogy a XX. századra felgyorsult stílusdiverzitás a belvárosban alig érhető tetten. Az egy-két kivétel pedig figyelmeztetett rá, hogy nagy tisztelettel kell a kérdéshez nyúlni, mert a szerénytelen megközelítés egészem biztosan visszaüt. A barokkal nem birokra kelve smart megoldást kell kitalálni, ami praktikus, de formalizmusával nem próbál feltűnni.

Elsőre talán túlságosan bátor dolog lehet külföldi helyszínt megadni tervezési feladatnak, de egy ennyire impresszív feladat kapcsán a hallgatóknak talán elég előképük van. Emellett a feladat funkciója is domináns ahhoz, hogy részben függetleníthető legyen a területtől.

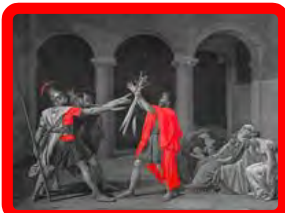
A kurzuson és az utazáson részt vevő hallgatók száma majdnem megegyezett, mindkettő körülbelül 15, de a személyekben jelentős különbség volt.

2007-ben találtam egy tervet Zaha Hadidtól, mely Rómába készült: az volt az érzésem, mintha még nem járt volna a városban: egyből fel lehetett ismerni melyik irodából került ki a terv, de a Rómával való kapcsolata, a városra való reakció számomra nem világos.

workshop #01

25.

"Mit kaptunk mi a rómaiaktól?"

Róma építésze

Hungarian Prize
2007/2008

BASE 2
BIENNALE D'ARTE
DEGLI STUDENTI EUROPEI

Az én megoldásom az ideiglenes épületek megjelenésére próbál asszociálni: egy zárt állapotában 6x6 méteres fém és deszka részekből összeálló kocka, mely azt az érzetet kelti, mintha a hid restaurálásának felvonuló épülete lenne. Amikor viszont az infopoint működik, szükségszerű, hogy a turisták könnyen észrevegyék, és odataláljanak. Ezért nyitáskor az építmény egyik oldalán található, addig összecukott állapotban lévő hídemelek leporelló-szerűen szétnyílnak, míg el nem éri a partot, ahova az első elem le tud talpalni. Mozgatásukról két hidraulika gondoskodik. Ezután az eddig felhajtott formában álló járőfelület vízszintes helyzetbe fordul, ezzel lehetővé téve a látogatók számára, hogy megközelítsék az infopointot. Mindeközben az eddig 6x4 méter alapterületű, és 6 méter magas kávézó rész is transzformálódik az alapterület javára, valamint kiegészül egy 24 négyzetméteres terrasszal. Fontos szempont volt az is, hogy lehetőleg low-tech anyagokat használjak, és a látszólagos bonyolultság ellenére az egész szerkezet könnyen megépíthető legyen.

A terv nagy sikert aratott a dortmundi prezentáció során, melynek egyik oka a nem anyanyelvi szintű némettudás alátámasztása egy didaktikus prezentációval.

A projekt viszont csak ezek után kapott igazán szárnyra, mikor regisztráltuk a BASE (Biennale d'Arte Degli Studenti Europei) nevű, római alapítású építész és designer hallgatói biennáléra, mely egy vándorkiállítás, és aminek a Budapesti fordulóján építész kategóriában első helyezést kaptam. Ezen kívül meghívtak a lengyelországi Lodźba egy eco-workshopra. Végül Dortmundban is kaptam díjat, egy a Thyssen Krupp által kiírt pályázat kapcsán.

Az építmény nem igényel különleges építőanyagokat: kis túzással akár egy elbontott vasútállomásból is össze lehetne állítani.

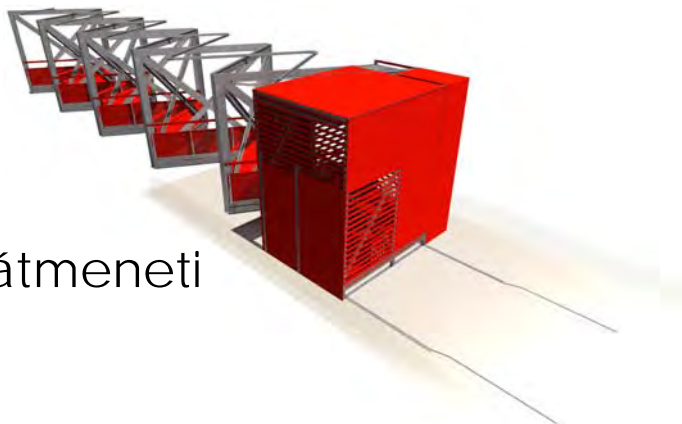
Figyelemre méltó a BASE által szervezett vándorkiállítás, mely azokon az országokon halad végig, ahonnan jelentős számú és nívós pályamű érkezik. Az operatív munkában helyi kulturális programokkal foglalkozó rendezvényszervező cégek vannak a Római szervezők segítségére.

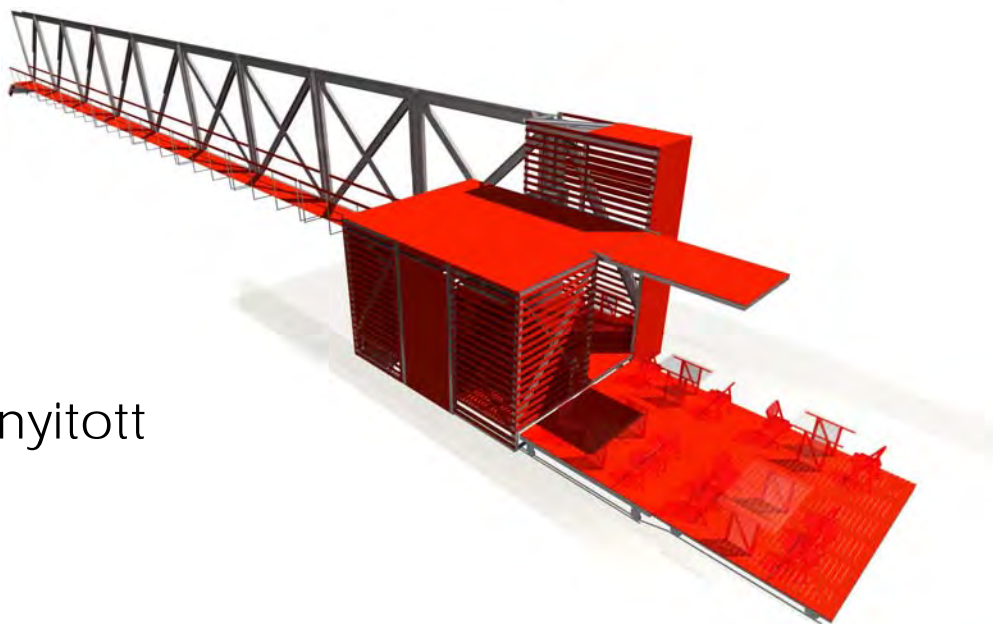
zárt

átmeneti

nyitott

tervezési terület

a lodži egy eco-workshop installációja

workshop #02

29.

2. TEMPORARY CITY

Aix-en-Provence

Wien

Braunschweig

Budapest

Duisburg

Istanbul

Lodž

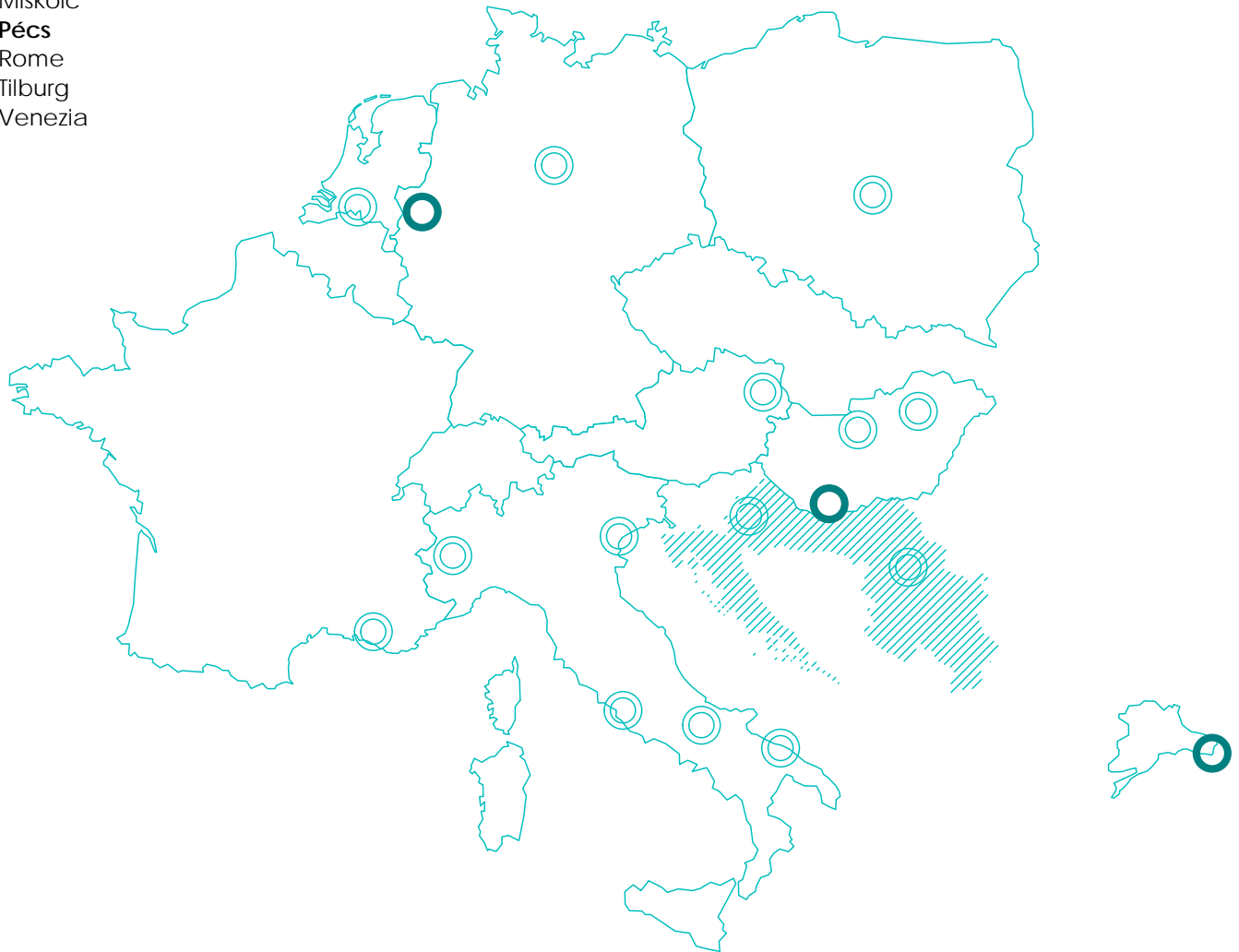
Miskolc

Pécs

Rome

Tilburg

Venezia

workshop #02

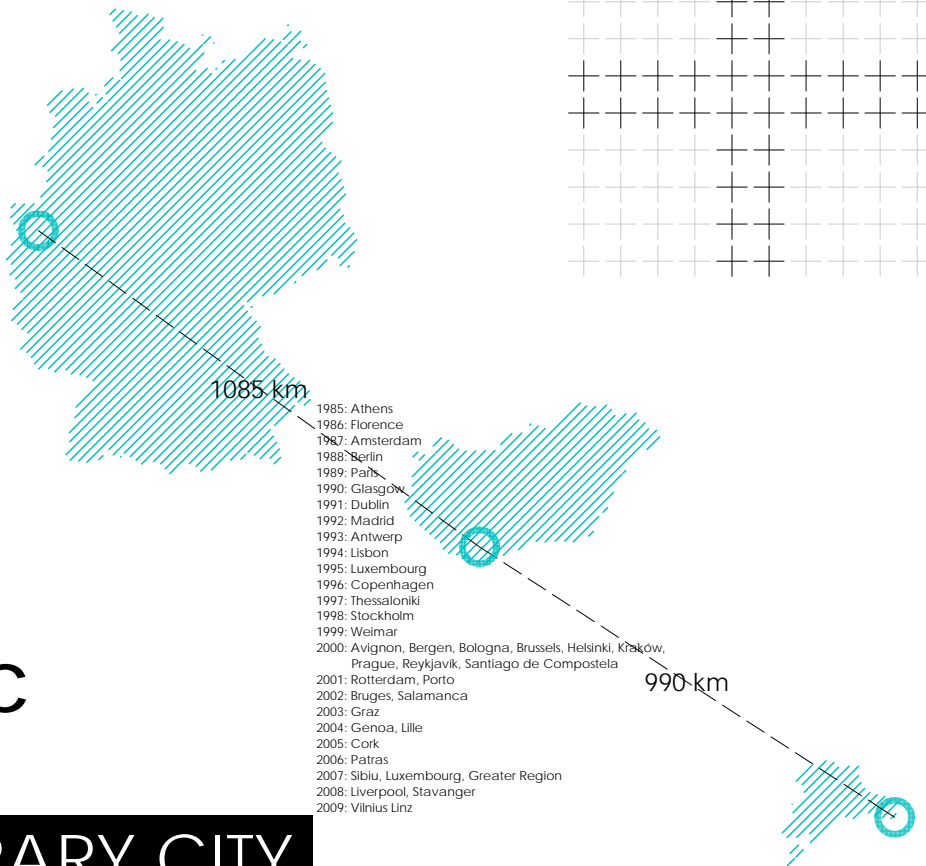
31.

3 ország
3 hét
3 workshop

2010 ECC

TEMPORARY CITY

Ruhr...-[időjárás változás Duisburg]

2004-2005: Idelgienes építészeti különleges helyeken
2006-2007: stAIRWAYS

Pécs...-[2010szék]

Istanbul...-[lebegő felület]

2011: Turku, Tallinn
2012: Guimarães, Maribor

2. TEMPORARY CITY

Németország: Technische Universität Dortmund
Universität Siegen
RWTH Aachen

Magyarország: Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Kar

Törökország: Bilgi University Istanbul
Yildiz University Istanbul

A Temporary City program a 2010-es Európai Kulturális Fővárosok (EKF) egyetemeinek együttműködéséről szól. A program keretében a Ruhr-vidék, Pécs és Isztambul műszaki egyetemeinek építész, környezet-, és településtervező hallgatói dolgoznak együtt mindhárom helyszínen workshopok keretében. A workshopok során a résztvevők megismernek egy adott, valamilyen szempontból beavatkozást igénylő városi helyszínt. Az egyhetes terepmunka során a hallgatók vegyes csoportokban megismerik, analizálják a helyszínt. A workshopok végén bemutatják, hogy mire jutottak a különböző szempontok szerinti vizsgálódások során. A program pályázati részeként a hallgatók hazatérve kidolgozzák a beavatkozási javaslatukat. A pályaműveket nemzetközi zsűri értékeli és kiválasztja a 2010-ben az EKF programjaihoz kapcsolódóan időszakos létesítményként megvalósuló alkotást.

német hallgatók
beérkezett pályamunkák

magyar hallgatók
beérkezett pályamunkák

török hallgatók
beérkezett pályamunkák

20 (9)

25 (4)

10 (2)

12 (3)

20 (4)

10 (3)

23 (14)

17 (4)

12 (5)

megvalósítás:
Ruhr Metropolisz: szeptember 12-16
Pécs: október 4-10
Istanbul: 2010 nyara

A Temporary City nevű workshopsorozat a 2010-es kulturális fővárosokban, megelőzően az azt megelőző években került megrendezésre. Ez a hármasság új dimenziókat nyit a workshopok szervezése terén. Az egyszeri egy alkalommal lezajló workshopok általában egy probléma elemzésével indulnak, és arra várnak kreatív, innovatív, de egészen konkrét választ. Építészek lévén ez majdnem mindig egy bonyolult tervezési feladat, leginkább egy építészeti vagy városépítészeti pályázat elejéhez lehetne hasonlítani. Az ötlet számít, a kidolgozás kevésbé.

Ennek egy időben kitolt változata, amikor a workshop főleg a feladat elemzésével foglalkozik, a megoldást pedig pályázat során várja. Ezeket nevezhetnénk előkészítő workshopoknak, de hogy legyen valami azonnali látszat, a végén gyakran kisebb játékos feladatokat is kell prezentálni. Később az eredetitől eltérő csoportokban az alapfelvetésre pályázatok érkeznek. Előnye, hogy van idő elmélyülni a feladatban.

További szabadsági fokot biztosít, ha a workshop ismétlődik: lehet ez egymást követő években hasonló témára kiírt, több helyszínen zajló, de egy feladathoz kapcsolódó.

A Temporary City sorozat esetében három helyszínről és három feladatról beszélünk, ráadásul a résztvevők között is jelentős volt azok száma, akik ezek közül legalább kettőn részt vettek. Mivel a rendezvények felépítése nagyon hasonló volt, rengeteg energiát meg tudtunk spórolni, mert már sejtettük mire számíthatunk a workshop menetét illetően.

Mindhárom helyszínről elmondható, hogy a szervezés nagyon profi volt!

3. tézis: A workshopok IDŐBEOSZTÁSA meghatározó. Az első pár nap a téma megfogalmazásával, a probléma felvetésével, a helyszín megismerésével telik. Délelőttönként neves és elismert előadók információáradatot zúdítanak a hallgatóságra. Ez elsőre túlzásnak tűnik, de a délutáni, vagy az előadásokat követő másnapi helyszínbemjárásokon a külföldi hallgatókban is kezd összeállni a kép.

Ezt követi a csapatalakítás, hogy a hallgatók együtt tudjanak dolgozni. Lehetőséget kell biztosítani kreatív kikapcsolódásra, illetve a csapattagoknak arra, hogy jobban megismerhessék egymást.

Az utolsó pár napban felpörög a munka operatív része, melynek csúcspontját a prezentáció jelenti.

Budapesti fürdők workshop 2008, Budapest
Urban Ideas Bakery 2010, Pécs
Duna Műhely workshop 2010, Budapest
Atelier Urbain 2040 workshop 2012, Aix-en-Provence

STRABAG workshop 2006, Bécs
Urban Ideas Bakery 2010, Pécs

EASA006 2006, Budapest
workshop07 2007, Pécs-Braunschweig
BASE 2008, Róma, Budapest, Lodz
GMC workshop 2009, Budapest
stadslab 2009, Tilburg-Miskolc
GMC workshop 2010, Budapest

Érdeemes a határidőt a prezentáció napja előtt meghúzni, hogy a résztvevők ki tudják pihenni magukat az előadásra.

2. TEMPORARY CITY

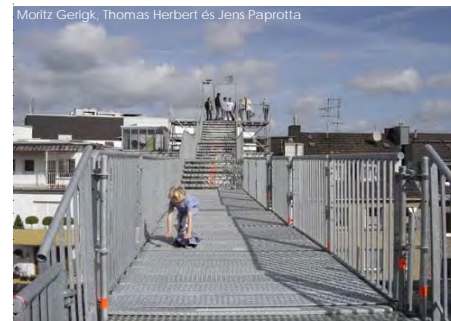
Ha a hallgatóknak szeretnénk példát említeni, vigyázni kell, hogy azok elég elvontak legyenek, ellenkező esetben előfordulhat, hogy nem inspiratív módon hatnak, hanem a résztvevők fantáziáját determinálják. Íme pár jó példa a Temporary City workshop kapcsán:

stAIRWAYS:

A hallgatói pályázat feladata Hans Hollein Abteiberg múzeumának összeköttetése Mönchengladbach városközpontjával. A korábban megtervezett híd, mely nélkül a múzeum csak alig látogatott, sajnos nem épült meg. Ennek a problémának a megoldására született ez a 3 hétig használható kiállítás-híd, mely összeköti a múzeumot a köztérrel. Ugyan a projekt nem hozott létre új közteret, de azáltal hogy két háztömb fölött is átnyúlik létrehozott egy olyan felületet ahol a város egy teljesen új aspektusa tárul fel az emberek előtt.

[mein Platz!] (my place!)

A másik hallgatói pályázat feladata Düsseldorf Gustaf-Gründgens terére volt kiírva. A tér melyet Düsseldorf két emblemikus épülete határol - az egyik irodaház, a másik színház - nincs kihasználva, délelőtt az irodaház, este a színház előtere. A nyertes pályamunka a tér ideiglenesen négyzetméterekre felosztott tábláinak a kétételes „privatizációiból” állt. A lakosok, így hogy a területet tulajdonképpen birtokolták, két hétig kedvükre használhatták azt a területet, amit egy jelképes összegért megvettek, így a terület egy nagy szociális játék része lehet ahol mindenki a maga saját városi életét élheti.

Vagy épp a modulatorbeat „kubik bin” nevű ideiglenes városi térinstallációja, mely változatai azóta több európai városban felépültek.

Az 500.000 lakosú Duisburg a Ruhr-vidék harmadik legnagyobb városa, és itt található Európa legnagyobb szárazföldi kikötője. 2010-ben a Ruhr-vidék többi városával összefogva, mit a kultúra kikötője működik, így alkot a várossal, és tágabb értelemben kapcsolatot teremt a következő két workshop helyszínnel, Péccsel és Istanbulal. A történelmi városközpont és az észak-nyugati szomszédos belső kikötő több éve stratégiaileg fontos területek a város fejlesztése szempontjából. A kikötő revitalizációja során a Foster & Partners iroda tervei alapján egy innovatív városi tér jött létre, melynek szerepe túlmutat a település határain. A cél a kikötő és a belváros kapcsolatának erősítése, azok minél több szállal való egymáshoz kötése.

2008. október 31-én a Gelsenkircheni Stadtbauraumban várostervező szimpóziumán megtörtént a jelképes kezdőrúgás, mely a kulturális fővárosok közötti épített környezetről szóló párbeszédet jelképezi. A német, osztrák, török, amerikai és magyar szakértők olyan kérdéseket vizsgáltak, hogy egy város fejlődéséhez konkrét is hozzá járul-e egy ideiglenes építészeti, illetve városépítészeti projekt? Milyen tanulság vonható le az ilyen kulturális projektekből Európa különböző városaiban? Ismét a közterületek kerültek az érdeklődés központjába, mivel azok alkotják a térbeli és társadalmi környezet gerincét. Hamar kiderült, hogy az ideiglenes projektekhez alig kötődik klasszikus alapú tervezési gyakorlat. Egyetértettek abban, hogy az ideiglenes objektumok új aspektusokat hoznak a közösségi terek fenntarthatóságában, és forradalmasítják a tértervezést. Elképzelhető, hogy képesek megoldani városrendezési problémákat, illetve elősegítik a szükséges változásokat. Így ösztönzőleg hatottak a résztvevők számára a városi kérdések felkutatásában.

Előadók:

Prof. Christa Reicher, TU Dortmund University, Faculty of Spatial Planning,
 Prof. Karl-Heinz Petzinka, művészeti igazgató RUHR.2010,
 Assoc. Prof. Dr. Mona El-Khafif, California College of the Arts, San Francisco,
 Prof. Bernd Borghoff, Siegen University,
 Dr. Elke Ritt, a British Council, Berlin,
 Prof. Dr. Bachman Bálint, a Pécsi Tudományegyetem,
 Jan Kampshoff, Modulor beat, Münster,
 Prof. Uli Exner, Siegen University,
 Kurt Smetana, Quartiersmanagement Ottakring, Bécs,
 Andrea Knobloch, művész, Düsseldorf,
 Prof. Andreas Kaiser, művész, Mainz University of Applied Sciences,
 Christoph Hölters, Városfejlesztési Főosztály, Duisburg,
 Susanne Titz, Abteiberg Múzeum, Mönchengladbach,
 Prof. Andreas Fritzen, Bochum University of Applied Sciences

Ulrike Rose, Landesinitiative StadtBauKultur NRW,
 Katja Assmann, RUHR.2010 GmbH

Moderátor:

Josip Sobic, Sajtóreferens City of Duisburg

A felsorolt előadók jelzik a workshop-szervezés egyik legnagyobb titkát:

4. tézis: Nélkülözhetetlenek a profi ELŐADÓK. Elismert szakembereket kell meghívni a prezentációk megtartására. Szélesíti a perspektívát, ha diverz módon a workshop témájának határterületeivel foglalkozó szakembereket is az asztalhoz ültetünk. Színesítik a képet, eltérő gondolkodásmódjuk újabb távlatokat nyit.

Nyilván a moderátornak is felkészültnnek kell lenni, gyorsan kell tudni a reagálni a helyzetekre.

workshop #02

37.

A tervezési terület bejárása még egy olyan országban - sőt olyan városban - is szükséges, amelyről azt hiszi az ember, hogy ismeri. Még alaposabban feltérképezheti a területet a résztvevő, ha egyszer úgy tekint a városra, mint egy turista, aki először jár ott, majd olyan szemmel próbálja nézni, mintha ott lakna. Ehhez talán többször is végig kell járni a helyszínt. Érdekes feljegyzéseket készíteni, illetve ha a csapatbeosztás már megtörtént, a helyi csapattagoknak a többiek rendelkezésére állni informális kérdésekben. Vigyázni kell azonban, hogy a nagyobb helyi ismerettel rendelkező résztvevők ne fitogtassák a birtokukban lévő tudást oly módon, hogy kész koncepciók és tervek ötleteivel rukkolnak elő!

2. TEMPORARY CITY-DUISBURG

Ha van a közelben olyan épület, ami internetről és magazinokból ismert, érdemes megmutatni a résztvevőknek. Ezek később a workshopra való visszaemlékezésnél, mint kellemes emlékek térnek vissza.

2. TEMPORARY CITY-DUISBURG

Érdekes annyi feladatot kiadni, ahány csoport van. Így mindenki mást elemezhet, kevesebb lesz a repetatív elem, a prezentációk során pedig az összes résztvevő birtokába kerül azoknak az analíziseknek az eredményével, amik a workshop ideje alatt - illetve az előtt - születtek.

A duisburgi workshopon szerencsém volt a csoportbeosztásnál, mert nagyon érdekes és egyedi feladatot kaptunk. Olyan szemmel kellett járnunk a várost, mintha forgatási helyszínt keresnénk. már nem emlékszem pontosan, hogy a mi ötletünk volt-e, vagy a mentor javasolta, hogy próbáljunk olyan storyt kitalálni, ami a tervezési feladatban megfogalmazott módon valamilyen módon összeköti a kiinduló- és célterületet.

workshop #02

41.

DUISBURG TEMPORARY PROJECT
..... send a message for Europe

2. TEMPORARY CITY-DUISBURG

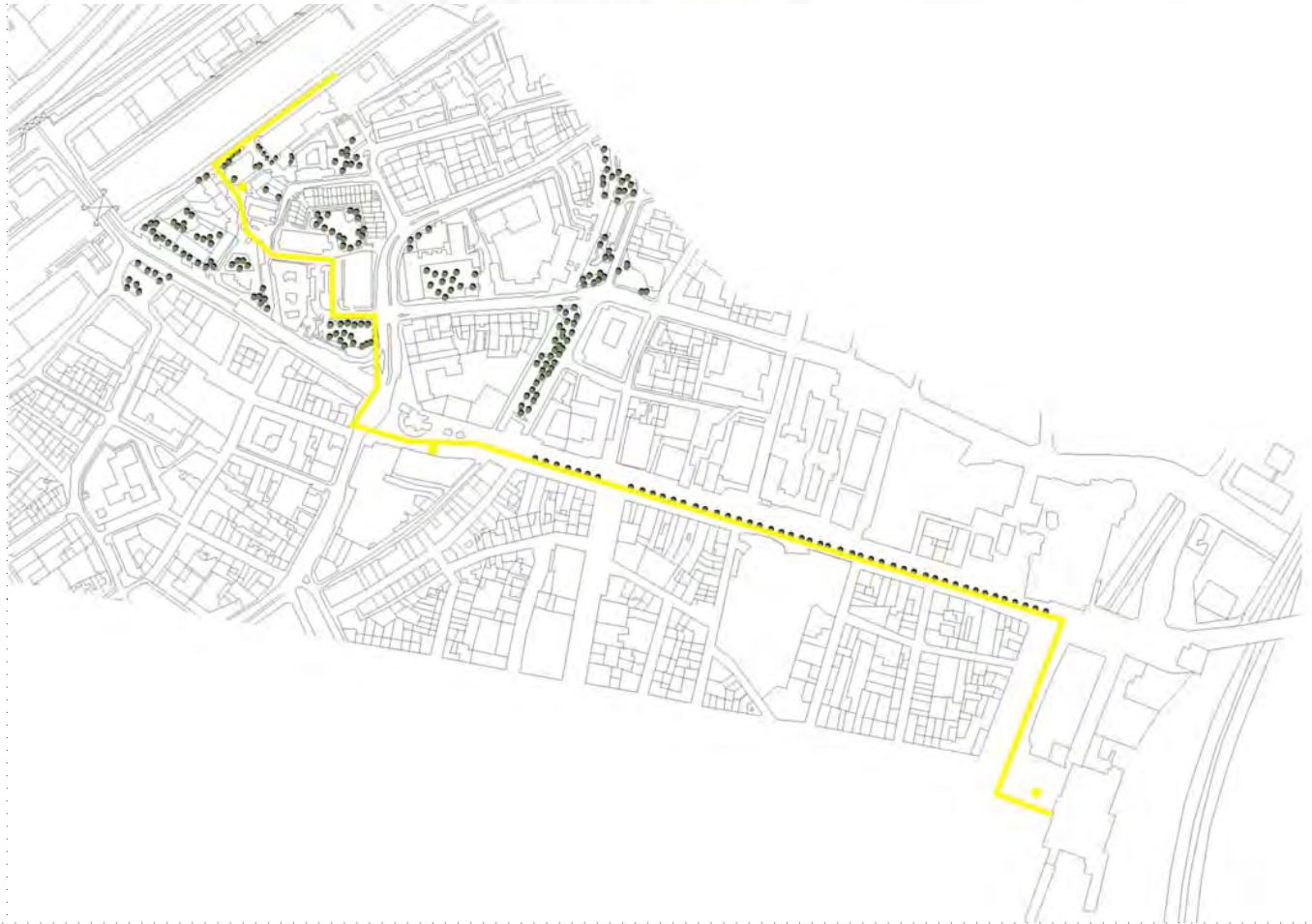
1€

Take a one Euro coin and drop it into the Eutomat!

...now You have a message sheet chosen by You. You only need to follow the yellow line that leads to the shore...

... where You can find the whole Europe at the same place.

2. TEMPORARY CITY-DUISBURG

wooden sleepers (presumably cut)

the wooden sleepers were left out at various places to make it possible to hang up things going up towards the top of the scaffolding

picture of Europe nailed

message tapes (putting them up makes the picture of Europe more colourful)

entrance (access to the tower, view over the town)

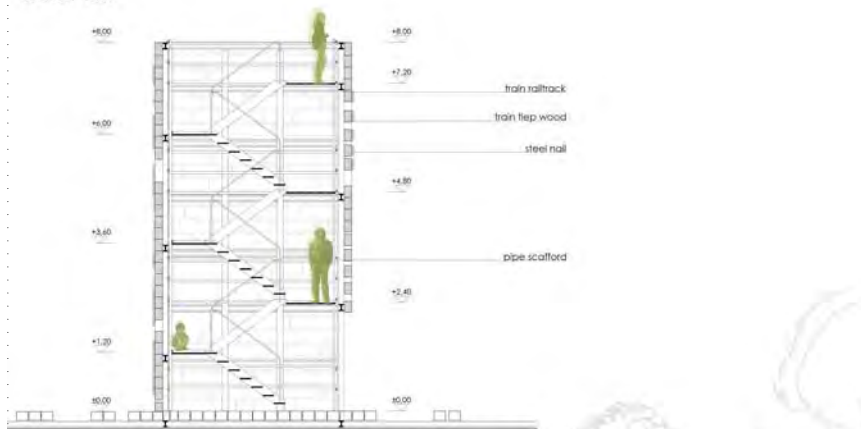
pedestal (track and sleepers)

the first messages appear on the tower

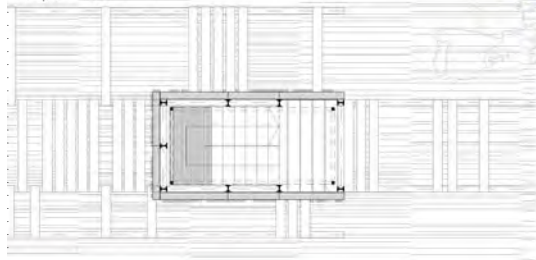
workshop #02

45.

section 1:50

floor plan 1:50

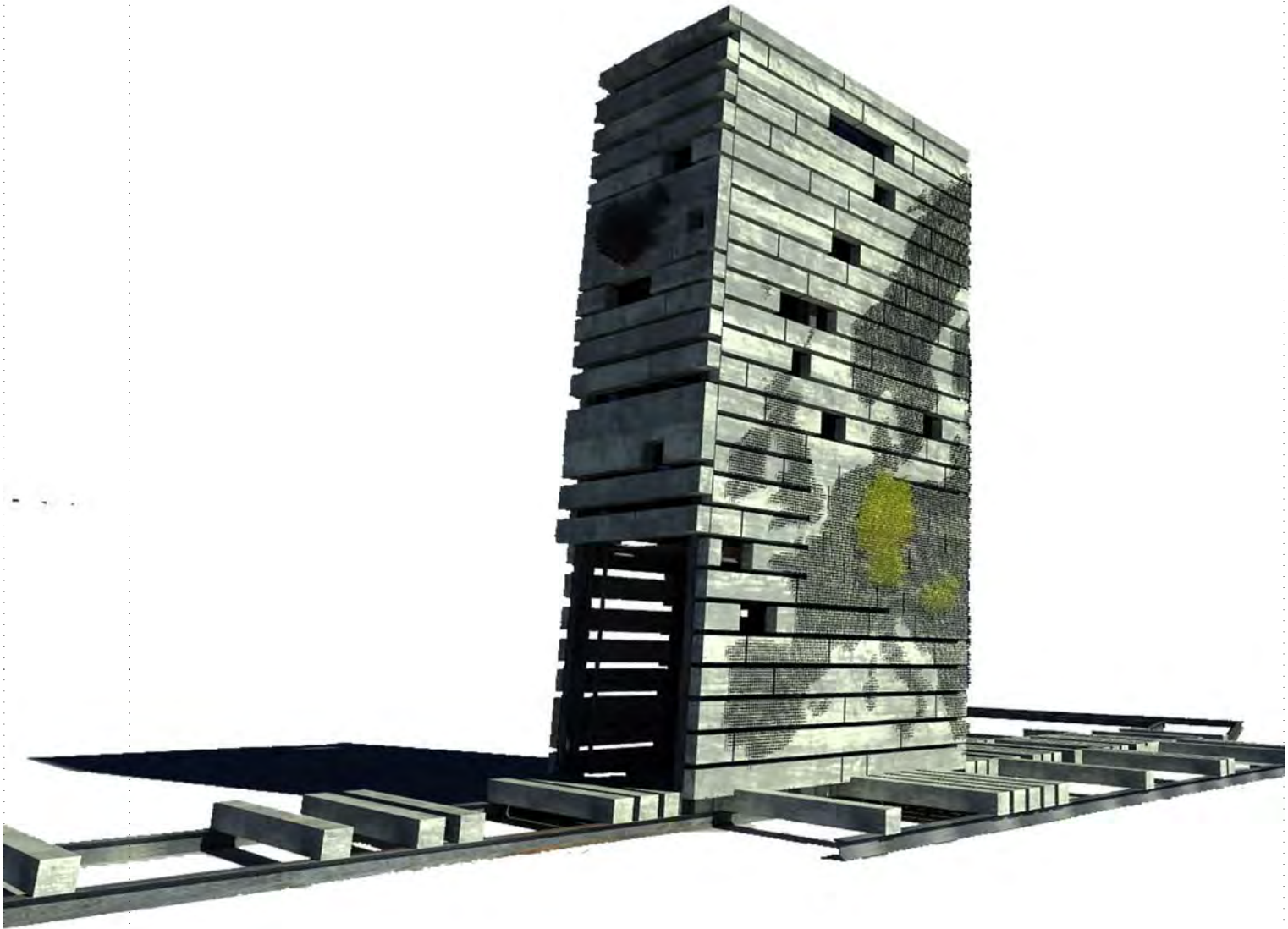
inspiration

csapattagok:

Borsos Ágnes
László Zsolt
Szabó Miklós
Szósz Klaudia

2. TEMPORARY CITY-DUISBURG

temporary city workshop, pécs 2009.április 24-29

A Dél-Dunántúli 160 ezer lakosú Pécs hála a sokszínű kultúrájának, és a történelem lenyomatait őrző városképnek, az ország egyik legnépszerűbb egyetemvárosa. A 2010-es programok ezen hagyományokra építenek. A sok kulturális esemény mellett megújulnak Pécs közterei és parkjai, valamint új oktatási és kulturális épületek emelkednek. Ilyen a belvárostól keletre található Zsolnay gyárból keletkező kulturális és kreatív negyed, mely a manufaktúra kevésbé hasznosított épületeinek felújításával valósul meg. A feladat a terület és a belváros kapcsolatának erősítése innovatív, és alternatív módszerekkel.

ÉPÍTÉSZ
ÉPÍTŐMŰVÉSZ
ÉPÍTÉSZMÉRNÖK
TELEPÜLÉSMÉRNÖK
KÖRNYEZETMÉRNÖK

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

FELADAT:

A Zsolnay Kulturális Negyed és az EKF városrész kapcsolódási lehetőségei, mint a Pécs 2010 programok súlypontjai.

A workshop két feladatot fogalmaz meg. Egyrészt a városépítészeti vonatkozású tágabb probléma orvoslására kell javaslatot adni (Zsolnay-gyár környéke és a Balokány illetve az EKF városrész kapcsolata), másrészt a konkrét helyszín (IH) fejlesztésére kell megoldást találni.

RÉSZTVEVŐK:

40-50 német, török és magyar hallgató A workshop témájául a pécsi Zsolnay gyár jelenlegi pirogránit üzeme által körbehatárolt udvar és annak nyugati térfala szolgál. Itt működik tovább a pécsi Ifjúsági Ház, a Zsolnay gyár 2010-es Kulturális Negyeddé való fejlesztése után. Az Ifjúsági Ház jelenleg is fontos szerepet tölt be Pécs kulturális életében, különböző korosztályú fiataloknak nyújt tartalmas szolgáltatást. A workshop célja az új létesítmény nyújtotta lehetőségek hangsúlyozása.

PROGRAM:(Előzetes időbeosztás:)

2009.04.23. megérkezés, szállás elfoglalása
 2009.04.24. konferencia
 2009.04.25. pécsi városnézés és feladatkiadás a helyszínen
 2009.04.26. kirándulás Pécs környékén
 2009.04.27-28. workshop csoportmunka
 2009.04.29. prezentációk és hazautazás
 2009.06.12. pályamunkák beküldési határideje
 2009.06.15. pályamunkák zsűrizése, a nyertes kiválasztása
 2010.09. a nyertes pályamunka megvalósítása

JELENTKEZÉS

A workshopra építész, környezet- és településmérnökök jelentkezését várjuk. A jelentkezés alapfeltétele a megfelelő szintű nyelvismeret (angol vagy német). A részvételi szándék jelzése egy A/3as portfólióval történik, melyen egy munkát kell bemutatni a zsűrinek megfelelő esztétikai előadásban.

A jelentkezés legkésőbbi időpontja: 2009. április. 15.

A résztvevők kihirdetése: 2009.április.17.

A jelentkezési portfóliókat az építész stúdióba - csőbe vagy az Urbanisztika Tanszéken, a titkárságon kérjük leadni.

A feladat megfogalmazása ebben az esetben nem volt konkrét, mivel a problémát a workshop kiírói illetve az előadók is nehezen tudták kezelni. Városépítészeti kérdés lévén igazi klasszikus megoldás csak nagyon hosszú idő alatt születhet. Ilyen koncepciók kidolgozása a magyar szakértői gárda számára rutinfeladat - néha már-már túlságosan is az - ezért a workshop célját egy igazán eredeti friss ötlet tudná szolgálni. A pályázat eredménye pontosan ilyen lett! Az ahhoz vezető workshop prezentációk ezt a nagyszerű eredményt alig sejtették.

Az első fordulóban kitalált csapatlétszám és megoszlás adaptálása visszaigazolást nyert, a 4-5 fős létszám jól működött.

A workshop időbeosztása is jól kitalált, a kezdeti információdömpinget délutáni helyszínelések teszik élménnyé és gyakorlatiassá. A résztvevők saját környezetükhöz viszonyítva tudják befogadni a város hangulatát, a feladat szempontjából érdekes szituációit.

A Temporary City pécsi workshop nagy sikerrel lezajlott. A külföldi és magyar hallgatók, valamint oktatók, visszajelzéseik alapján, nagyon színvonalasnak ítélték a workshop programját, mind szakmai, mind kulturális téren.

Pécs megismerése után, a csoportvezetők segítségével sikerült a vegyes hallgatói csapatoknak megérteniük a workshop témáját képező problémafelvetést. Ezek után a legkülönbözőbb média felhasználásával színvonalas prezentációkat állítottak össze a hallgatók, amelyeket a workshop zárónapján be is mutattak.

A 2009. nyári pályázati határidőre 10 pályamunka érkezett be. A zsűrizésre 2009.09.29-én kerül sor a PTE-PMMK Rókus utcai épületében. A zsűri összetétele a következő:

Horváth András, a Dél-Dunántúli Építész Kamara Elnöke
Pintér Tamás, MCXVI Építésziroda
Somogyi Krisztina, művészettörténész
Hutter Ákos, építész
Szalay Tamás, Pécs2010
Katja Aßmann, Ruhr2010
Dilek Ayman, Istanbul2010

A beérkezett pályaművek elbírálása után a győztes projekt megvalósítására 2010 szeptemberében kerül sor.

A Temporary City program workshopjainak záróeseménye 2010-ben szorosan kapcsolódik az Európa Kulturális Fővárosa programokhoz. Mindhárom kultúrfővárosban (Esse, Pécs, Isztambul) 2010-ben megvalósul az adott workshop nyertes pályaműve, mint egy időszakos létesítmény.

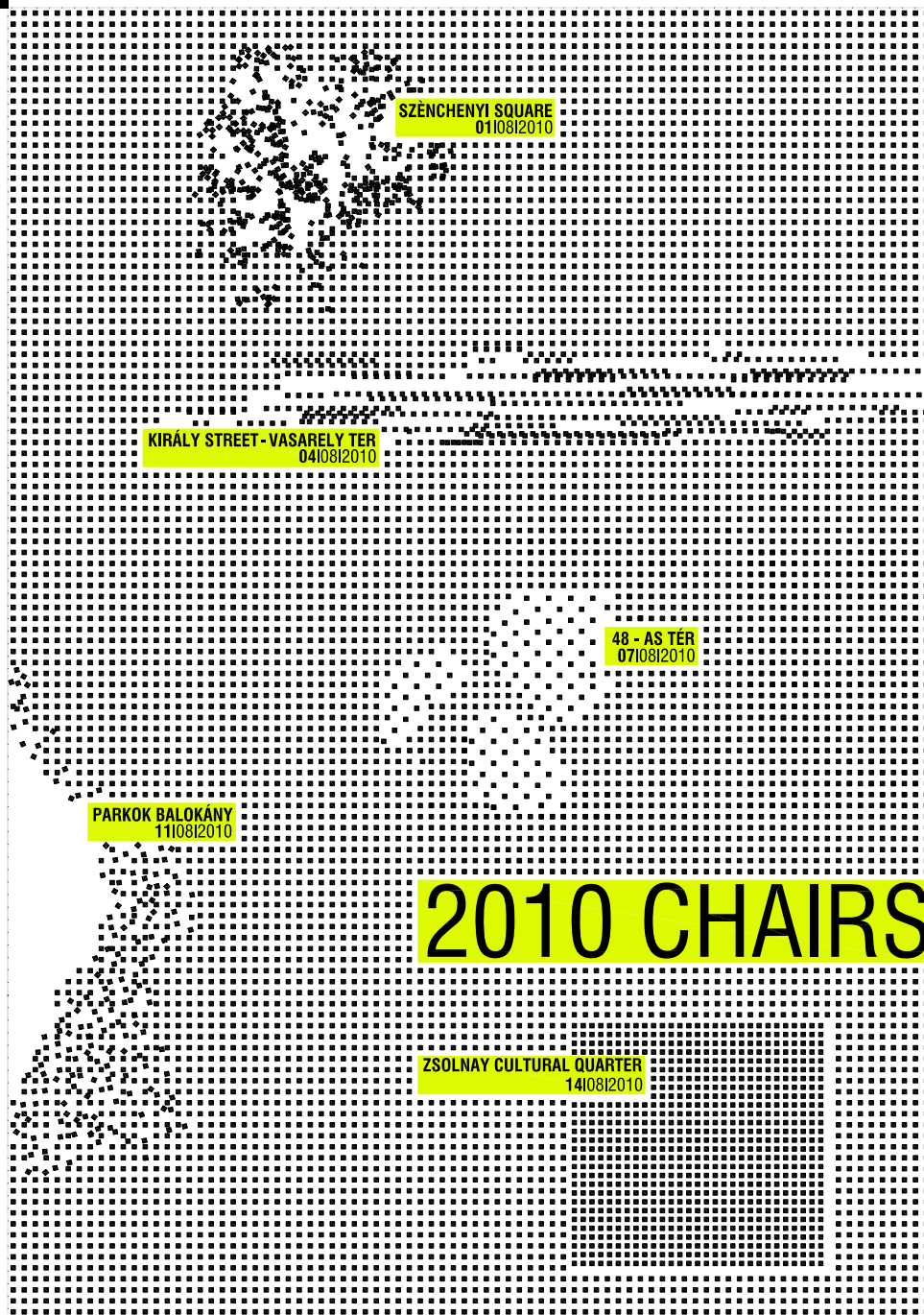
A pécsi pályázat nyertese a Zsolnay Kulturális Negyed programjához kapcsolódik. A Pécs 2010 Menedzsmentközpont és a Zsolnay Örökség Kht. tájékoztatása szerint 2010 szeptemberében megnyílik a Zsolnay Kulturális Negyed. A pécsi workshop partnereként a Pécsi Ifjúsági Központ az új negyed megnyitásával egy időben tervezi a nyertes pályamű megvalósítását.

Az MCXVI Építésziroda, mint a Zsolnay Kulturális Negyed tervezője arról biztosított bennünket, hogy befogadják a nyertes pályaművet, segítik annak megvalósítását.

A megpályázott 5.000.000 Ft-tal kívánjuk fedezni a zsűri által kiválasztandó győztes projekt megvalósítását, annak bemutatását és a lezajlott workshop célkitűzéseinek elérését.

Az elkészült időszakos létesítmény megnyitó ünnepségére meg kívánjuk hívni a 2010-es kultúrfővárosok képviselőit, tehát a pécsi, az isztambuli, az esseni kultúrfőváros programok vezetőit, valamint a Temporary City programsorozat projektgazdáit a dortmundi és siegeni egyetemről.

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

A győztes pályamű Daniel Spruth és Sofia Rivadeneira 2010chairs című munkája lett.

A program vezetője a PTE-PMMK részéről:

dr. Bachmann Bálint dékán,
egyetemi docens, építész

A program fő- és
segédszervezői a PTE-PMMK
részéről:

Molnár Tamás, DLA hallgató,
építész

Gyergyák János és Vörös Erika,
DLA hallgató, építész

A program vezetője a Pécs2010
részéről:

Szalay Tamás, kulturális igazgató

A program kommunikációs
vezetője a Pécs2010 részéről:

Schmidt Gabriella, marketing

menedzser

A program Pécs2010 felelőse:

Neumayer Petra, nemzetközi

projektmenedzser

Az 5.000.000 Ft a nyilvánosság
számára első hallásra talán
soknak tűnik, mégis ez az
összeg a legalsó határa annak,
amiből emlékezetes
programot, igazi happeninget
lehet létrehozni, melynek PR
értéke, és sajtó visszhangja
kielégíti a rá fordított energiát.

workshop #02

51.

Koncepció:

Ami úgy néz ki, mint egy szék, annak nagy tömegben erős hatása lehet a városra: egy 2010 darabból álló székinvázió. A székek hat különböző közteret foglalnak el ideiglenesen, egyiket a másik után, az új kulturális tengely mentén. A székek mozgása egy szimbolikus hidat képez a Széchenyi tér és a revitalizált Zsolnay Kulturális Negyed, Pécs új, felfedezésre váró városrésze között. Az installációk által keltett különös benyomások hivatottak felhívni a pécsi polgárok figyelmét a közösségi terekben rejlő lehetőségekre, nem csupán egy hétig, hanem később is. Ne felejtse el, ha akár egy szék helye is megváltozik, akkor az összes vele változik [...]

A "Pécs2010szék" az egyetemi hallgatóknak kiírt "Temporary City - Ideiglenes Város" német, török, magyar városépítészeti pályázat nyertes projektje Pécsen. A három helyszínen, Duisburgban, Isztambulban és Pécsen megrendezett esemény és a "Temporary City - Ideiglenes Város" elnevezés a StadtBauKultur NRW kezdeményezése, Németországból. Az installáció a Pécs 2010 - Európa Kulturális Fővárosa hivatalos programja.

a székek állandó mozgása a koncepció egyik lényeges eleme, a mozgással kötnénk össze képzeletben a Széchenyi teret és az Új Zsolnay negyed területét

a 2010db szék tervezett inváziója Pécs főterén, a Széchenyi téren

a székek Pécs új közttereinek szerves részei lennének, azokat bárki használhatná. Minden napra külön eseményt szervezünk, ezek közül a legérdekesebb a gyereknapi, ahol általános iskolások vetélkedő keretében vesznek részt a programban.

az átalakított 48as téren a székek rendezett sorban lennének felállítva egy nagyobb területen. Ennek ellentettje a Király utcai kialakítás ahol irányt mutatva, egy vonal mentén pakolnánk le a székeket.

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

1.-2. nap: Pollack:

Az egy hetes program első két napján a szervező egyetemi kar hallgatói vettek részt egy közösségi munkán ahol a lapjára hajtogatott székeket hajtogathatták össze. Az összehajtogatott székek megmozgatták a hallgatók fantáziáját, különböző alakzatokat építettek belőlük, melyeket két napig lehetett megnézni a Pollack főbejárata előtti téren.

workshop #02

3. nap: Széchenyi-tér:

A harmadik nap volt az első nap a Pollackon kívül. A program egy flashmob nevezetű előadás volt, ami egy nagy tömeg mozgását jelenti egy koreográfia alapján. A programban a Nagy Lajos Gimnázium diákjai vettek részt. Az előző este az iskolába bepakolt székeket a tűzriadó ideje alatt kipakolták, majd egy 10 perces előadást követően - ahol 800an vettek részt - a székek elárasztották Pécs főterét, ezáltal hivatalosan is elkezdődött a program a városlakók előtt.

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

közösségi hajtogatás program az egyetem épülete előtt

a hallgatók tesztelése, mire jó a szék?

szék káosz illetve az elkészült székpiramisok a bejárat előtt
a fő műsor a 10perces flashmob előadás volt a Nagy Lajos diákjainak részvételével, ahol székekkel irányított mozgásokat követett 800 diák, elfoglalva a Széchenyi tér nagy részét.

a flashmob után a Széchenyi téren random székfogalás kezdődött

a másfél napig otthagytott székek a teret egy nagy játszótérre varázsolták át

a Széchenyi térről a székek a haladás irányát mutatják be

Vasarely tér kialakítása, irányt mutatva a 48as tér felé

a történelmi 48as téren egy szabályos forma, sakktabla, kialakítása volt a cél
ki tud a leggyorsabban futni egy székekkel?

ki építi a legmagasabb tornyot?

a gyerekek a legjobban akkor örültek mikor megtudták a részvételért mindenki kap egy széket
a közel 1200db megmaradt széket a parkoló területén szórtuk szét szabályos formában elrendezve

4. nap: Vasarely- és 48-as tér

A negyedik nap a Széchenyi téri szabad játék folytatódott. Délután egy láncba állva, 80 emberen keresztül elkezdtek adogatni a székeket a Király utca mentén a Vasarely tér irányába, mutatva az utat az új kulturális negyed irányába. Kora estére a székeket végig mozgatva a fő utcán, a Király utca mentén, a Vasarely és 48as téren hoztunk létre installációt.

5. nap: 48-as tér

Az ötödik napon az összes szék a 48as térre került. Ez a nap volt az általános iskolások napja. A belvárosi általános iskolából 200 alsós diák lett meghívva egy ügyességi játékra, ahol az osztályok egymás ellen „versenyeztek” ki tud gyorsabban széket vinni, magasabb tornyot építeni illetve ki a legügyesebb székfoglalásban. Ezen kívül folyamatosan figyeltük hogy egy olyan egyszerű dologgal mint egy szék miket lehet csinálni, ki az aki a legjobban egyensúlyozik vele fejen, lábon, háton...ki az, aki ír, fest rá, stb...

6. nap: Tudásközpont:

Az utolsó hivatalos napon értek el a székek a Tudásközpont parkolójához, ahol az összes, megmaradt szék egy hatalmas felületen lett szétszórva átlós elrendezésben.

A nap végén egy záró bulit rendeztünk ahol a székekkel kapcsolatos film és képvetítést tartottunk egy zenés est keretében.

7. nap: Zsolnay negyed:

Az utolsó napon egy partizán szerveződés keretében, a megmaradt székekből párat elvittünk a Balokány ligetbe, majd onnan a Zsolnay gyár lezárt területére, ezzel hét nap alatt teljesítve a célt, a szimbolikus kapcsolat a Széchenyi-tér és a Zsolnay Kulturális Negyed között.

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

Én úgy kapcsolódtam a workshophoz, hogy a résztvevők egyik délutáni programjaként - Pécs alaposabb megismerése céljából - egy úgynevezett bauhaus túrán vezettem végig a résztvevőket.

2008-ban építőművészet IV. tantárgyból tanulmányt kellett készíteni. Véletlenszerűen kaptunk építész, akinek a munkásságát fel kellett dolgozni. Pár csoporttársam, akik pécsi építész kaptak, kéredzgették, hogy honnan tudnak anyagot gyűjteni, melyik weboldalról... Ekkor támadt az az ötletem, hogy a Pécsen található épületekhez tematikus túrákat kéne szervezni, hogy a valóságban is láthassuk őket. Mivel a Bauhausban több pécsi születésű hallgató is tanult, először az ő munkásságukat kezdtem kutatni. A célközönség a harmad-, negyedéves hallgatók lettek. Minden épület előtt kb. 6-8 percet beszéltem, a felkészülésben Veres Gábor a tantárgy felelőse segített. Végül annyi épületet találtam, hogy a túra 2 naposra bővült. (a workshop alkalmával ennek egy rövidített, esszenciális változatán kalauzoltam végig a résztvevőket.)

A történetnek szerencsére itt nincs vége, ugyanis a túra a Budapesti Goethe Intézet tudomására jutott, akik azzal kerestek meg, hogy Hans Engels müncheni fotóművésznak néhány éve a felújított dessau Bauhaus-épületek láttán támadt az az ötlete, hogy felkutassa és megörökítse a kevésbé ismert Bauhaus-épületeket. Az így induló, országokon átívelő projekt részeként a művész a Goethe Intézet megbízásából tizenhat pécsi Bauhaus-épületet fényképezett le 2009 tavaszán.

Mivel én már kész térképekkel, és némi információval rendelkeztem, felkértek, hogy segítsen Engels urat a sorozat elkészítésében. A fotókhoz később egy cikket is rendeltek, melynek címe „A Bauhaus nyomai Pécsen” lett. Először elektronikusan jelent meg a Goethe Intézet honlapján (<<http://www.goethe.de/ins/hu/bud/acv/pec/hu6314367.htm>>), majd nyomtatott formában, „Pécs, Ein Reise- und Lesebuch” című könyv egy fejezeteként az Arco-Verlag gondozásában, Wilherm Droste és Zádor Éva szerkesztésével.

a székekről este egy kép- és videó vetítést tartottunk.

a Tudásközpont parkolójában megmaradt székek, a legtöbbször egyedi szignó, díszítés, került

A székek eljutottak a Balokány tóig...

majd egy szerencsés szék a lezárt Zsolnay gyár területére is, ezzel teljesítve a feladatot, létrehozva egy szimbolikus kapcsolatot a régi és a leendő központ között

26.04.2009 – Kirándulás

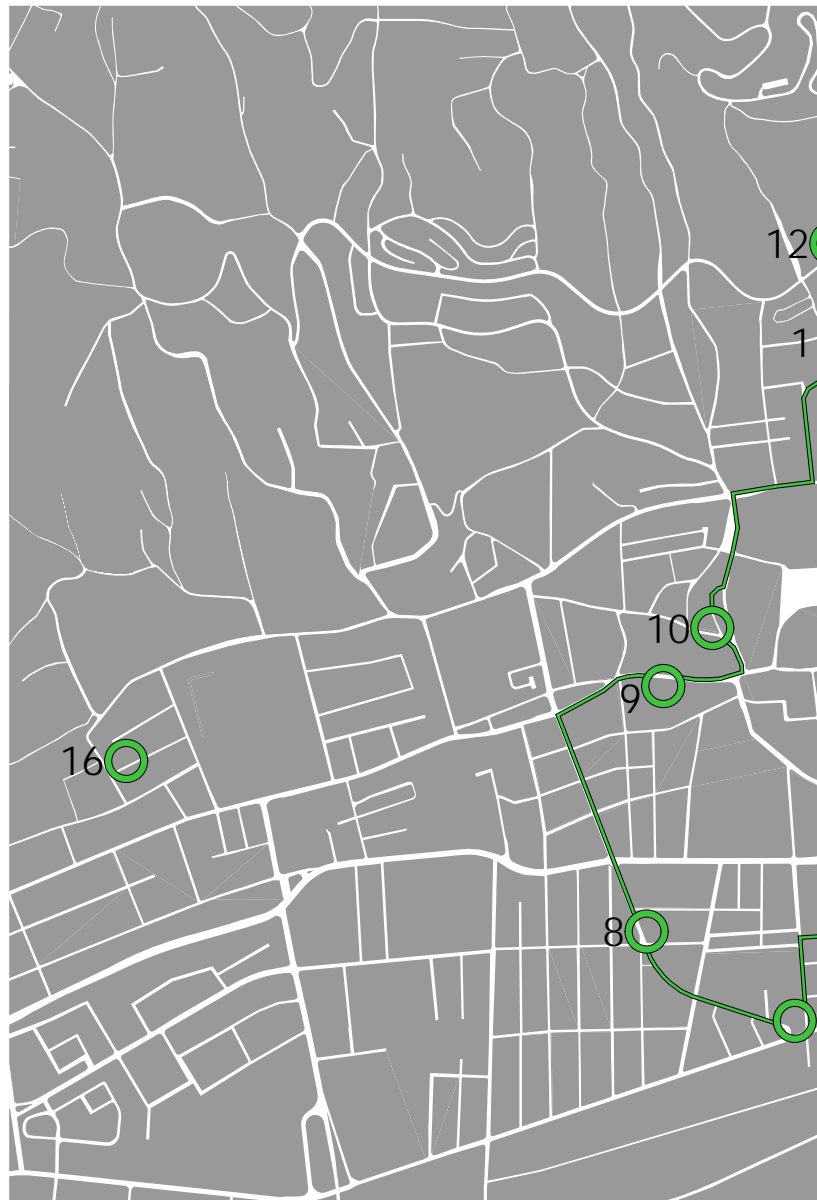
9.00-12.00 Pécsi Bauhaus épületek bemutatása

(Breuer Marcell, Forbát Alfréd és Molnár Farkas épületei)

csoportvezet.: László Zsolt

tematikus séták 5.

Pécsi "bauhaus" épületek a '30-as évekből

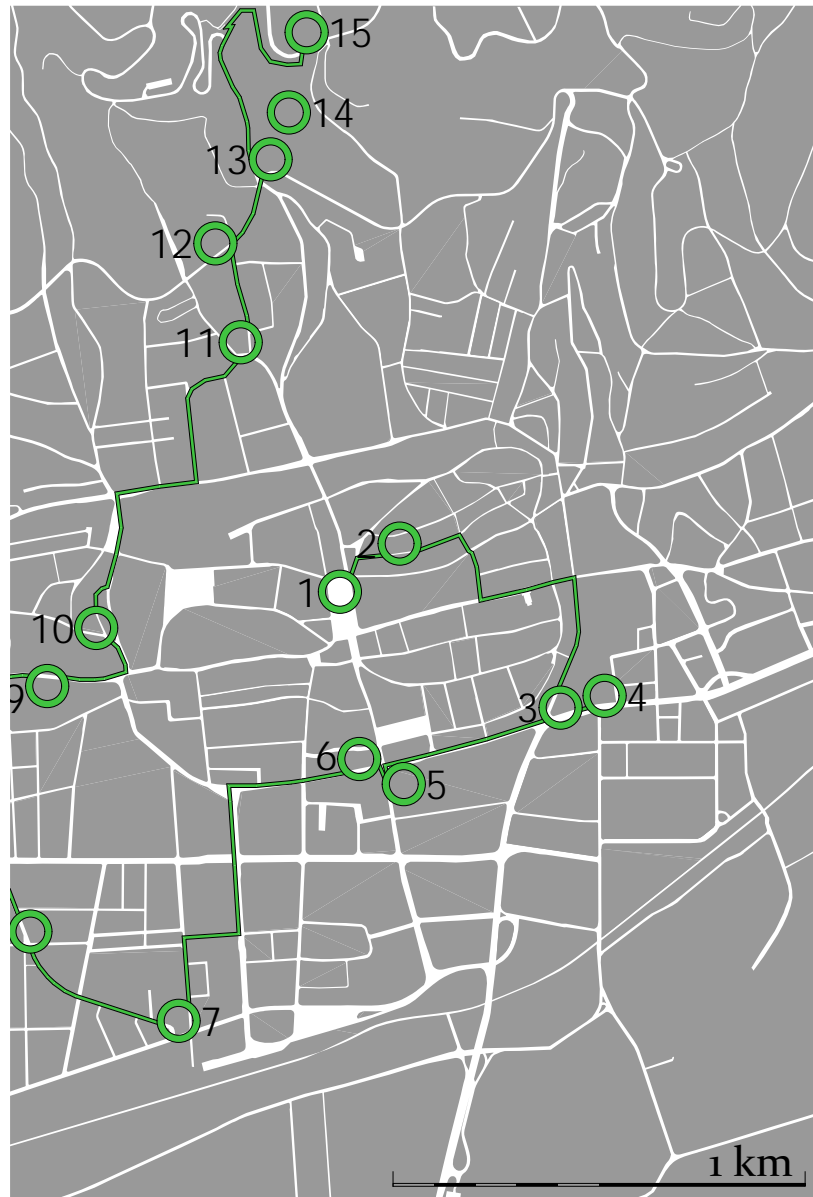
1 GAHZI KASZIM PASA
DZSÁMIJÁNAK BŐVÍTÉSE	5 BENKŐ IMRE BÉRHÁZA	9 URÁN
2 HAVAS FIVÉREK BÉRHÁZA	6 RÁKÓCZI-ÚTI BÉRHÁZ	10 LAN
3 ÜGYVÉDI BÉRHÁZ	7 KERESKEDELMI
SZAKKÖZÉPISKOLA	11 BÁ
4 RÁKÓCZI ÚTI BÉRHÁZ	8 MENTŐÁLLOMÁS	12 KA

A pécsi bauhaus rövid története

A 30-as évekre a növekvő városi lakosság és a gazdasági válság hatására elmélyülő lakásproblémák váltak a legfontosabb megoldandó kérdéssé. Pécsen ez a Megyeri Kertváros Építő Szövetkezet megalakulásához vezetett. Szerencsére ezeket a terveket egy átfogóbb, városi léptékű rendezési terv készítése előzte meg Kaleda Lóránd vezetésével, aki irányítója és támogatója lett a modern városrendezésnek. A '28-ban kiírt urbanisztikai pályázat győztese Dörre Endre, Weichinger Károly és Kőszeghy Gyula A pécsi városkép című előadásukban bemutatták a városfejlesztési koncepciójuk sarokpontjait, célkitűzéseit, új fejlesztési területeit, és azok beépítési módjait.

Az ezzel szinte egyidőben ülésező frankfurti kongresszus - mely a második, az új építést pártoló nemzetközi összejövetel volt - témája a létminimumra tervezett lakás kidolgozása. Az 1929-ben létrejött CIRPAC az eszmék hazai terjesztésében játszott meghatározó szerepet és egy mintalakótelep felépítését szorgalmazta Budapesten.

Magyarországon az új építés, a modernizmus legdominánsabb vidéki színtere a weimari, majd később a desszai Bauhaus magyarországi úttörői pécsi születésűek. Elsőként Forbát Alfréd került Weimarba, ahol 1920-tól Walter Gropius irodájában dolgozott. Egyik első külföldi munkáját 1923-ban a Magyar Mérnök és Építészegylet Közönlönye mutatja be a hazai érdeklődőknek a Bauhaus első nagy kiállításáról közölt beszámolójában: „a modern architektúra nemzetközi szemléjével lepi meg a látogatót ... Hazánkfiái közül Forbát Alfréd egy sokféle programhoz simuló öntött beton tipusház és egy pécsi egykonyhás ház vázlatát mutatja be, míg Molnár Farkas vörös kubusnak nevezett lakóházát, temperamentumos favázás házát és egy utópisztikus utcának rajzát állította ki”. Breuer Marcel 1921-ben érkezett Weimarba, ahol rövidesen a Bauhaus asztalosműhelyének vezetője lett. Az új építés Magyarországra való beszivárgásának idején az ország, különösen pedig a vidéki városok anyagi lehetőségei annyira korlátozottak voltak, hatása azonban nem a nagyszámú építkezésnek köszönhető, hanem az új gondolkodásmód példa értékű megjelenésének mind a lakó-, mind a középületek terén. Ezek legfontosabb példáit tartalmazza ez a kiadvány egy városi sétaútvonalra felfűzve.

ÁZA	9 URÁNIA MOZI	13 PÁLOS TEMPLOM ÉS RENDHÁZ
ÁZ	10 LAKÓHÁZ	14 FECSKEFÉSZEK VILLA
	11 BÁLVÁNYI EDE HÁZA	15 HOTEL KIKELET
	12 KALLIWOD VILLA	16 ZEHMEISTER VILLA

1 GAHZI KASZIM PASA DZSÁMIJÁNAK BŐVÍTÉSE

Széchenyi tér
Körmendy Nándor 1938

Az egykori Ghazi Kaszim pasa dzsámija ma a rk. egyház temploma, melyet Körmendy tervei alapján bővítettek. A meglévő négyzetes tömeghez félkör alakú templomhajót illesztett, érintetlenül hagyva az eredeti épületet. Építéséhez helyi anyagokat, és az akkor felszámolt balokányi temető sírköveit használja fel. A körülötte lévő városi teret is úgy alakítja, hogy finoman kiemeli, hangsúlyossá teszi.

2 HAVAS FIVÉREK BÉRHÁZA

József u. 9-11
Forbát Alfréd 1937

Az építész az utca vonalától kissé visszaléptetve, az utca kiszélesítésével illesztette bele az épületet a háziorba, így a térfal kellemesebb arányúvá válik. Az erkélyek a keskeny, meredek udvarra néznek. A hosszan elnyúló homlokzatot a tágas bejáratok és a lépcsőházak ives átmenettel visszalépő üveg-sávjai oldják.

3 ÜGYVÉDI BÉRHÁZ

Rákóczi út 69-71.
Forbát Alfréd 1937

A saroképület csúcsának ives kialakításával kis előtérrel közelíthető meg a főbejárat és az üzletek. Ez a sarokra néző homlokzat homokkő burkolatú. A sarkokon nyitott loggiák oldják az épület kontúrját, és az innen induló oldalszárnyak lépcsőzésével érzékeljük a terep emelkedését. A lépcsőházban tábla őrzi Forbát nevét. 1960-ban ezen a házon is emeletráépítés történt.

4 RÁKÓCZI ÚTI BÉRHÁZ

Rákóczi út 73.
Nendtvich Andor
Sinkó András (1943)

Nagy telkekre legfeljebb tőkeerős vállalatok, biztosító- és nyugdíjintézetek építkeztek. Vidéki városaink közül Pécsen nagy méretű bérházat Forbát Alfréd, és Kőszeghy Gyula tervezett. A képen látható épület kisebb, viszonylag rossz állapotban lévő zártos lakóházak - divatos szóval élve - tömbrehabilitációja során valósult meg.

5 BENKŐ IMRE BÉRHÁZA

Bajcsy Zsilinszky u. 3
Forbát Alfréd 1936

Benkő Imre borkereskedő kérésére tervezte Forbát ezt a három emeletes, vasbeton szerkezetű bérházat. Az utcai homlokzatot a síkból visszalépő erkélyek tagolják. Az 1960-as emeletráépítés eltüntette a legfelső szint szélén a pergolás teraszt és a keskeny nyílásort.

6 RÁKÓCZI ÚTI BÉRHÁZ

Rákóczi út. 36.
Kőszeghy Gyula 1937

A két világháború közötti bérházak szolidabb külső megjelenéssel, de magasabb komfortfokozattal épültek, mint a történelmi stílusú társaik. A fokozódó lakásszükségletet a hatóságok házadókudvezménnyel próbálták orvosolni. A hatalmas telkekre épített többbudvaros bérházakat a kisebb kiterjedésűek váltották fel, nagy telkekre legfeljebb tőkeerős vállalatok, biztosító- és nyugdíjintézetek építkeztek.

7 KERESKEDELMI SZAKKÖZÉPISKOLA

Rét u. 10.
Körmendy Nándor
Kőszeghy Gyula

A növekvő városi lakosság és a városiasodó életforma miatt megnövekedett az igény a polgárosodást kiszolgáló intézmények iránt. Ennek egyik csoportja az oktatási intézmények. Az akkori város déli részén elhelyezkedő kereskedelmi szakközépiskola a vasúttal való kapcsolata miatt a vidéki hallgatók számára is könnyen megközelíthető volt.

8 MENTŐÁLLOMÁS

Kolozsvár u. 22
Visy Zoltán 1936

A két világháború között épült betegsegélyező szervezetek európai szinten is megállják a helyüket. Az első ilyen vidéki épület az akkor még 3+1 kocsibeállós pécsi mentő-állomás. A zártos környezetbe foglalt kétszintes épület sajátos tömegjére, egy fehér homlokzati sík, és egy abból kissé hátrahúzott, mintegy keretbe helyezett másik homlokzatsík kettősségére épül.

9 URÁNIA MOZI

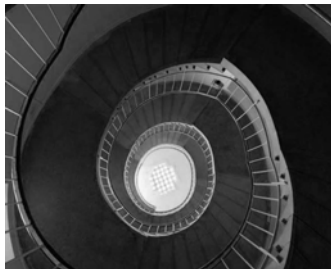

terésére
három
erkezetű
zatot a
agolják.
ráépítés
zélén a
keskeny

Hungária u. 19
Weichinger Károly, Nendtvich
Andor, Visy Zoltán 1936

A 20-as, 30-as években vidékről a városokba áramló lakosság körében új fogalom született: a szabadidő. A műszak végeztével felmerült az igény az olcsó szórakozásra, melynek szítereivé a mozik váltak. A pécsi Uránia mozi 1936-ban épült. Az épület főttől való visszahúzásával kis teret képeztek, mely a mai napig találkozhelyként működik.

10 BÉRHÁZ

érházak
sszel, de
kozattal
il stílusú
kozódó
tóságok
óbálták
telekre
zakat a
tták fel,
őkeerős
és

Alkotmány u. 14.
Forbát Alfréd 1938?

Ez a társasház belülről igazán meglepő: mintha egy, a szecesszióban ihletett lépcső öltene testet a Bauhaus szigorú geometrizáló formavilágában. A kor szokásaitól eltérően találhatóak benne kis méretű, de napjaink igényeinek is nagyszerűen megfelelő garzonok.

11 BÁLVÁNYI EDE HÁZA

g és a
miatt
ény a
intéz-
egyik
mények.
részén
kedelmi
al való
allgatók
reilíthető

Kaposvári u. 17.
Forbát Alfréd 1934

Forbát Pécssett több városképileg is jelentős telekre tervezett villákat. Első ilyen jellegű megrendelését Bálványi Endre nyugalmazott tábornoktól kapta. Kezdetben Forbát a Molnár Farkas által tervezett Vörös Kubus nevű villához hasonló megjelenésű épületben gondolkodott, később azonban a telek városképileg meghatározó jellege miatt léptékében a szomszédokhoz jobban igazodó tervet készített.

12 KALLIWOD VILLA

t épült
vezetek
állják a
i épület
sibeállós
zártorú
étszintes
ra, egy
y abból
keretbe
lozkatsik

Surányi Miklós u. 18
Molnár Farkas 1936

A tervezéssel Kürschner Manó zeneiskolai igazgató, és felesége, Kalliwoda Olga énekesnő eredetileg Forbát Alfrédot bízták meg, ám a kivitelezés nem történt meg. Végül Molnár Farkassal tervezette ezt az új épületet, ami persze szintén legalább ennyire értékes és nagyszerű dolog, lévén Molnár és Forbát egyaránt pécsi születésűek és Walter Gropius tanítványaiként lettek a Bauhaus iskola kiválóságai.

13 PÁLOS TEMPLOM ÉS RENDHÁZ

Magaslati u. 1
Weichinger Károly 1937

A modern magyar építészeti alkotás tömegével, hozzá lazán csatlakozó tornyával a környék optikai szervezőerejévé vált. A templombelső három hajós, a mellékhajók csak a közlekedést szolgálják. Az oltár erőteljes fényvel kiemelt. Korszerű épületszerkezetek jelennek meg: vörös téglafalak, beton oszlopok és ívek.

14 FECSEKFÉSZEK VILLA

Pálos dűlő 4.
Forbát Alfréd 1937

A Mecsek oldalába épült nyaraló kis hasáb tömege szervesen kapcsolódik környezetéhez. A mosókonyha és a kis pince felett erőteljesen ugrik a lejtős terep fölé a vasbeton konzolokon nyugvó, a nappalit magába foglaló „doboz”. Forbát tervezte a ház belső tereit jól kihasználó beépített bútorokat is.

15 HOTEL KIKELET

Károlyi Mihály u. 1
Lauber László
Nendtvich Andor
Nyíri István 1935-37

A Mecsek vonulataira helyeztet szálloda egy nagyobb ívre helyezkedik, a kilátás felé forduló íveről panoráma nyílik a városra. Déli-délnyugati homlokzata nagy felületen nyitott. A szögletes és a lekerekített formák egyaránt megjelennek. A modern stílusirányzatok elvei ellenére a homlokzat terméskő burkolatot kapott.

16 ZEHMEISTER VILLA

Batsányi u. 15
Forbát Alfréd 1936

Az utca felé zárt, visszafogott homlokzatú villa újdonsága a modern épületekhez képest a vakolatlan, vörös téglá használata a fehér vakolat helyett. A lejtős terepet jól kihasználó ház udvari homlokzatán a lapostető előrenyúlik.

A Janus Pannonius
Múzeum kertjében
Káptalan u. 5.

Önt is szeretettel várjuk

„BAUHAUS-LAKÓGYŰLÉS”

2010

azaz szabadtéri
bauhaus fotókiállítás

szeptember

16-án

vendégünk:

Hans Engels fotográfus

18 órakor

Az eseménnyel kapcsolatban László Zsoltnál kaphat további információkat 06 30 616 3670 zsoltfile@gmail.com

2009 tavaszán Hans Engels müncheni fotóművész a Goethe Intézet megbízásából lefényképezett tizenhat különleges pécsi épületet. Néhányan Önök közül annak idején személyesen is találkoztak a fényképésszel, s volt, aki meg is invitálta otthonába. Az épületek azzal vívták ki a német művész figyelmét, hogy a Bauhaus stílusában épültek vagy a Bauhaus stílusában is építő építészek munkái.

Hans Engels fotóit szabadtéri kiállítássá rendeztük, mely 2010. augusztus 19-től látható a Janus Pannonius Múzeum kertjében (Káptalan u. 5.). A kiállítással Pécs rejtett kincseire kívánjuk felhívni a figyelmet.

A projekt során a művész azt a különleges épületet is megörökítette, amelyben Ön lakik vagy dolgozik, így ez a fénykép is része „A Bauhaus nyomai Pécsen” című kiállításunknak.

A Goethe Intézet közös találkozóra hívja mindazokat, akik a kiállításon látható épületekben laknak, dolgoznak, szolgálatot látnak el.

2010. szeptember 16-án 18 órakor „Bauhaus-lakógyűlést” szervezünk a Janus Pannonius múzeumkertben, melyen Hans Engels fotográfus is jelen lesz – és melyre Önt is szeretettel várjuk.

MEGHÍVÓ

A kiállítás a képek mellett az egyes épületek rövid történetét is bemutatja – biztosak vagyunk azonban, hogy maguk a lakók és az építészek leszármazottai számos kiegészítéssel és érdekességgel tudnak szolgálni róluk.

Szeptember 17-én 14 órakor pedig Bauhaus sétára indulunk a fotókon látható épületek között László Zsolt építész vezetésével. A találkozó a Szent Bertalan Harangtoronyánál lesz a Széchenyi téren.

Szeretettel várjuk Önöket a „Bauhaus-lakógyűlésre” és a másnapi sétára!

2. TEMPORARY CITY-PÉCS

Igy, hogy volt már képsorozat és cikk, arra gondoltunk, hogy a 2010-es rendezvények kapcsán kéne egy kiállítást szervezni. Szabadkezet kaptam az installáció tekintetében, a helyszín azonban elég kötött volt: a Baranya Megyei Múzeum Igazgatósága gyönyörű kertje.

A koncepció alapja az volt, hogy a túrán résztvevő érdeklődőkön kívül azok a személyek is ellátogassanak a kiállításra, akik az említett épületekben laknak, vagy dolgoznak, ezért a cím „Bauhaus lakógyűlés lett”. Minden érintett személy kapott meghívót. Lakógyűlést vagy lépcsőházban, vagy kertben szoktak tartani. Bár az említett épületek közül több is rendkívül szép lépcsőházat rejt, a helyszín ez utóbbira adott lehetőséget. A képeket ezért, mint száradó ruhákat a fák közé, acélsodronyra installáltuk. A kiállítás megnyitására Römer Károlyt, az egykori KÖH akkori regionális irodavezetőjét, mint „házmestert” kértem fel.

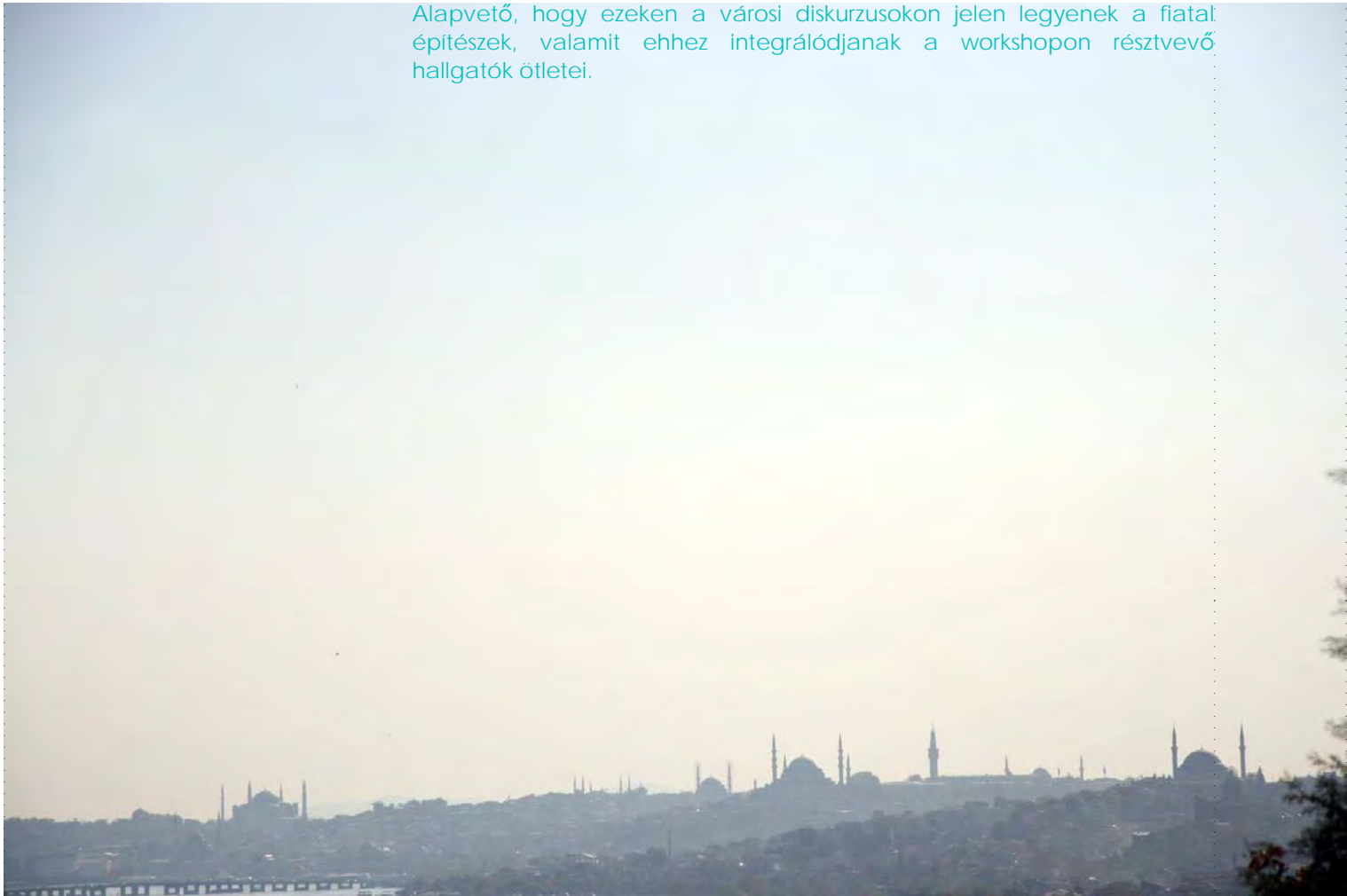

Istanbul - korábban Bizánc, illetve Konstantinápoly - a maga 12 millió lakosával a világ egyik legnagyobb városa. Európa és Ázsia határán húzódik fontos kereskedelmi útvonalak találkozási pontjában, mely hosszú időre meghatározta a város kereskedelmi, és kulturális fejlődését.

A 2010-es évben, mint kulturális főváros, ezt a színességet és diverzitást igyekszik bemutatni, amellet, hogy több beruházás is folyamatban van: pl. az Aranyszarv-öböl 7 kilométer hosszan elnyúló területének revitalizációja.

Cél az ott található történelmi katonai, ipari és kikötő létesítmények újbóli bekapcsolása a város vérkeringésébe, mely kreatív iparágaknak ad helyszínt, így a jövőben a városfejlesztés fontos elemévé válva.

Alapvető, hogy ezeken a városi diskurzusokon jelen legyenek a fiatal építészek, valamit ehhez integrálódjanak a workshopon résztvevő hallgatók ötletei.

2. TEMPORARY CITY-ISTANBUL

Egy workshop esetében létfontosságú, hogy pontosan meghatározott programja legyen: ez esetben a Haliç dokk ilyen volt: területileg egyértelműen lehatárolható. Ne csak az elemzés legyen a lényeg, hanem eredmény is szülessen: a résztvevők eljussanak valahonnan valahova! A feladat lényege éppen abban állt, hogy ezt a városi szempontból rendkívül jelentős helyen lévő, de nagyon elszeparált területet hogy lehetne Istanbul pezsgő platformjává varázsolni. Szinte minden elemzés a kapcsolatokat kereste a terület szűkebb, és tágabb környezetével. A megoldások emiatt két fő csoportba sorolhatóak: egy részük a megközelítéssel foglalkozott, alternatívákat adott az odajutásra, egy másik részük a miéltre fektette a hangsúlyt: az odajutás célját kívánta vizionálni.

workshop #02

65.

2. TEMPORARY CITY-ISTANBUL

Az első napok azzal telnek, hogy a résztvevők megismerik a környezetet, felveszik a város ritmusát, átérzik annak feelingjét. Ebben segítenek a helyiek által tartott előadások, amik a kvantitatív információk közvetítésére alkalmasak. Megfogalmazzák a megoldani kívánt problémákat, esetleg alternatív megoldásokat vázolnak hasonló esetekről más helyen, más témában. Ezeknek kellően elvontnak kell lenni, hogy ne korlátokat emeljenek, hanem esetleges irányt mutassanak.

Az előadások során a hallgatókra zúdított nagy mennyiségű információ a helyszínelés során ülepedik, akkor kerül a helyére.

2. TEMPORARY CITY-ISTANBUL

Ezt követi a szűkebb helyszín alapos felderítése, fotózás, térképelemzés, esetleg interjúk, a városlakók viselkedésének megfigyelése. Kezdődik a közös munka, a skiccelések, inspirációk gyűjtése, beszélgetések. Akció-reakció. A helyi csapattagok ismerete rengeteg információt hordoz, de hiba, ha egyből megoldásokat ajánl a többi csapattagnak.

Ebben a fázisban a tutoroknak alig van dolga, maximum a nap végén rövid beszámolók meghallgatása.

A pályázatot Ceyda Cihangir és Fazil Efe İlgen, az Istanbul Bilgi Egyetem; valamint Duygu Kırışoğlu és Müge Yorgancı, a Yıldız Műszaki Egyetem hallgatója nyerte a „Floating Surfaces” azaz „úszó felületek” -című munkájával.

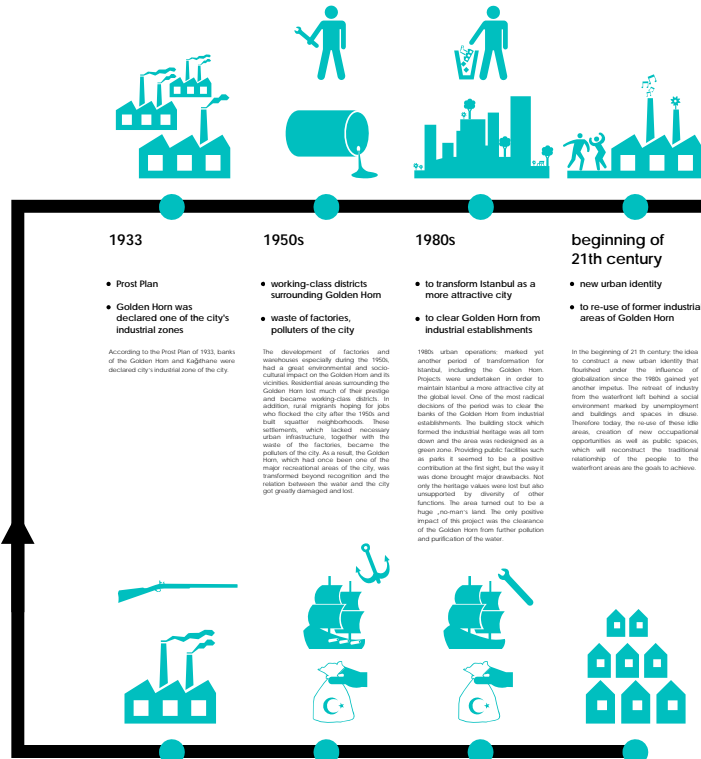
Ilyen szempontból a mi pályázati anyagunk tipikusan tekinthető: a workshop ideje alatt a tervezési területen, illetve annak környezetében IMPRESSIONS & EMOTIONS címmel az ott érzékelhető kontrasztokról adtunk elő. Az itthoni pályázati anyag kidolgozása során, a prezentáción hallott többi előadás tanulságaiból is kiindulva a hely felvirágoztatására koncentráltunk. Élettel telvé, pezsgővé és barátságossá tenni a környezetet. Programsorozatot, rendezvényeket nem találtunk ki, inkább az ahhoz tartozó „infrastruktúrára” adtunk egy vidám javaslatot. Utólag belegondolva azt hiszem a vízzel való kapcsolatot jobban kellett volna hangsúlyozni. A nyertesek ezt tették!

csapattagok:

Hajdu Veronika
 László Zsolt
 Szabó Miklós
 Sztranyák Gergely

ANALYSIS

FUNCTIONAL TIME-LINE OF GOLDEN HORN

1933

- Prost Plan
- Golden Horn was declared one of the city's industrial zones

According to the Prost Plan of 1933, banks of the Golden Horn and Kaghanas were declared city's industrial zones of the city.

1950s

- working-class districts surrounding Golden Horn
- waste of factories, polluters of the city

The development of factories and warehouses especially during the 1950s, had a great environmental and socio-cultural impact on the Golden Horn and its vicinities. Residential areas surrounding the Golden Horn lost much of their prestige and became working-class districts. In addition, rural migrants hoping for jobs who floored the city after the 1950s and built squatter neighborhoods. These settlements, which lacked necessary urban infrastructure, together with the waste of the factories, became the polluters of the city. As a result, the Golden Horn, which had since been one of the major recreational areas of the city, was transformed beyond recognition and the relation between the water and the city got greatly damaged and lost.

1980s

- to transform Istanbul as a more attractive city
- to clear Golden Horn from industrial establishments

1980s urban operations marked yet another period of transformation for Istanbul, including the Golden Horn Projects were undertaken in order to maintain Istanbul a more attractive city at the global level. One of the most radical decisions of the period was to clear the banks of the Golden Horn from industrial establishments. The building stock which formed the industrial heritage was all torn down and the area was redesigned as a green zone. Providing public facilities such as parks it seemed to be a positive contribution at the first sight. But the way it was done brought major drawbacks. Not only the heritage values were lost but also unthought of diversity of other functions. The area turned out to be a huge, unmet needs. The only positive impact of this project was the clearance of the Golden Horn from further pollution and purification of the water.

beginning of 21th century

- new urban identity
- to re-use of former industrial areas of Golden Horn

In the beginning of 21th century the idea to conduct a new urban identity that flourished under the influence of globalization since the 1980s gained yet another impulse. The revival of industry from the waterfront left behind a social environment marked by unemployment and buildings and spaces in disuse. Therefore today the re-use of these sites arose, creation of new occupational opportunities as well as public spaces, which will reconnect the traditional relationship of the people to the waterfront areas are the goals to achieve.

19th century

- development of some industrial establishments
- military needs

The 19th century witnessed the development of some industrial establishments along the Horn many gained towards the reach of the military (the Fishbone (sugar) factory, Sımsıkçılar Eyaletli Plant (syring oil mill)). The construction of Galata Bridge and the use of steam boats for public transportation more connected the three parts of the city in regard to the increasing accessibility. The Bosporus villages and the settlements on the Anadolu side gained popularity, especially among the elite and the wealthy. The period until 1900s (industrial period) due to the intensive harbor activities and the waterfront transportation, the Golden Horn became an attraction point for industrial facilities, especially from the late 19th century onwards.

10-11th century

- active trade centre for the Mediterranean and the Near East
- harbours

During the 10th and 11th century, Golden Horn became an active trade centre for Mediterranean and the Near East. As of the 11th century some of the Italian colonies, including Venice, Pisa and Genoa had harbors to colonies on Golden Horn due to their trade connections with the Near East. During the Ottoman Period, the Byzantine harbor along the Marmara Sea lost their importance whereas the banks of the Golden Horn became more significant. It functioned as a harbour, a trade centre, a dockyard and a base for naval forces. Industrialization in Golden Horn began by the constructions of the dockyards in Halep, İskele, Çarşıbaşı and Hasköy.

324 AD

- capital and trade centre of Eastern Roman Empire
- quay, ship repair, maintenance space

During the period of Emperor Constantine, the city became the capital and the trade centre of Eastern Roman Empire and at 324 A.D. Constantine had changed the city walls and the Bay of the Emperor. The area, used as a quay which also had maintenance space. All residential areas were located inside the city walls, whereas safe and navigable problems were along the banks of the Golden Horn beyond the city walls.

7th century BC

- 1st settlement

The 1st settlement in Istanbul (Pera) was founded in the 7th century B.C. and was located in the south-west of the Golden Horn among today's İskele, Palas and Hagia Sophia.

URBAN DESIGN IDEA AND CONCEPT

NEW FUNCTIONAL BLOOM

in local scale

- public space in Haliç shipyard
- get together on the "flower field"

aims:

- new urban identity
- to re-use of former industrial areas of Golden Horn
- to re-connect the waterfront to the city life
- new public spaces
- spaces for cultural programs
- new functional bloom

how to generate?

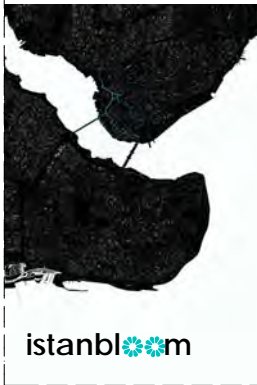
- create a new image for Haliç shipyard
- spread the new image between the citizens

in city scale

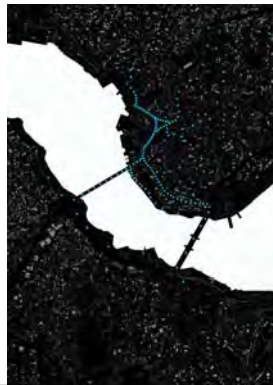
- mental connection through the image
- lead the people to the shipyard by painting the way
- put the sign on the vehicles
- sign the stop with the image

- painting the sign of istanbloom on the ground at the bigger interchanges and sights of the city

- the signs get more dense as we get closer to Haliç shipyard

- the "flower field" is spread over the shipyard

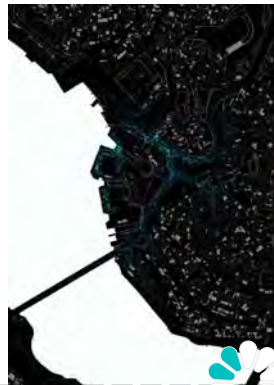
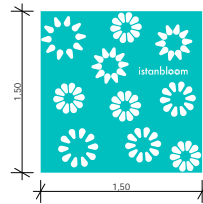

ILLUSTRATION OF THE IDEA

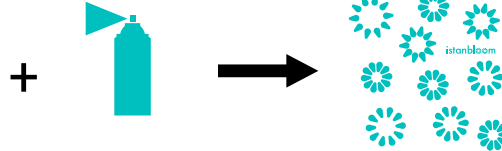
STENCILS, VIGNETTES, BEANBAGS

stencil for the signs on the ground

- made of 3 mm thick linoleum
- the pattern is cut out by cutter
- area: 1,50 m x 1,50 m = 2,25 m²

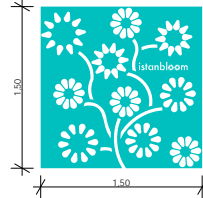

ground plan_scale_1:20

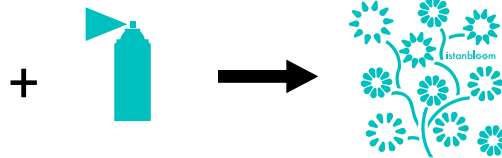

stencil for the signs on the wall

- made of 3 mm thick linoleum
- the pattern is cut out by cutter
- area: 1,50 m x 1,50 m = 2,25 m²

ground plan_scale_1:20

vignettes to sign the public transportation vehicles passing the shipyard

- made of transparent film
- the pattern is printed on it
- size: 20 cm x 20 cm

ground plan_scale_1:10

vignettes to sign the stop near to the shipyard on the timetables

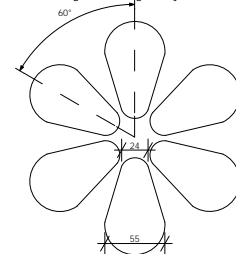
- made of transparent film
- the pattern is printed on it
- size: 2 cm x 2 cm

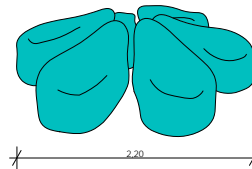
ground plan_scale_1:1

beanbags on the public spaces of the events

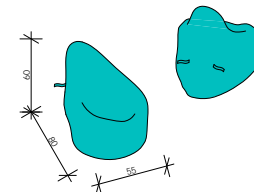
- made of PVC and filled by polystyrene pearls
- the beanbags are fixed together by velcros

ground plan_scale_1:20

2,20

REALISATION AND VISUALISATION

COST CALCULATION, PERSPECTIVES

stencil for the signs on the ground

- 6 pieces 2,25 m² linoleum = 208 TL
 - cutting out the pattern = 46 TL
 - 250 dozens sprays = 28 846 TL
- • 3 000 m² painted sign → 29 100 TL

stencil for the signs on the wall

- 3 pieces 2,25 m² linoleum = 104 TL
 - cutting out the pattern = 23 TL
 - 15 dozens sprays = 192 TL
- • 20 m² painted sign → 319 TL

vignettes to sign the public transportation vehicles passing the shipyard

- 4 m² printed transparent film = 154 TL
- • 100 pieces vignettes → 154 TL

vignettes to sign the stop near to the shipyard on the timetables

- 1 m² printed transparent film = 77 TL
- • 2 025 pieces vignettes → 77 TL

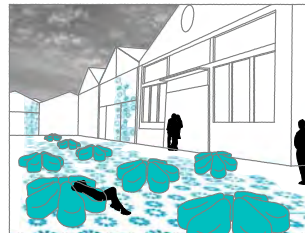
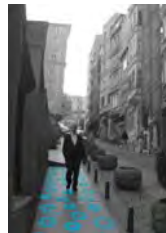
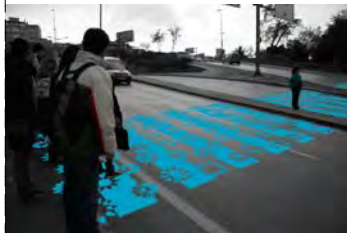
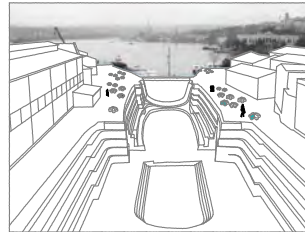
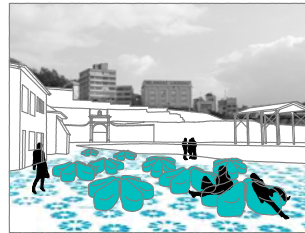
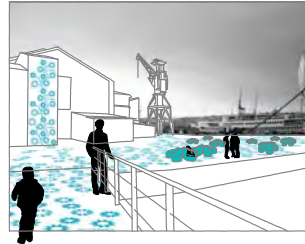
beanbags on the public spaces of the events

- 300 pieces beanbags = 34 615 TL
- • 50 pieces beanbag flowers → 34 615 TL

labor force and realisation with the designer team

- 6 pieces flight tickets = 2 770 TL
 - 4 nights in a hotel for 6 people = 2 770 TL
- • painting and fixing the signs → 5 540 TL
- • arranging the beanbag flowers → 5 540 TL

TOTAL COST = 69 805 TL

workshop #03

73.

4. DUNA MŰHELY

Aix-en-Provence

Wien

Braunschweig

Budapest

Duisburg

Istanbul

Lodž

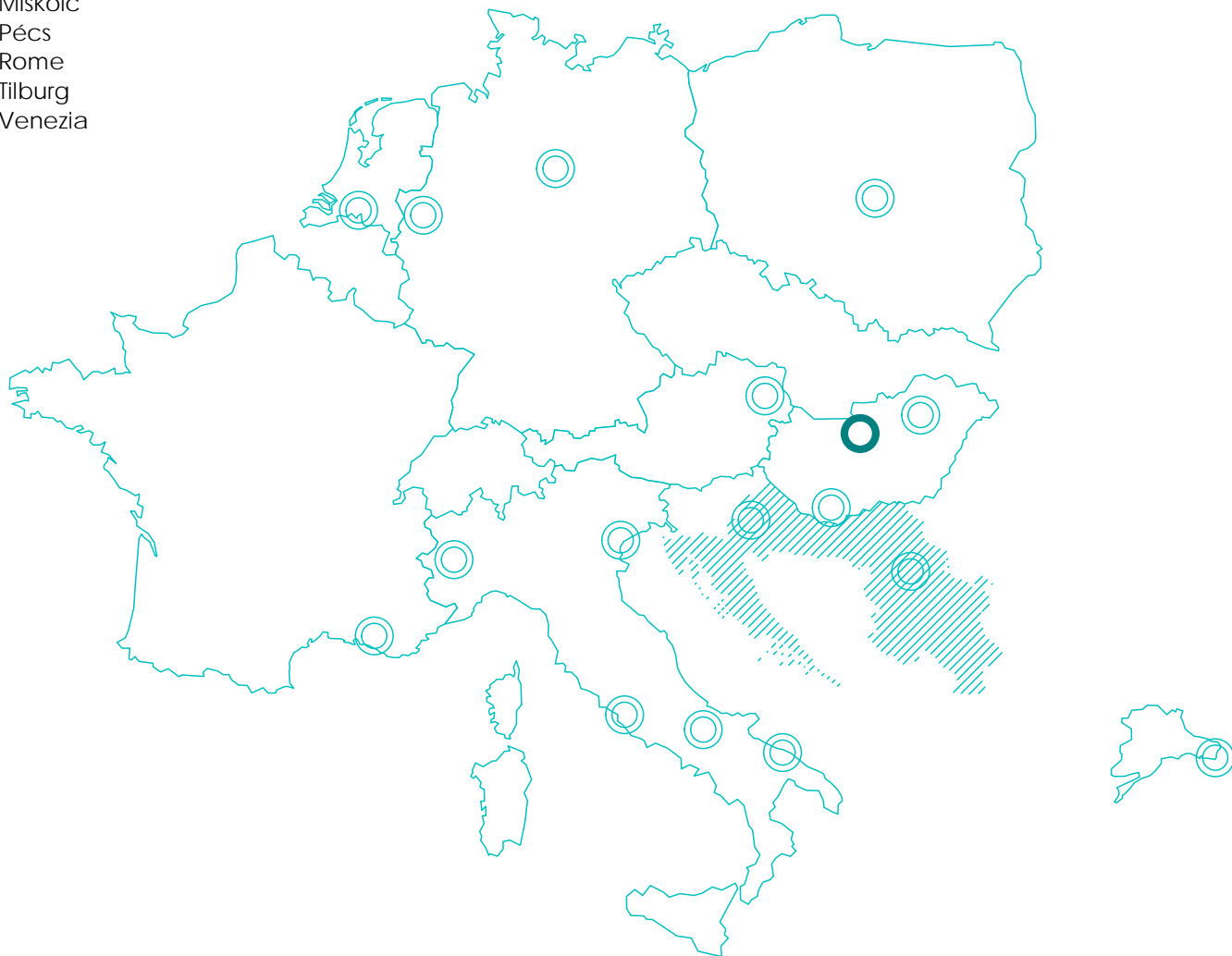
Miskolc

Pécs

Rome

Tilburg

Venezia

A Studio Metropolitana Duna Programirodója nemzetközi, szakmai workshopot szervezett a Duna Főutca program keretében. A nemzetközi és magyar egyetemek diákjaival zajló kreatív alkotómunka célja az volt, hogy a Duna Stratégia részét képező Duna Főutca programjának struktúratervét fiatal kreatívok bevonásával támogassák. Az intenzív párbeszéd, a kötöttségektől mentes gondolatok valamint a nemzetközi tapasztalatok felhasználása hozzájárul a Duna Főutca projekt sikeréhez, emellett a hazánkban újszerű struktúratervezés alkalmazása komoly lökést adhat a városfejlesztési koncepció kidolgozásához is.

A négynapos eseményen 5 ország közel 50 pályakezdő szakembere vett részt. A workshop keretében négy, multidiszciplináris munkacsoport dolgozott a hatékony struktúra kidolgozásán, amelyben arra keresték a választ, hogy mitől tehető Budapest még vonzóbbá és élhetőbbé magyarok és külföldiek számára egyaránt.

4. DUNA MŰHELY

Négy előadás, egy konklúzió:

Abban minden csoport, magyarok és külföldiek egyaránt egyetértettek, hogy Budapest adottságai egészen kitűnőek és legfőképpen a budapestiekén múlik, hogy sikerül-e felébreszteni a várost Csipkerözsikálmából.

Úgy gondoljuk, a születő Duna Makró Régió illetve a készülő Duna Stratégia egy nagyszerű lehetőség az Európai integrációra, de egy olyan komplex kihívás is egyben, amellyel csak közösen, egy folyamatos és kölcsönös tanulási folyamattal tudjuk felvenni a versenyt. Ennek az átalakulási/tanulási folyamatnak számos érdekes és releváns nézőpontja van, de úgy látjuk a városi, regionális fejlesztés politikai szintje, a Duna-menti városok nézőpontja és szerepe meghatározó a demokratikus átalakulás, az integráció és az ezekre épülő koherens fejlesztési kultúra kialakulásának folyamatában. A Duna Műhely ennek a fejlesztési kulturális átalakulásnak és folyamatnak egy pilóta programja volt. A program keretébe bevont, a városfejlesztés és városépítéssel foglalkozó diákok és tanáraik jelezték, hogy a fejlesztési program további munkarészeiben is szívesen vesznek részt, akár szemináriumok, akár nyári alkotóhét keretében nyitottak a további együttműködésre.

5. tézis: A workshopok csapatainak ideális létszáma 5 plusz-minusz 1 fő. Előny, ha a tagok különböző országokból érkeznek, de mindig van köztük legalább egy fő, aki hazai, és jó helyi ismerettel rendelkezik.

workshop #03

77.

Az **Attractors** csoport azt vizsgálta, hogy milyen megoldásokkal tehetnék vonzóbbá Budapestet a külföldiek és a helyiek számára. A holland, angol, török és magyar szakemberek határozott álláspontja, hogy szükség van egy átfogó, új vízióra, amely képes lenne több turistát is a fővárosba vonzani. Konklúziók között szerepel Budapest Duna partjainak közös kormányzati kézbe adása, a magán bérlakás-szektor erősítése, valamint a regionális tengelyek tematikus fejlesztése.

A többségében magyarokból álló **Highstreet** munkacsoport véleménye is egybecseng a külföldi szakemberekével. Megoldási javaslatukban kijelöltek alközpontokat, új csomópontokat, amelyek segítik decentralizálni a mai zsúfolt várost. Az intermodális pontokat Esztergomba, a Megyeri-híd köré, a Csepel-sziget északi részére és Dunaújvárosba képzelték. A csomópontok az agglomeráció közlekedési problémáira is választ adhatnak amellet, hogy tehermentesítik a belső városrészt. A projektjükben a Duna, mint közlekedési útvonal is szerephez jut, és intenzíven lesz a metropolisz része.

A **Design** csoport a hidak intenzívebb, a megszokottól eltérő használatban, valamint a Petőfi hídnál és a Lágymányosi hídnál fekvő területek tematikus fejlesztésében látja Budapest kitérési lehetőségét. Központi gondolatuk a Duna vizuális és „teoretikus” bekötése a városi szövetbe. Ennek érdekében a Duna partokon beavatkozási pontokat jelöltek ki, melyek látványláncolatot alkotva vezetnek végig a belvárosi szakaszon, és ehhez kapcsolódva egy kis mesterséges vízfolyást terveztek a belvárosba.

A **Danube Grande** csoport nevét a Canale Grande révén kapta, utalván a vízzel elválasztahatatlan egységbe szerveződött városra, Velencére. A Budapest Metropolisz területet három részre osztva északon a Szentendrei-sziget melletti két Duna ágat két csatornával kötnék össze, a Népsziget körül több kisebb szigetet alakítanának ki növelve a vízi sport és a rekreáció lehetőségeit. A belvárosi részen két újabb „Corsoszakaszt” alakítanának ki. Az egyik a Szent István parknál lenne, ahol az alsó- és felsőrakpart útjait alagútba terelnék, fölötte így a zöldfelület a Dunáig húzódhatna. A másik terület a Közraktárak környékén lenne, ahol a régi Duna parti bazárok és piacok hangulatát elevenítenék fel - kapcsolódva a már majdnem kész CET-hez. A harmadik szakasz a Lágymányosi hídtól délre fekvő pár kilométeres terület, ahol egy igazi lagúna várost szeretnének megvalósítani a Ráckevei ághoz kapcsolódva, a budafoki oldalon pedig egy új kikötőt, azaz egy - elsősorban kereskedelmi - intermodális csomópontot.

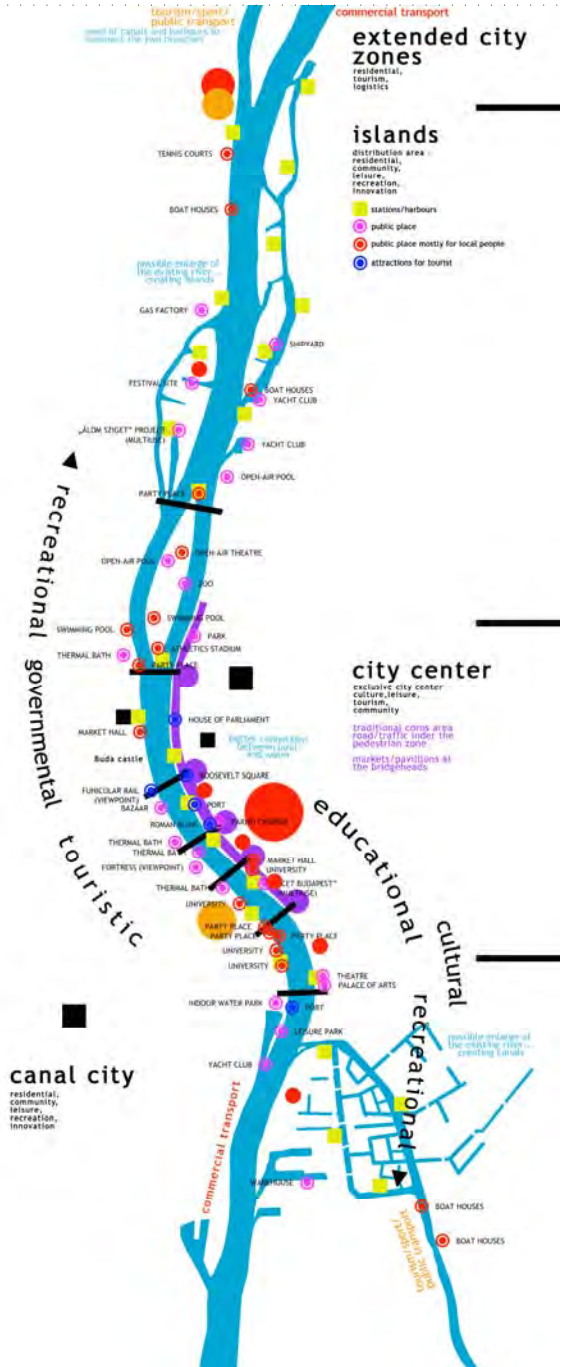
*Gamze KARAKIS, Istanbul Technical University
Idil AKYOL, Istanbul Technical University
Burak SUNAY, Istanbul Technical University
BILEK Adrienn Zita, Budapesti Corvinus Egyetem
PALKOVICS Zsófia Éva, Budapesti Corvinus Egyetem
Gynna MILLAN, UCL Bartlett - Development Planning
Robert VELDUYK, University of Groningen
Kasimír HAGENDOORN, University of Groningen
Nicola MELONI, University of Cagliari
Negrut ALEXANDRA, Danubius University of Galati
Moineagu ELENA, Danubius University of Galati*

*SZOGI Tamás, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék
MAJER Nóra, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék
Dan Alexandru ARITON, Danubius University of Galati
PÁLL András, Budapesti Corvinus Egyetem
MIKULA Csaba, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék
SUGÁR Viktória, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék
TALLINGER Ádám, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék*

*GAÁL Sarolta, Pécsi Tudományegyetem
VOLENTICS András, Pécsi Tudományegyetem
PÁKOZDI Réka, Budapesti Corvinus Egyetem
Anke BOERE, University of Utrecht
GIBIZER Dávid, Pécsi Tudományegyetem
DANCS Nikolett, Budapesti Corvinus Egyetem
Irem ERIN, Istanbul Technical University
LŐRINCZ BIÁLIS Ágota, Budapesti Corvinus Egyetem
Zumra OKURSOY, Istanbul Technical University*

*GYERGYÁK János, Pécsi Tudományegyetem
KOZMA Gabor, SZIE - Ybl Miklós Települmérnöki és Építészeti Tanszék
MAJOR Andrea Kata, Budapesti Corvinus Egyetem
BARANYÁK Tímea, Budapesti Corvinus Egyetem
ROZS Gáspár Tamás, BME - Építész-mérnöki Kar
POZSIK Máté, BME - Építész-mérnöki Kar
PATAKI Barbara, BME - Építész-mérnöki Kar
LÁSZLÓ Zolt, Pécsi Tudományegyetem
Orzechowski ADRIAN, Danubius University of Galati
Alin Constantin FILIP, Danubius University of Galati
Marisol GARCIA GONZALEZ, UCL Bartlett - Development Planning
Krista Ann CANELLAKIS, UCL Bartlett - Development Planning*

4. DUNA MŰHELY

workshop #03

79.

A workshop az elejétől a végéig flottul zajlott, a szervezők közben mégis interjút készítettek pár résztvevővel, ahol arról kérdezték, hogy tetszik a Duna Műhely?

„Számomra nagyon kellemesen telt a workshop 4 napja. A téma inspiráló volt, maga a program rendkívül jól szervezett és felépített. Ez volt az első nemzetközi workshop amin részt vettem, és nagyon kellemes élményeket hagyott bennem. A szervezők érezhetően mindent megtettek, hogy hatékonyan tudjunk dolgozni. Sok segítséget nyújtottak mind az eszközök biztosításával, mind konzulens szakértők meghívásával. A kitűnő szervezés miatt minden zökkenőmentesen folyt, és nekünk csak a munkára kellett koncentrálnunk. Örömmel vettem észre, hogy az előre kigondolt program mellett a szervezők rugalmasak voltak, ezzel is segítve a workshop eredményességét.”

Sugár Viktória, SZIE-YMÉK

„Szerintem nagyon izgalmas témája volt a workshopnak, engem személy szerint különösen érdekel, ezért pár hete voltam München mellett Andechsben egy Donaustrategie konferencián, hogy tágítsam az ismereteimet, és feltérképezzem, hogy a többi Duna menti ország hogy gondolkodik ezzel kapcsolatban. E mellett szerencsésnek tartom, hogy voltak olyan résztvevők is, akik szinte semmilyen előképpel nem rendelkeztek, jó páran most jártak itt először, így még nem ivódtak beléjük az itt-ott hallott sztereotípiák. Ha valamit utólag máshogy csináltam volna a szervezők helyében az az, hogy még több időt hagytam volna a brainstormingra az elején, és úgy alakítottam volna a csapatok munkáját, hogy a szokásos analízis fázis még rövidebb legyen. Összességében jól éreztem magam, remélem lesz még alkalom találkozni a többi résztvevővel, és hogy sikerül felPEZSDÍTENI az alvó beautyt!”

László Zsolt, PTE

„A Studio Metropolitana által szervezett Duna Műhely Workshop jól szervezett, vezetett és kiválóan irányított volt. Ezáltal kitűzött céljainkat könnyedén teljesíthettük, s a résztvevők felbecsülhetetlenül értékes forrásokhoz juthattak világos és logikus környezetben. Reméljük, hogy az általunk javasolt projektek és folyamatok hasznosak lesznek Budapest számára, s lehetőséget adnak arra is, hogy a helyi tervező hatóságok megismerkedhessenek a közösség-alapú tervezési eljárásokkal a várostervezési programok során. Készen állok a Duna Projekt munkájának folytatására a Studio Metropolitanával együttműködésben, továbbépítve és gazdagítva e nemzetközi műhelymunka kezdeményezéseit.”

Benjamin Leclair-Paquet, UCL Bartlett, MSc (Distinction)
PhD Architectural Design (Candidate)

4. DUNA MŰHELY

„A Studio Metropolitana által vezetett szakmai műhely nagyon hasznos volt arra, hogy megértsük milyen városfejlesztési kihívásokkal néz szembe Budapest. Arra is egyedülálló lehetőséget adott, hogy ezeket a kihívásokat különféle szakmai és kulturális háttérű szakemberekkel lehessen megvitatni. Azt is nagyra értékeltem, ahogy a szakmai műhely hozzájárult a Studio Metropolitana azon módszeréhez, hogy a tervezés folyamatába különféle szempontokat integráljon. A szakmai műhely ugyanakkor sokat nyert volna még azzal, ha a város felfedezésére is lehetőséget biztosít például történészek/gazdasági szakértők által vezetett városnéző túra révén, amely tovább mélyítette volna a csoport által kialakított ötleteket és stratégiákat. Azok számára, akik nem töltöttek még sok időt Budapesten a műhely túlságosan is szétvált a valóságtól.”

Kristina Ann Cannelakis, UCL Bartlett, Development Planning

„Nagyon élveztem e workshopot, minden szükséges feltételt tökéletesen megszervezték a házigazdák. Nagyon nagy élmény volt csoportmunkában részt venni a multidiszciplináris csapatokban. Úgy gondolom, hogy a mi csoportunk kifejezetten kellemes volt, amelyben különböző háttérrel, kultúrákat és nézőpontokat képviseltünk, mégpedig úgy, hogy a munka során ezek jól kiegészítették egymást. Ezért én nagyon elégedett vagyok az eredményekkel, hiszen mindezekre nem lehetett könnyen következtetni a munka kiinduló pillanataiban. Helyes irányba folyt a munkánk, miközben arról cseréltünk véleményt, hogy Budapest hogyan válhat az eddiginél is vonzóbbá a régióban és az országban.”

Robert Veldwijk, University of Groningen

„Négy nap arra, hogy a Duna-koncepciót kidolgozzuk: kemény, de szép és gyümölcsöző eredményeket adó feladat. Hat különböző ország vett részt csoportunk munkájában, eltérő szakmai háttérrel, megközelítéseket, személyiségeket és ötleteket képviselve. Mivel témánk a „városi vonzerő” volt, kezdetben nem volt egyszerű összefésülni mindezeket az eltérő adottságokat. Mindenesetre magam is rácsodálkoztam munkánk eredményére, mert nagyon kis idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy megismerkedhessünk egymással, fókuszálhassunk egy témára, megosszuk és megvitassuk ötleteinket. Úgy gondolom, a „Virágzó, sikeres Budapest” a legfontosabb fogalom, amelyet letettünk az asztalra, s a rendezők alapvetően fontos közreműködésének köszönhetően ez a szlogen a jövő védjegye is lehet. Csoportunk nem elsősorban vezető típusú résztvevőkből állt, ezért megosztottuk a feladatokat, s közösen vitattuk meg és összegeztük az általunk képviselt közös pontokat. Nagyon örülök közös és saját egyéni élményeinknek és tapasztalatainknak. Mindenki naggyá válhat csoportban és nem csupán önállóan dolgozva. Várom, hogy a további Duna Műhely munkájába beléphessek!”

Nicola Meloni, University of Cagliari

Tematika:

1. nap: Duna Főutca Struktúraterv elkészült elemeinek ismertetése, vitamodellek, fejlesztési/fejlődési dilemmák
Csoportok témaválasztása moderált játék keretében
A választott téma körbejárása, alapkérdések vázolása, feldolgozás módszertani kérdéseinek megválaszolása, várható output megfogalmazása
2. nap: Csoportok véglegesítése
Kreatív műhely, alkotási folyamat. Konzultáció a tanárokkal, szakértőkkel
Prezentációk az eddigi eredményekről
3. nap: Kreatív műhely, alkotási folyamat
Konzultáció a külső szakértőkkel
4. nap: Eredmények fi nomítása, véglegesítése
Eredmények bemutatása
Értékelés, lezárás

MODERÁTOROK:

PALLAI Katalin, F38 Kft
 Sasha ZANKO, Berlage Institute

SZAKÉRTŐK:

ALBEL Éva, területi tervezés / struktúra tervezés
 ALBRECHT Ute, területhasználat, város struktúra
 Dick SIKKES, területi tervezés / struktúra tervezés
 ELEKES András, ingatlanfejlesztés
 FARKAS, László közlekedés
 GÁL Imre, vállalkozás
 GAUDER Péter, várostervezés, építészet
 KERÉKES György, várostervezés, építészet
 KOSZORÚ Lajos, városszerkezet-alakítás
 MARTINKÓ József, városi design
 MOHÁCSI Sándor, fenntartható fejlesztés, tájépítészet, városi design
 NEMES Attila kommunikáció, szociológia
 PARTI Zoltán, sport, nevelés
 SCHÜMEKY Zsombor, ingatlan ügyvéd
 SZALMA Botond, hajózás
 SZEMEREY Samu, poszt-szocialista városfejlesztés, kulturális alapú tervezés, városi technológiák
 TIHANYI Dominika, tájépítészet
 TÖRÖK András, várostörténet, turizmus, városszerkezet-alakítás, szociális innováció
 VÁRADY Tamás, mobilitás, közlekedés

FELKÉSZÍTŐK:

BEDE István DLA, Pécsi Tudományegyetem - Pollack Mihály Műszaki Kar, Urbanisztika Tanszék
 DR. SALLAY Ágnes, Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítész Kar
 KÁMÁN Előd, Szent István Egyetem Ybl Miklós Településmérnöki és Építészeti Tanszék
 SZABÓ Julianna PhD, Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki kar, Urbanisztika Tanszék
 Doinita ARITON, Danubius University of Galati Faculty of Economic Sciences
 Dr. Cem BEYGO, Istanbul Technical University Urban and Regional Planning Department
 Ulas AKIN, IMM Istanbul Metropolitan Municipality

SZERVEZŐK:

Duna Programiroda - Studio Metropolitana Nonprofit Kft.
 S. BITSKEY Katalin
 JÉKELY Katalin
 LENDVAI Tímea
 FAZEKAS Dorothy
 CSABA Ders, (külső munkatárs)

KÖSZÖNET:

EGYED Péter - fotó
 DANCZ Márton - videó
 Millenáris Nonprofit Kft. - helyszín
 Katlan Tóni Kft. - ellátás

A workshop szervezése
 kiemelkedően profi volt, mely népes
 stáb munkáját dicséri, és hosszas
 előkészítő munka eredménye.

Forrás:

Studio Metropolitana Nonprofit Kft. - Duna
 Program Iroda
 1075 Budapest Károly krt. 11.
 + 36 1 411 09 76
 duna@studmet.hu <mailto:duna@studmet.hu>
 www.dunaprogramiroda.hu
 <http://www.dunaprogramiroda.hu>

exhibition **No.1**

83.

13. BIENNALE di VENEZIA

Aix-en-Provence

Wien

Braunschweig

Budapest

Duisburg

Istanbul

Lodž

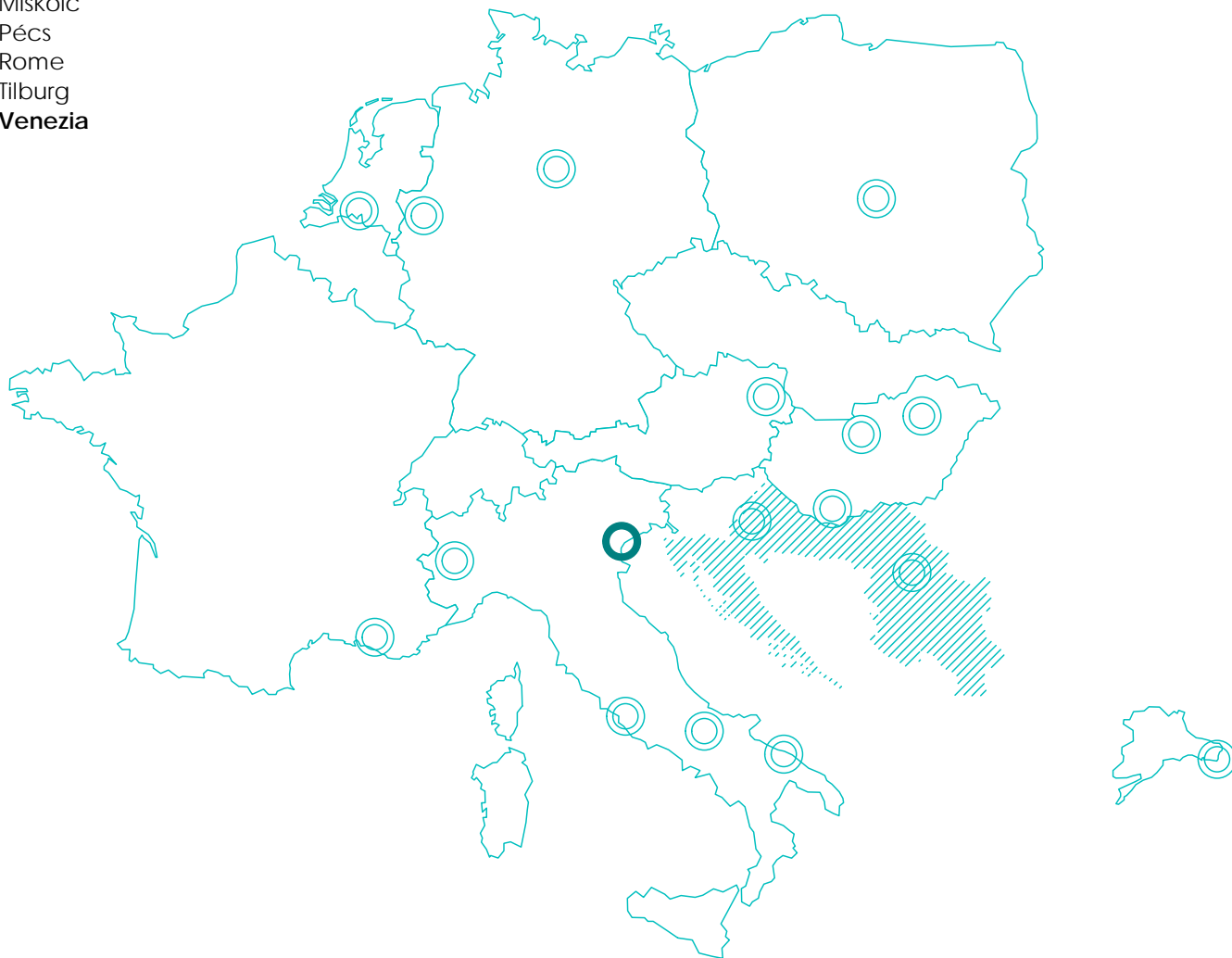
Miskolc

Pécs

Rome

Tilburg

Venezia

exhibition No.1

13. BIENNALE di VENEZIA

13. Velencei Építészeti Biennálé

Markó Balázs...-[pályázzunk!!!] + Bachmann Bálint

[kinek van
kedve?]

DLA-sok

Zoli bácsi

[P. Szűcs
Julianna]

...-[üvegplafon]

Keresnyei Johanna

Kósa Balázs

László Zsolt

Németh István

Stemmer Andrea

Zilahi Péter

MODELLnyertünk

space
maker

hallgatói
pályázat

+ segítők

[tervezés
tábor]

[Jamboree]

651 ember munkája

560 modell
+ ARTFORMER

13. BIENNALE di VENEZIA

Hogy lett egy ember felvetéséből 651 személy kiállítása.

2011 novemberében merült fel a gondolat Markó Balázsban, hogy indulni kéne a Velencei Biennále kurátori pályázatán. Meg is kereste az ötlettel Bachmann Bálintot, aki üdvözölte az ötletet, és - ahogy ezt Bálinttól már megszoktuk - partner volt a feladatban. A hír természetesen szinte azonnal eljutott Zoli bácsihoz is. Bár nem voltam ott, de biztos vagyok benne, hogy nagyon lelkesen fogadta, és egyből a doktori iskolájára gondolt: ***meg, az mekkora szám lenne, ha megnyernék!

Ahogy az ilyenkor lenni szokott, össze is hívta a doktoranduszokat, vázolta a lehetőséget, kérdezte, hogy ki akar részt venni. Biztos sokaknak felcsillant a szeme, de végül kb. 5 ember kezdett komolyabban foglalkozni a feladattal. Én ekkor épp a településmérnök diplomámmal voltam elfoglalva, és Zilahi Peti barátomtól értesültem a dologról. Persze engem is érdekelt. Pár nappal később összefutottam Zoli bácsival, aki behívott magához, és azt mondta: „Lenne itt valami neked való...!”

A témát tekintve szabad volt a gazda, azt hiszem P. Szűcs Julianna tanárnőnk vetette fel az első komoly gondolatot: az Üvegplafont. Én kimondva - és azt hiszem, ez elárulja, milyen szerencsés az eddigi pályafutásom - ekkor találkoztam ezzel a fogalommal. Gondolkodva a témafelvetésen elindultunk egy igazi narratív kiállítás kitalálása felé. Az üvegplafont kissebségi, antifeminista, és a fiatalokat háttérbe szorító aspektusból vizsgáltuk, aminek a végén happy endet éreztünk. Aztán elhalt az ötlet. Nem tartottuk sem igazán aktuálisnak, sem igazán a mi problémánknak... Azt szerettük volna, ha olyas valamiről beszélünk, ami rólunk szól, és olyat állítunk ki, amiben igazán jók vagyunk: a modellezés és az oktatás. Az a fiatalos atelier, ami idehaza csak ránk jellemző, ami kohéziót teremt, és a nehéz körülmények közepette is komoly eredményeket hoz. Hogy létrejött egy kohézió, tudunk csapatban dolgozni, de azon belül az individuum számít!

Hamar konszenzusra jutottunk abban, hogy a megszólítottak körét a lehető legtágabbra szeretnénk szélesíteni, ezért pályázatot írtunk ki építészhallgatók számára. Kellott egy cím, amin el lehet indulni, és bár nem szertettük volna a pályázókat korlátok közé szorítani, mégis kellett egy vezérvonal, amin el lehet indulni: ez lett a space maker, ami egyúttal a nevünké vált.

A kurátori pályázatra az anyagot - mivel valóban „hozott anyagból dolgoztunk - könnyen összeállítottuk. A beadás előtt egy nappal derült ki, hogy David Chipperfield, az idei Biennále főkurátora eszmeiségét tekintve szinte ugyanazt fogalmazta meg, amit mi: szerencsésen ráéreztünk a gondolataira. A magyarországi pályázatra 12 munka érkezett. Mi nyertünk! Ezzel kezdetét vette a 9 hónapos munka, melynek sikere 651 ember lelkes együtt dolgozásának eredménye.

Hogy a makettek nagyobb tömegben is jól mutassanak - és egyáltalán ki tudjuk őket vinni - bizonyos kereteket kellett megfogalmazni: 21x21x21 cm-es befoglaló méret, és fehér szín, 3 kg, valamint időjárás álló anyag a velencei klíma miatt. Kiírtunk egy másik, kísérőpályázatot a pavilon flyerére is.

nemzeti biztos: **guyás gábor**

kapcsolattartó: **puskás istván**

kurátor: **bachmann bálint**

designer: **markó balázs**

space maker team: **keresnyei johanna, kósa balázs, lászló zoltán, németh istván, stemmer andrea, zilahi péter**

graphic design: **bachmann erzsébet, lászló rita emőke**

space maker mediaart: **bárdos bertalan, keresnyei vince, kovács zoltán, németh zoltán, szolykó dávid,**

designer asszistensek: **papp linda, varga zoltán, zsalakó dóra**

13. BIENNALE di VENEZIA

"A Magyar Pavilon kiállításának témája az építészeti modell. A modell készítés az építészet komplexitásának szimbóluma, az építészet szellemi tartalma és a megvalósítás gyakorlatiassága találkozik benne. Értelmezésünk szerint a kiállítást magába fogadó pavilon sem más, mint egy valós méretű modell. A modell a síkból a térbe kiterjesztett építészeti gondolat. A modell készítés különösen fontos szerepet tölt be az építészet oktatásában, ezért a pavilon belső tereiben hallgatók által készített modelleket kívánunk bemutatni.

A tér minden irányát értelmező, az arányokat térben szemléltető modell több információt hordoz bármilyen más eszköznél. Az anyagok kiválasztása és megmunkálása, analóg a tényleges építési folyamattal.

A pavilon nyitott belső udvarában nemzetközi hallgatói pályázat során kiválasztott installáció is készül, amelynek témája a „hid”, ez utalás a velencei helyszínre illetve az építészet határokon átívelő lehetőségeire. A téma kiírása tág határok között ad lehetőséget a hallgatóknak a „hid”, mint szimbólum bemutatására.

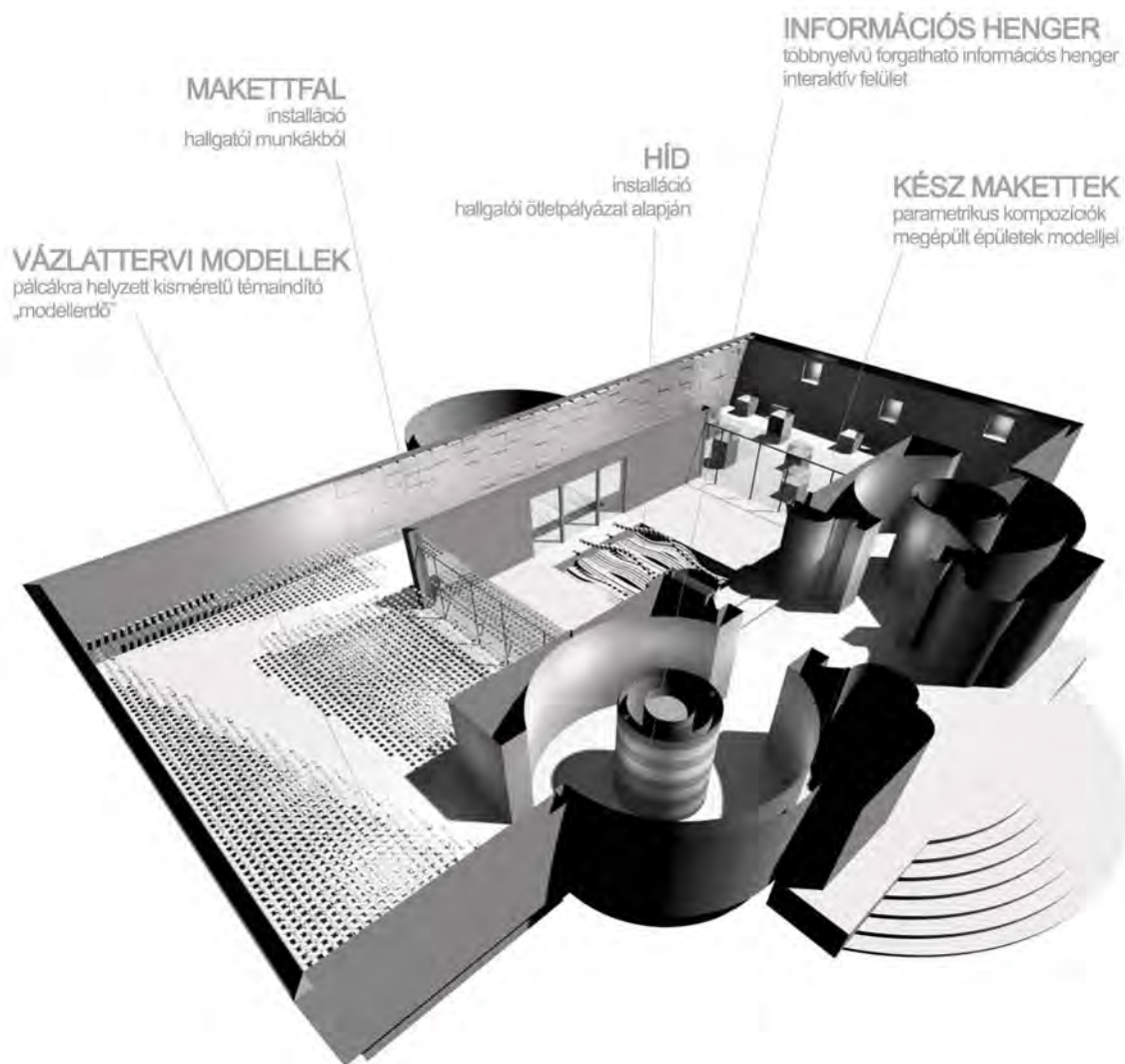
A modellkészítés alkalmas a hallgatók közötti együttműködésre, a közösen folytatott munka örömeinek átélésére az építészetet életető kollektivitásra és kommunikációra. A kiállítás anyagai a hazai és a szomszédos országok építész- és művész képzéseiben részt vevő hallgatók számára kiírt pályázatokból tevődik össze."

Bachmann Bálint, Markó Balázs

A modell az építészek számára leginkább adekvát kommunikációs eszköz. Egymás között, hallgató és oktató között, a nyilvánosság, a megrendelők felé, és önmaguk felé is. Míg a rajz, a skicc elsősorban strukturális kérdéseket rejt, az épület működésének rendszerét bontja ki, addig a skiccmodell fázis az tervezés azon - talán legérdekesebb - szakasza, amikor az építész első alkalommal nyer igazi 3 dimenziós élményt az építményről, és valós intuitív csata indul a gondolatok, és a megélt-elképzelt tér között. Az épület esszenciája ölt ebben a pillanatban formát: benne van az összes erő, kezdeti, inspiratív gondolat, amely jó esetben azonnali visszaigazolást nyer. Ha nem, folytatódik tovább az az iterációs folyamat, amit tervezésnek nevezünk, és várhatóan egyre kifinomultabb makettek sora mutatja a „ház” érlelését, kibontakozását.

jelkulcs: terv szerint valósult meg
tervben volt, de változtattunk rajta
megjegyzés, hozzáfűzni való

A pavilon tematikus elrendezése

13. BIENNALE di VENEZIA

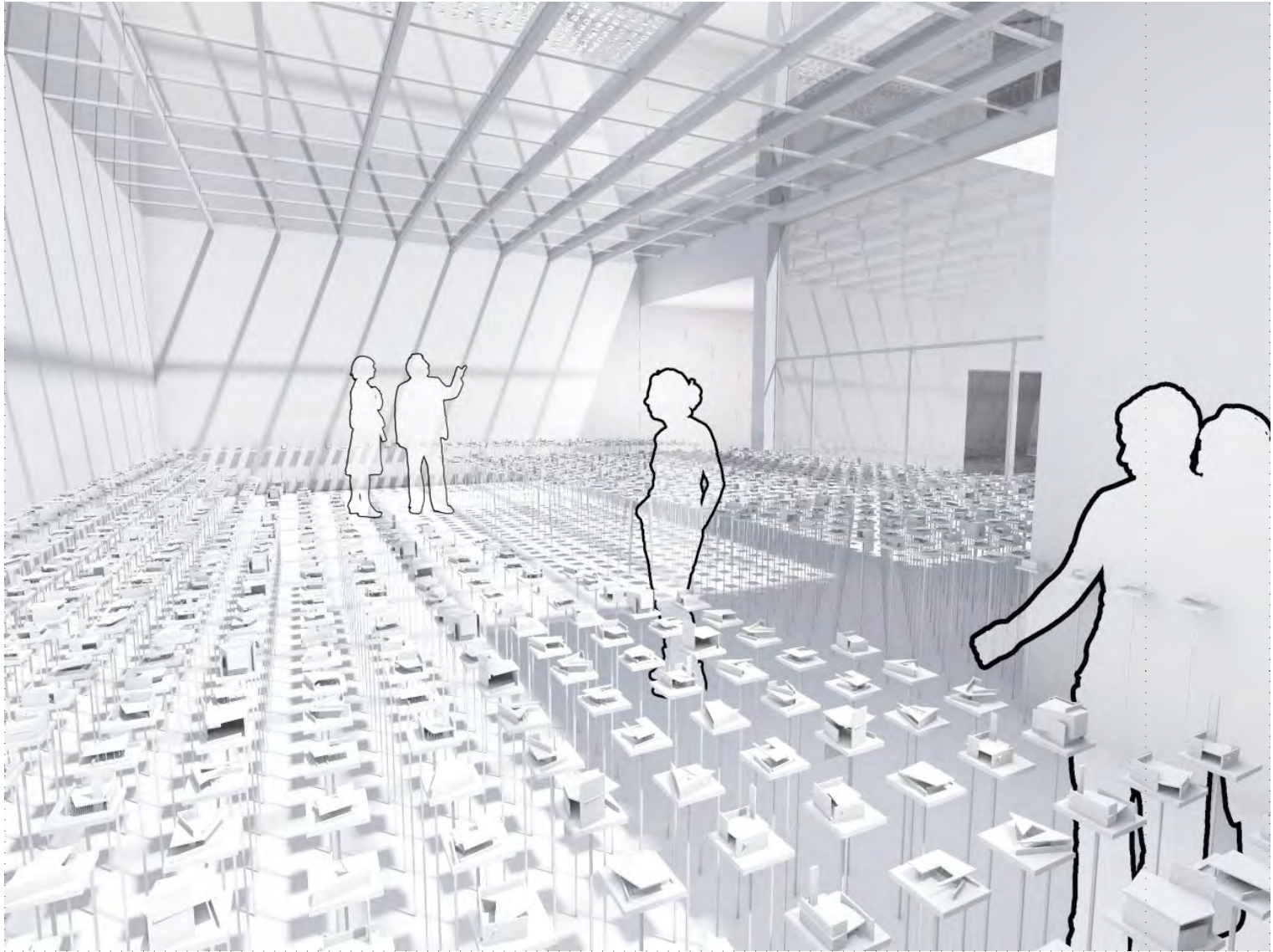
"A kiállítás berendezése

A kiállítási pavilon eszköztelenül, fehérre festett falakkal és az eredeti padlóval fogadja a legmagasabb, kézműves igényű posztamensekre helyezett modelleket. A posztamensek anyaga újrahasznosított papír vagy műanyag, a posztamenseken az adott modellhez tartozó információk szerepelnek (készítő neve, intézmény, cím, méretarány, rövid leírás, telepítési rajz, stb. nyomtatott technológiával). A modelleket átlátszó plexi fedél védi. A pavilont úgy értelmezve, mint egy valós méretű modellt, tisztelegve így a tér tisztasága előtt, valamint költségtakarékossági okokból a kiállítás installációja figyelembe veszi a korábban kialakult infrastruktúrát, azt felmérve csak a szükséges, minimális mértékben építi azt tovább. Amennyiben lehet, kihasználja a pavilon befelé nyitott, transzparens jellegét, így a természetes megvilágítást és szellőzést. Nem üzemeltet multimédiás berendezéseket, világítás technikát, kerülve ezzel az elektromos hálózat bővítését, átalakítását. Ezeket a törekvéseket a pavilonban elhelyezett ismertetőn és a katalógusban is közöljük a látogatókkal. (Tudatos takarékoság az erőforrásokkal!)"

Bachmann Bálint, Markó Balázs

A kidolgozás során, reflektálva a common ground hívószóra, ehhez még inkább idomuló installációs rendszert találtunk ki: a közös alapot egy egységes alsó szint: folyami mosott kavicsok szimbolizálják. Ebből nő ki a modell erdő, melynek egyes elemei végül nem kaptak külön plexi védőborítást - egyrészt praktikussági okokból - másrészt, mert így még erősebben szimbolizálják a bennük rejlő egységet, és jobban érvényesülnek a makettek közötti összefüggések, a hálózatosodás.

Ez a makettek szintjén, 115 cm-en jelenik meg. A kiállítás felső lezárását egy egységes megjelenésű üvegfátyol felület adja, mely kitarolja a rácsos tartót, és kellemes szórt fényt biztosít a maketteknek. Emellett segít klimatizálni a szeptemberben még alkalom adottán elég meleg pavilont.

13. BIENNALE di VENEZIA

"A látogatók mozgása a pavilonban, információ átadás

A kiállítás a bejáratától balra elhelyezkedő kör alaprajzú kiállítóterrel kezdődik ahová egy többnyelvű, forgatható információs henger kerül. Ezen a felületen jelenik meg a kiállítás elveit és szándékát bemutató tudományosan is megfelelő szintű szöveg, a kiállítás elrendezése és információk az összes résztvevőről. A bejáratától balra eső, a belső udvarra nyitott térben kap helyet a „modell-erdő”, amely padlóra fektetett installációkból kiálló pálcákra helyezett kisméretű témaindító modellekből áll. Ezt követően a falakon és a mennyezeten folyamatosan végigfutó festett sötét vonallal elválasztva növekvő magasságú posztamensekre illesztett vázlattevi modellek kerülnek. Egy újabb elválasztó sávval, az ápszissal bővített részben kapnak helyet a végleges kimunkált modellek. A jobboldali átrium felé nyitott kiállító terem az oktatás számára igen fontos megépült épületekről készített modelleket fogadja szintén posztamensekre helyezve korszakhatárok nélkül, ezekkel egy térben, azok ellenpontjaként a jövő építészeti törekvéseit jelentő parametrikus modellek a mennyezetre függesztve kerülnek bemutatásra. A látogató végül a bejáratától jobbra található kör alakú közlekedőn keresztül hagyja el a kiállítást ahol a falra felírva, rajzolva közölheti véleményét a kiállításról. A látogatóban így a következő értelmezés alakulhat ki, a modellezés az oktatásban az építészeti gondolat fejlesztését szolgálja az első impulzusokon, a vázlati modellen keresztül a kész tervig. Ugyanakkor a meglévő épületek kicsinyített másának megépítésén át a legújabb formai kísérletekig fejlődik a hallgató térszemlélete és konstrukciós gondolkodása, komponáló képessége. Ezen kívül a látogató képet kaphat a hazai építészoktatás színvonaláról, amely véleményünk szerint nemzetközi szinten is megállja a helyét. A hallgatók pályázati rendszerben benyújtott munkái nagyszámú merítést tesz lehetővé így a kiállítás színvonal szerintünk garantált. Amennyiben sikerül külső pénzforrást találni vagy bérbeadási hajlandóságot szerezni, akkor a szakmai közönség számára egy 3d-s modell nyomtatót is beállítanánk."

Bachmann Bálint, Markó Balázs

Az eredeti koncepció szerint a három jól elkülöníthető térrész három különböző kidolgozottsági szintű modelleket fogadott volna, ezzel megvalósítva egy bizonyos evolúciót a skiccmakettektől a pályázati jellegű, vagy megépült épületekhez tartozó makettekén át egészen egy egy az egyes térkonstrukció kísérletig, ahol a látogató is a kísérlet részesévé vált volna. Ez két tényező miatt módosult: az egyik, hogy a látogatók helyébe képzelve magunkat a hatalmas információáradatban a pavilont inkább a nyugalom szigetét képeltük el egy egyszerű installációval, hogy az üzenet hamar befogadható legyen, emellett nyilván az egyes modelleknél percekkel el lehet időzni.

exhibition **No.1**

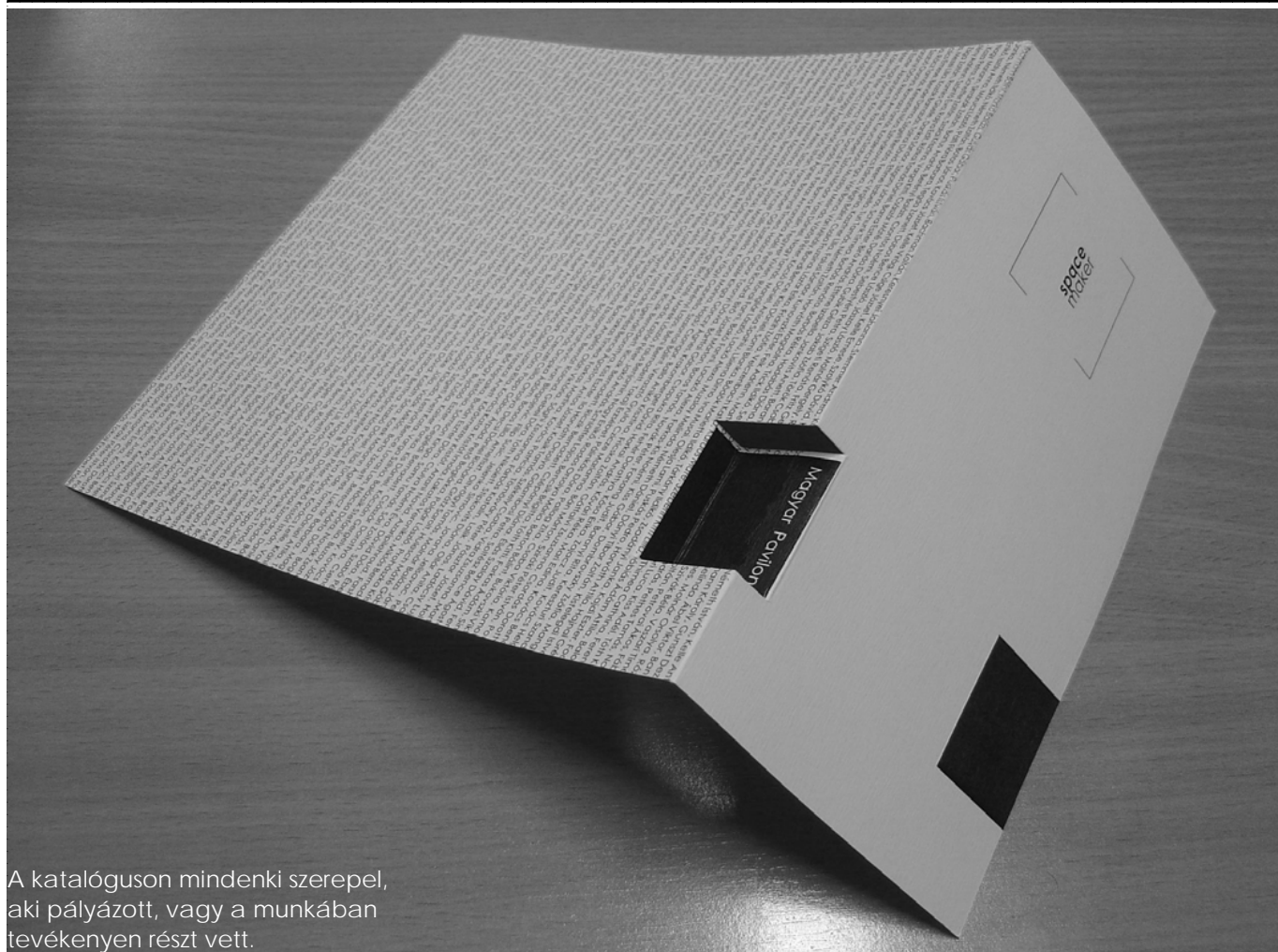
13. BIENNALE di VENEZIA

"A következő kiállítás azon **kapcsolatok** sorozatáról fog szólni, melyek összekötnek tapasztalt építészeket a **fiatal generáció** tagjaival. A kiállítás nagy lehetőség mind a széles publikum, mind a világ építészei számára, hogy **friss gondolatok**hoz jussanak. A résztvevőket arra ösztönözzük, hogy az összetartozást nyilatkoztassák ki kapcsolatot hozva létre más szerzők más munkáival."

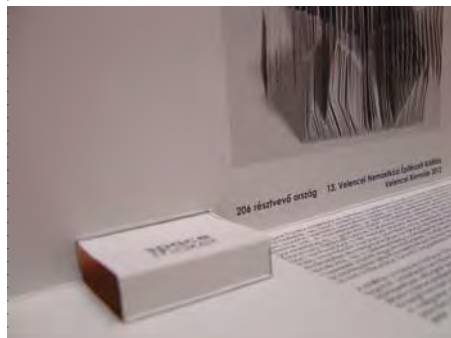
David Chipperfield

Az eddigi hierarchikus berendezkedéssel szemben kezd egyre erősebben megjelenni egy horizontális változat, ami a hallgatók és a fiatal építészek térnyerését jelenti a mai sztárépítészekkel szemben, illetve velük együtt. A Velencei Biennálén való megjelenés tradicionálisan egy szűk csoport privilégiuma, akiket - méltán - elítélnék nevezünk. Mi megpróbáltunk az oktatás kapcsán ennek elébe menni, és megszólítani a hallgatók minél nagyobb tömegét; az ő friss és romlatlan gondolataikat „piedesztára emelni”.

Mondhatnánk, hogy közülük kerülnek ki a jövő generáció sztárépítészei, ami így is van, de mi ezt egy sokkal árnyaltabb módon képzeljük. Nem az egyéni ambíciók, hanem a csapatban való gondolkodás, és a hálózatosodás az, ami sikert hozhat egy csoportnak, benne az egyénnek. Erre utal a makettek horizontális elrendezése. A pályázat, amit kiírtunk, a vártnál sokkal sikeresebb lett: több mint 600 makett érkezett Magyarországról, és a határon túlról, és a pályaművek száma mellett azok minőségével is elégedettek voltunk. A sok makett eredményezte másod sorban, hogy az evolúciós koncepció helyett egy finomabb, csendesebb, de talán elgondolkodtatóbb és erősebb installáció született.

A katalóguson mindenki szerepel, aki pályázott, vagy a munkában tevékenyen részt vett.

"A katalógus koncepciója

Rövid, de tudományos igényű, többnyelvű szöveggel egy olyan ismertető létrehozása, amely komolyságán túl a síkból a térbe átlépés élményével ajándékozza meg a látogatót. A szöveget olvasva összehajtogatható belőle egy modell. Ezzel nemcsak a látogató intellektuális igényét, de az örök „homo ludens-t” is kielégíti. A katalógus megjelenésében utalás a kiállítás alaphelyzetére, mely az egyszerű, takarékos, de tiszta megjelenést hivatott minél magasabb szellemi tartalommal megtölteni. A katalógus és a hozzá rendelt internetes felület a kiállított anyag minél szélesebb és könnyebb hozzájutását szeretné megvalósítani.

Ebben az esetben katalógus alatt a flyert kell érteni.

A katalógus tartalma

A katalógus megjelenésében eltér a hagyományos könyv alaktól és úgy áll elő, mint egy modell. Ugyanakkor belső tartalmát tekintve áttekintést kíván adni a magyar építészeti oktatásról, annak intézményi struktúrájáról, valamint az abban folyó oktatási gyakorlatról. Ennek jelentőségét abban látjuk, hogy a kiállítás látogatói tájékoztatást nyerjenek azokról az építész iskolákról ahonnan a modelleket készítő hallgatók munkáikat a kiállításra beküldték.

A katalógus megjelenése, anyaga

A katalógus például állhat egy olyan lapból, amely összehajtogatva egy modellt eredményez. Természetes más, a katalógus modell formációját felvevő megoldás is elképzelhető. A végső megjelenést hallgatói ötletpályázat keretében hirdetjük meg a hazai építész-, képző-, valamint az alkalmazott művészeteket tanuló egyetemi hallgatók között. A katalógus-lap letölthető az internetről, így nem csak a kiállítás látogatói vehetik kézbe és rakhatják össze modellé."

Bachmann Bálint, Markó Balázs

exhibition No.1

99.

Nem csak a pavilont modelleztük, hanem egy brandet alkottunk, amelynek az kiállításon kívül része volt az arculati megjelenés, azaz az ismertető anyag, a katalógus-pendrive, az ajándéktárgyként felfogható kitűző, az ezekhez tartozó táská, pult. Párhuzamosan zajlott a beérkező pályamunkák feldolgozása és katalogizálása, amit a modellpavilon.hu weblapon követhettek nyomon az érdeklődők.

13. BIENNALE di VENEZIA

Egy pillanatra hátradóltunk, hogy megnyertük a pályázatot, de hamar realizáltuk, hogy az igazi munka még csak most következik. Egy iterációs folyamat során ki kellett találnunk mindent, a lehető legszebb, de egyben legegyszerűbb (mondhatnánk legpraktikusabb árfekvésű) megoldásokkal. Heti rendszerességgel zajló megbeszélések és brainstormingok között fojt a tervezési folyamat. A pontosan deklarált hívószavak segítettek abban, hogy egy-egy jónak tűnő, de túl domináns ötlet ne tereljen el minket valami egészen más irányba. Ezek a vonalvezetők a következők voltak:

space maker, common ground, modell, primer, homogén, horizontális, egyszerű

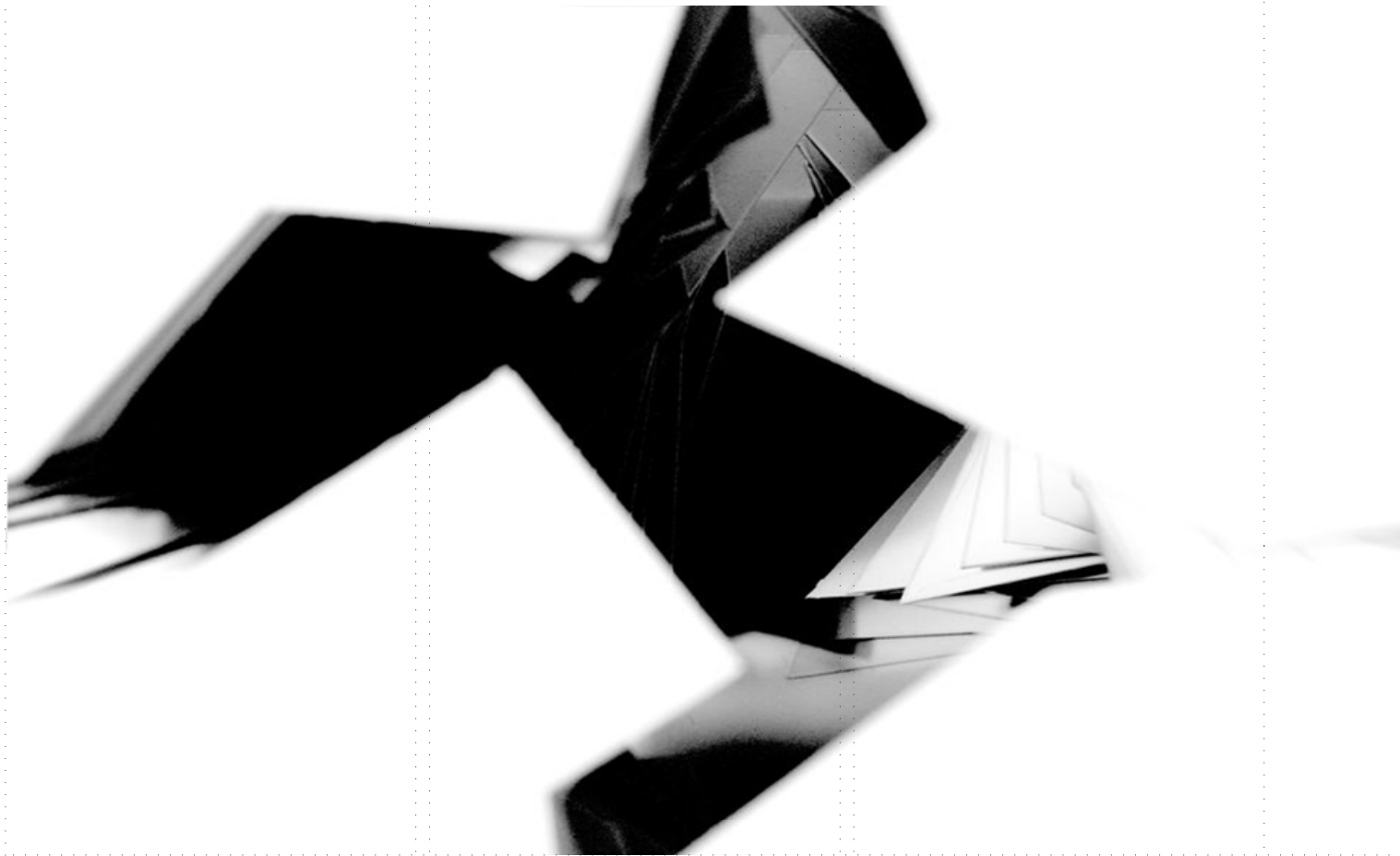
Célszerű volt mindent lemodellezni, amit lehetett kipróbálni, és prototípust készíteni. Ennek megfelelően a kezdeti koncepció is finomodott, a forrongó evolúciós képlet és elrendezés egy letisztult, finom áthallásokkal rendelkező installációvá vált.

Lényegében csak a megvalósítás során jön rá az ember, hogy egy kiállítás létrehozása ,ennyi időt, és mekkora energiát igényel. Ezért a siker egyik sarkallatos pontja, hogy "menetrendet" készítsenek a közreműködők.

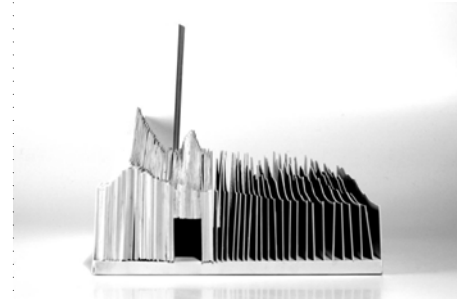
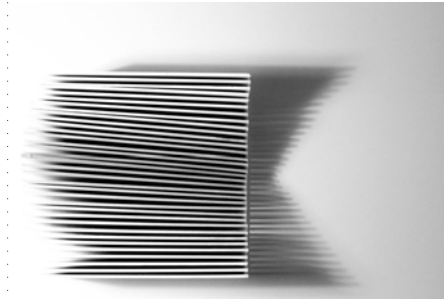
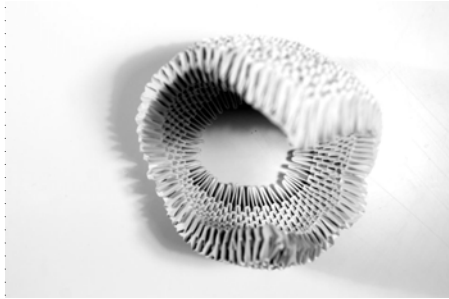
exhibition No.1

101.

közben folyott az - elképesztően
szép - makettek fotózása

13. BIENNALE di VENEZIA

a katalógus-pendrive felülete:

categories

space makers

interview: us (video)

idea (text)

common ground

konceptual ground (text):

Bálint Bachmann

Balázs Markó

Gábor Gulyás

invitation

Zsolnay, Belváros.LIKE (video)

interviews

interview: the curators (video/text)

modells

modellphotos (photo)

modell workshop

Jamboree, Design workshop (video)

artformer

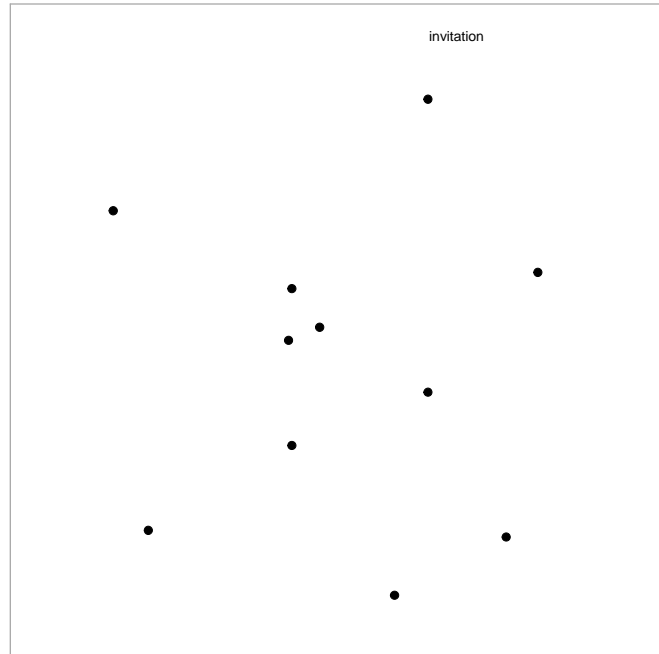
Antal Kelle kinetic sculptures (video)

breuer marcell doktoral scool

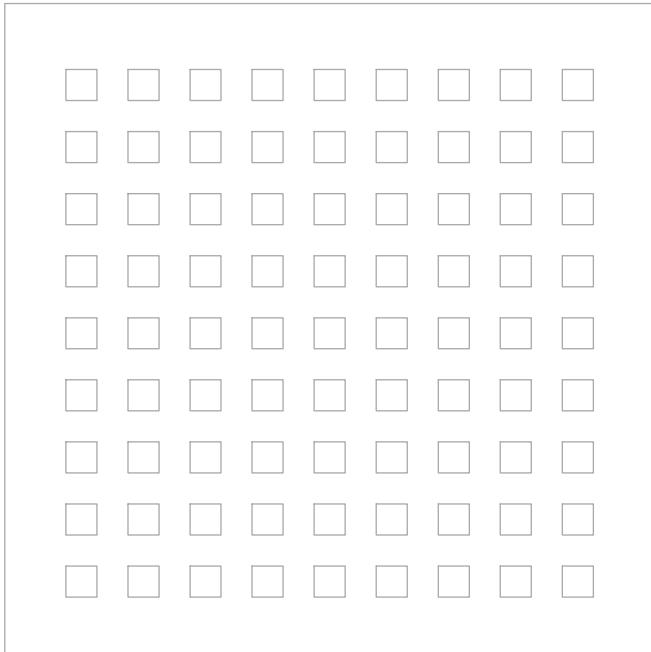
BMDI Buildings, scool (video)

authors

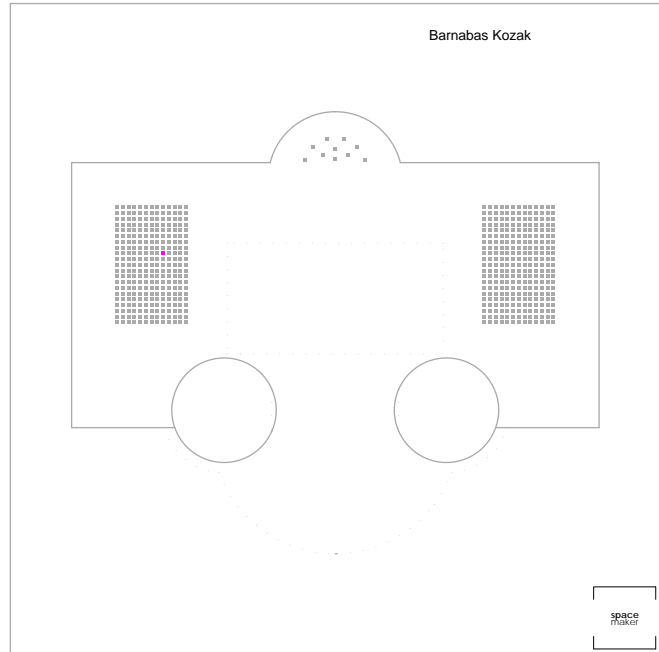
list all of the creators (text)

photo/by category_modells

map/by location_modells

13. BIENNALE di VENEZIA

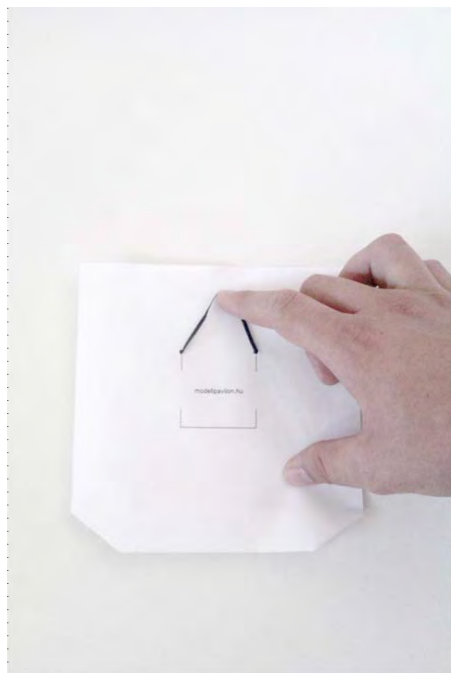

A beérkezett anyagok dokumentálása a tervezettnél több időt vett igénybe, a katalógusba szánt köszöntő beszédek is kétek. Hogy ezeket szinte az utolsó pillanatban is el tudjuk készíteni, arra gondoltunk, hogy nem a hagyományos nyomtatott katalógussal mutatnánk be a pavilont, hanem egy katalóguspendrive segítségével. Erre töltöttünk az iskolát és a képzést bemutató anyagokat is. Ezek az anyagok a modellpavilon.hu weboldalunkról is letölthetők, és a szerzői jogok szabályainak betartása mellett szabadon felhasználhatók, hogy azok is láthassák, akik esetleg nem tudnak elutazni a kiállításra.

Szuvenírként logóval ellátott fekete, fehér és piros kitűzőket adtunk ajándékba.

Készült terv a pultra is, és egy táska, hogy a prospektusokat és ajándéktárgyakat ne kézben vagy zsebben kelljen cipelni.

13. BIENNALE di VENEZIA

C O N G R A T U L A T I O N S !

your MODEL is on the road to Venice!

we hope you'll follow your MODEL
and we will meet you in Venice

Végül minden szállításra kész
állapotba került

exhibition No.1

107.

let's do.it

13. BIENNALE di VENEZIA

A kiállítás operatív részének előkészítése komoly logisztikai feladat volt. Ehhez mindenekelőtt készítettünk egy ütemezést, (mely már a pályázati anyagnak is része volt).

Magyarországi előkészítés:

- 2012.02. Hallgatói pályázatok kiírása és lebonyolítása/ 75 nap
- 2012.04. Hallgatói pályázatok zsűrizése/ 15 nap
- 2012.05. Hallgatói pályázatok kurátori válogatás/ 10 nap + 5 nap tartalék idő
- 2012.05. Kiállítás előkészítése/ 55 nap + 5 nap tartalék idő
 - katalógus szöveg megírása fordítása
 - korrektúra, nyomdai előkészítés
 - posztamensek gyártása, padlóra helyezett installáció elemeinek gyártása
 - plexi és egyéb segédanyagok beszerzése
 - festékek és kellékek, és eszközök beszerzése
- 2012.07. Nyomdai munkák/ 15 nap + 5 nap tartalék idő
- 2012.07. Weblap készítése és domain név rögzítése előre kiválasztott szolgáltatónál/ 15nap
- 2012.08. Csomagolás a szállításhoz, illetve rakódás/ 5 nap + 1 nap tartalék idő
- 2012.08. Szállítás/ 2 nap + 1 nap tartalék idő

Helyszíni munkák:

- 2012.05. A pavilon állapotának helyszíni felmérése/ 3 nap
- 08.05. A szükséges gyenge és erősáramú munkák elvégzése, internet / 3 nap+1nap tartalék idő
- 08.08-13. A pavilon festése/ 4 nap +1 nap tartalék idő
- 08.13-14. Takarítás/ 1nap +1 nap tartalék idő
- 08.14-20. Kiállítás rendezés/ 5+ 2nap tartalék idő
 - posztamensek elhelyezése és rögzítése
 - modellek elhelyezése és rögzítése
 - információs felületek kialakítása, előre elkészített nyomdai anyagok segítségével
 - bejárati pult és bútorok elhelyezése
 - szóróanyagok feltöltése
 - internet kapcsolat ellenőrzése
 - világítás beállítása
 - "hid" építése, kialakítása a belső nyitott térben
- 08.21-22. Végső takarítás/ 1 nap + 1nap tartalék idő
- 08.22. Ellenőrzés, még szükséges javítások, pótlások elvégzése
- 08.22-25. Tartalék/ 3 nap

A hallgatói beadási határidejét a nagy érdeklődésre való tekintettel - amúgy május 15-ről - június 30-ra módosítottuk.

katalógus-pendrive miatt később

folyamatosan

jóval hamarabb

hamarabb (névnapomon épp ott voltunk), végül áramot a kiállítás során nem használtunk. a festés kész volt, mire kiértünk

a legtöbb idő a posztamensek elhelyezésével telt

„hid” és világítás nem lett

exhibition **No.1**

13. BIENNALE di VENEZIA

13. BIENNALE di VENEZIA

Augusztus 12-én szerszámokkal megpakolva érkeztünk a pavilonba. Lázasan egyből nekiálltunk felmérni a terepet. Kicsit megijedtünk, amikor megláttuk az álmennyezetet: nem egészen így gondoltuk! Próbaképpen összeállítottunk egy posztamenszt, megnéztük milyen anyagok maradtak a munkások után, mire lesz esetleg még szükségünk. Volt valami bensőséges és megnyugtató a pavilonban.

A következő napokban folytattuk a munkát. Mindenki tette a dolgát, érezte mit kell csinálni. Közben persze felmerültek kérdések, kiderült egy s más, hogy nem úgy van, mint ahogy a terveken szerepel, nem ott van, nem annyi, nem olyan... Ilyenkor gyors ötletelés következett, és végül mindenre találtunk megoldást. Néha jobbat, mint ami a terveken szerepelt.

A posztamenszek összeállításával kezdtük, mert ahhoz állt rendelkezésünkre minden, illetve azokra volt szükség, hogy az elképzelt elrendezést „bemodellezzük”, és így visszaigazolást nyerjünk annak helyességéről. Ezután következett az álmennyezet megerősítése, a geotextília kiterítése, a szövegek felírása, festés, szőnyegpadló lerakása, a kavicsfixek kiosztása. Ekkorra már kiegészültünk három Ybl-ös hallgatóval: papp lindával, varga zoltánnal, zsalakó dórával

Közben elkezdtük kibontani a dobozokat, hogy kiválogassuk a javításra váró modelleket. Szerencsére kevés volt, és ahogy párat a posztamenszre helyeztünk, mindenkinek felcsillant a szeme, hogy mennyire jól mutatnak.

Napi 7-8 órát dolgoztunk, ami nem tűnik soknak, de az augusztusi velencei klíma indokolttá tett némi pihenőt ebédidőben. Bár nem voltunk kifejezetten gyakorlottak az effajta munkában, a találékonyság mindig a helyes útra vezetett minket a szakipari kérdésekben is, és végezetül igényes munka született.

Az utolsó héten megérkezett a kavics, ami egyrészt a posztamenszek rögzítését szolgálta, másrészt a modellerdő alapját, a common groundot szimbolizálta.

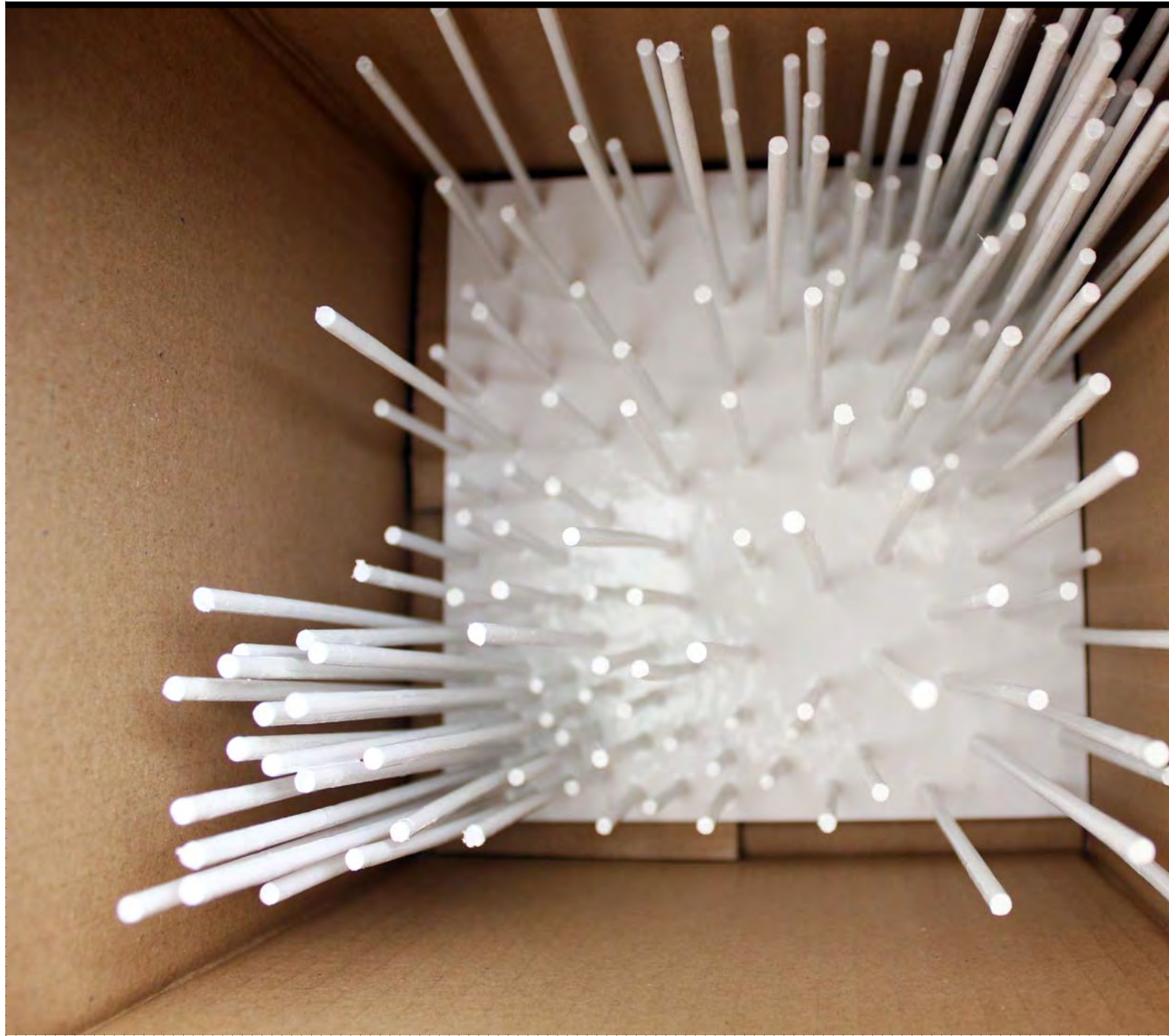
Ebben a pillanatban kerekedett egy vita, mert a csapat egyik fele arra voksolt, hogy a kavics csak a látogatók által használt felületen legyen elterítve, hogy a makettek - amúgy valóban nagyon szép rajzolatú talapzata - szabadon maradjon. A csapat másik fele szerette volna az egész padozatot kavicssal borítani, arra hivatkozva, hogy a common ground egységes, és mindent beborít. Az utóbbi tagoknak lett igazuk.

A munka akkor még kevésbé látványos részét képezte, hogy fotósaink (Németh Zoltán és Kovács Zoltán) az egész munkafolyamatot dokumentálták. Este a képek válogatásán és korigálásán dolgoztak.

Operatív kérdésekben Puskás István, a Műcsarnok Velencei Irodavezetője segített.

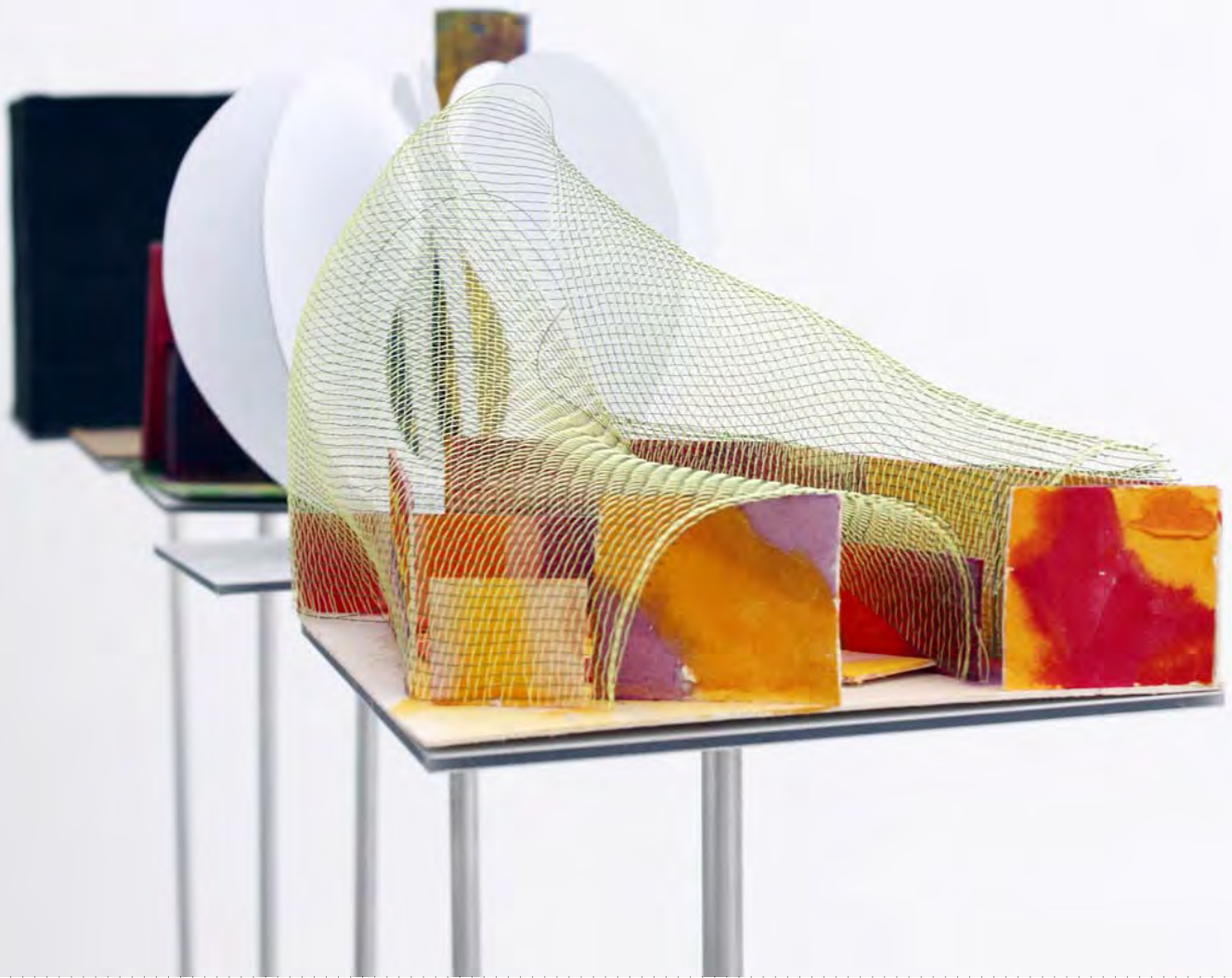
exhibition **No.1**

13. BIENNALE di VENEZIA

exhibition **No.1**

13. BIENNALE di VENEZIA

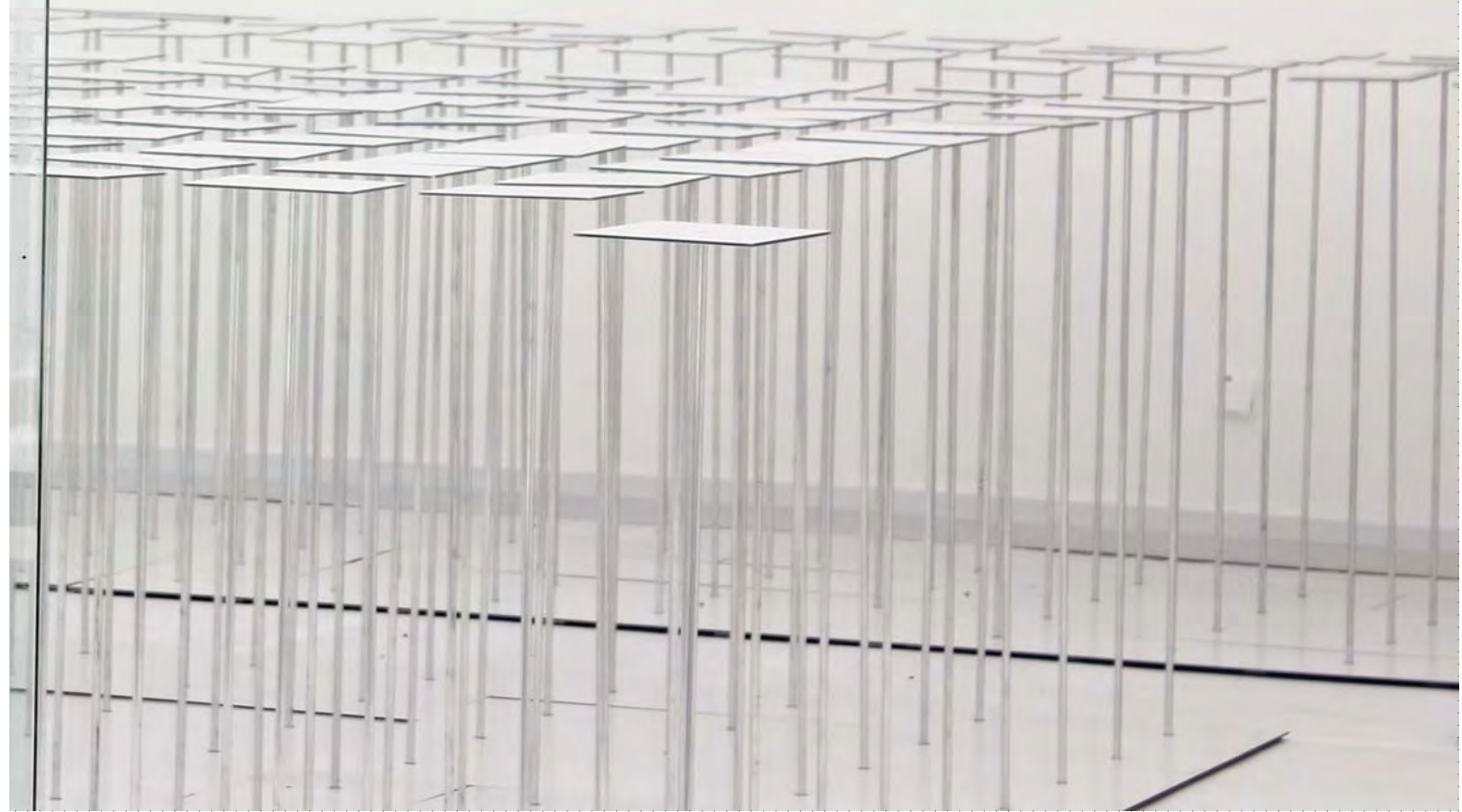
A mi pályázatunkkal párhuzamosan zajlott egy, a műcsarnok által kiírt gyerekmodell pályázat. Amikor értesültek róla, hogy Velencében a Biennálén lesz egy kiállítás, módosították az elvárásaikat, és kritériumként megadták, hogy a modellek 21x21x21 cm-nél kisebbek legyenek. Szerencsére azt nem kötötték ki, hogy a makettek fehérek legyenek. A gyerekektől megszokott romlatlan kreativitás és bátorság végeredményeképpen 50 igazán színes makettet állítottunk ki, ami a pavilon visszafogott, fehér, neutrális belső terében elementáris erővel hatott.

A kiállítás tervezése során szempont volt, hogy a lehető legkevesebb technikai felszerelést használjuk. Nem használtunk projektort, sem világítást. Ezt az egyszerűséget próbáltuk konzekvensen végigvinni az egész installáción, ezért a kiállítók neveit is kézzel írtuk fel az átriumot és a belső teret elválasztó üveg fix elemeire.

exhibition No. 1

RAMASZ TAMÁS · KORALEVICZ KINFA · VARI BARNA · ZSADÁNYI FANKA ·
SEEBERIU KITTI LILLA · TÓBIÁS ÁZAM ATILA · BÖDÖK MARIETTA ILDIKÓ ·
VELCEENJACH KATA · KÁNDG MÁTÉ · BALOGH RÉKA · SZABÓ ORSOLYA ·
SZINYAKOVICS EDINA · CSALA FRUJESINA · FRIDRIH ESÓTIA · RÁDL PÉTER ·
TÓTH BERNADETT · FERENCZI KLAUDIA · KERESÉTES NÓRA · LAZAR ERIKA ·
FEIK ADRIENN · MARTON KATALIN · HENDRIX THIMEA CATHRINA ·
KASZTNER LILLA · FALUSI SÁNDOR · KUNOUSEKI ESZTER · RÁCE TAMÁS ·
BENDER DALMA · SEIFETI REJATA · FERENC VIRGINIA · VÉGH BALINT ·
SUTYINSZKI ANETT · FÁBRI LUCA · KISS ADEL · MAFORCSICS EMESE ·
TURI TAMÁS · NÉMETH ZOLTÁN · TRICK ILDIKÓ · SEBESTÉNY PETRA ·
PETHES TAMÁS · NAFY ANDRÁS · TOLNAI DAVID · HORVÁTH MAFDOLNA ·
SCHUNK TÍMEA · BORBÁS RÉKA · MÁTÉTELKI AKOS · BÖFÖS ANDRÁS ·
DANKA SÁNDOR · BORBÁS REJATA · SEIFONY FANOS · HADABÁS DIANA ·
TRONBITÁS ZOLTÁN · FÁBOS ATILA · ZSIFA ZOLTÁN · RAMIRO FISELLE ·
FANKOVITS ANETT · BARANYAI BALINT · FÁHY KORNÉL · PETROVAI AKOS ·
KOZÁK BARNABÁS · BIRÓ ANDRÁS · EFTIMIE IZABELLA · MEZEI LILLA ·
RAFNA EDIT · RÁTKAI TAMÁS DANIEL · BARNA ESZTER · TÓTH KITTI ·
SZIVÁK BÉLA · VASZARI TÍMEA · SEBESTÉNY ADRIENN · SZÁNTÓ ÉVA ·
GUBIK FEZA · TAKÁB ESÓTIA · ADÁM KATINKA · MUZLER SZABOLCS ·
SZALAI KRISZTINA · CSÁSZÁR MÁTÉ · DARIDA DÓRA · TÖRÖK CSABA ·
MOLNÁR ORSOLYA · RÓZSA FÖLSEF · SCHEFFER ZOLTÁN · VARGA KITTI ·
SEBESTÉNY PETRA · SEIFETI REJATA · KOLLER GERGELY · KOZA PETRA ·
BARTUS ANDRÁS · BERÉNYI BALÁZS · CSONTOS NOÉMI · FRITZ FERFÓ ·
BAUFA MÁTÉ · NAFY MARIANN · SZABÁK ZOLTÁN · METZINGER ÁGNES ·
MOLNÁR GERGELY · OLÁH ZSOLT · ANFI ÁGOTA · MELINDA · ÁBEL VIKTOR ·
TEFKA ESZVETT · DOBOS BENCE LÁSZLÓ · FÁSZAY LÁSZLÓ · RÁCE ÁRON ·
BARTA ENIKÓ · ISZÁLY ANNA · MÓRUCZ LÁSZLÓ · PÁLFY FLÓRA BARBARA

13. BIENNALE di VENEZIA

"Egy olyan képzőművészeti kategória, ahol a művészet, a játék a tudomány - beleértve a társadalom- és természettudományokat is - párhuzamosan azonos hangsúllyal van jelen.

Egy csepp a vízbe pottyánva hullámokat gerjeszt, a csigák spirális házat építenek, a dolgok külső és/vagy belső készletéből átalakulnak. (...) A tárgyak és a történések meditatív megközelítése kiemeli bennünket mindennapjainkból.

Az általam létrehozott tárgyak másságuk miatt megismerésre vagy újraértékelésre kínálják magukat, a velük kapcsolatba került személyeket nem szorítják előre megírt szabályok közé. (...)"

A projekthez kapcsolódott Kelle Antal (ARTFORMER), és csapata. Ő a modellezést a képzőművész szemszögéből tekinti. Szobrai léptéküknél és szerkezetiségükénél fogva nem konkuráltak a hallgatók modelljeivel, hanem gazdagították a kiállítást.

Kelle Antal

Két hét után elkészült az installáció.
Az utolsó simításokat végeztük,
amikor eszünkbe jutott, hogy a mi
„közös gyerekünk” nem koraszülött:
9 hónapra jött világra.

space
maker

exhibition No.1

121.

Elkészült a kiállítás, vártuk a zsűrit, figyeltük a betévedő látogatók reakcióit. Az eredmény pozitív volt. A megnyitó bár sajnos jelentős késéssel, de zökkenőmentesen lezajlott. A sajtó egy-két (hazai) tudósítót leszámítva elismeréssel beszélt a magyar pavilonról. Bár utólag pár dolgot másképp csinálnánk, alapvetően mi is elégedettek voltunk.

Publikációk:

elektronikus magyar:

elteonline.hu:
home-mag.hu:
meonline.hu:
epiteszforum.hu:
lafemme.hu:
hg.hu:
revizoronline.com/index.php:
6b.hu:
tervlap.hu:

nyomatott magyar:

M E T S Z E T / 2 0 1 2 / s z e p t e m b e r / o k t ó b e r :
HVG.HU - MŰERTŐ:

elektronikus nemzetközi:

architizer.com/en_us:
allthitecture.com:
notcot.com:
log.position.com:
designboom.com:
archdaily.com:
styleofdesign.com:
wallpaper.com:
ilgiornaledellarchitettura.com:
newsdesignlist.it/site:
strymt.com:
architectureau.com:
metalocus.es/content/en:
archdoc.mr926.com:
aperitifvenice.wordpress.com:
cjh.ru:
archiblog.info:
socialzarq.com:
irenebrination.typepad.com:

hanganyag:

hangtar.radio.hu:

tv:

mtv.hu:
youtube.com:
6b.hu

előadás:

designhet.hu:
építészet MA
VIII. PhD & DLA Symposium
...

VELENCE DÍCSÉRETE
KAVICSÁGYON MAKETERDŐ
TÁGULO TÉR
SPACEMAKER - EPÜL A 13. VELENCEI BIENNALE MAGYAR PAVILONJA
TERCSINÁLOK
HELYSZINELŐK: A 13. BIENNALE MAGYAR PAVILONJA
LAZACSLÁTA KONTRA KRUMPLIFŐZELEK
A MAGYAR PAVILON
JAPÁNOK NYERTÉK A VELENCEI ÉPÍTÉSZETI BIENNALEN

FEKEZETT HABZÁS

Spacemaker és az építészet túlélése - a Velencei Biennáléről

BIENNALE BULLETIN- ARRIVING IN VENICE!
VENICE BIENNALE 2012: HUNGARIAN PAVILION
Inspiration: Venice Architecture Biennale- 09 10 12
HUNGARIAN PAVILION OF 13TH INTERNATIONAL ARCHITECTURE EXHIBITION
HUNGARIAN PAVILION AT VENICE BIENNALE 2012 BY BALÁZS MARKÓ
VENICE BIENNALE 2012: HUNGARIAN PAVILION
VENICE BIENNALE 2012: HUNGARIAN PAVILION
VENICE ARCHITECTURE BIENNALE 2012
13. MOSTRA INTERNAZIONALE DI ARCHITETTURA DI VENEZIA
HUNGARIAN PAVILION AT VENICE BIENNALE 2012 BY BALÁZS MARKÓ
ARCHITECTURE | SEP 8, 2012
COMMON THREADS BEYOND COMMON GROUND
SPACEMAKER HUNGARIAN PAVILION FOR THE VENICE BIENNALE.
VENICE BIENNALE 2012: HUNGARIAN PAVILION
SPACE MAKER
BIENNALE 2012 & VENICE
ARTICLES FROM: 10/09/2012:
MORE OF THE BEST OF THE VENICE ARCHITECTURE BIENNALE ON INSTAGRAM
(FUTURISTIC) SPACEMAKER(S): THE HUNGARIAN PAVILION AT THE 13TH VENICE
INTERNATIONAL ARCHITECTURE BIENNALE

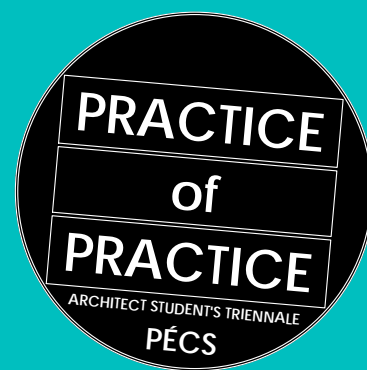
21.04 - Kultúrkör

KorTárs, 2012. október 1.
Spacemaker - The Hungarian Pavilion @ the 13th Venice Architecture Biennale
MEGNYITÓ - VELENCEI ÉPÍTÉSZETI BIENNALE

PECHA KUCHA NIGHT VOL. 29. - SPACE MAKER

Az Arany Oroszlán Díjat a Japán Pavilon nyerte, ők Toyo Ito vezetésével, a katasztrófa építéssel foglalkoztak elsősorban a 2011-es cunami kapcsán. Munkacímük Home-for-All (Otthont mindenkinek) volt. Elgondolkodva az ő eredményességükön, és hogy ez mennyire kapcsolódik a magyar pavilonhoz arra jöttünk rá, hogy más szintéren, de mi is hasonló kérdéssel foglalkoztunk: a katasztrófális körülmények között működő oktatással. Az egyetemek között is megy a harc az életben maradásért, mindenki azon gondolkodik, hogyan tudna több hallgatót magához csábítani. A válasz, hogy itt is hálózatban kell gondolkodni, egymás tudását és lehetőségeit erősítve kooperálni. El kell indulni egy párbeszédnek, ahol minél több személy és szakma van megszólítva, helyet kell adni a multidiszciplinaritásnak. Közös alapra kell helyezni a diskurzust!

126.

TRIENNÁLE-PÉCS-ZÁGRÁB-BELGRÁD

Aix-en-Provence

Wien

Braunschweig

Budapest

Duisburg

Istanbul

Lodž

Miskolc

Pécs

Rome

Tilburg

Venezia

+

Beograd

Zagreb

0 100 200 300 400 500 km

A Biennále mottója a common ground volt, ami a közös alapot jelképezi. Az építész hallgatói TRIENNÁLE háromévente kerülne megrendezésre Pécsen, váltó években pedig Belgrádban és Zágrábban. Ez a három város, mint három pont meghatároz egy kört: a common roundot.

biennále

common ground

vertikális, hierarchikus

sztárépítéseknek

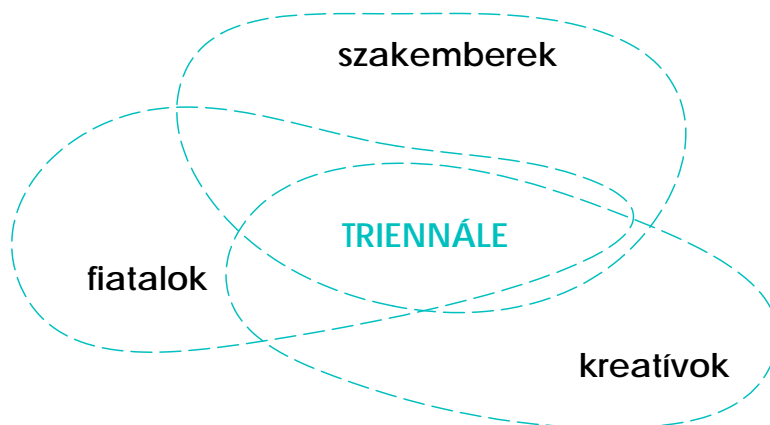
építenek
másoknak

TRIENNÁLE

common round
come on ...! call around
come around
horizontális, **hálózat-szerű**

hallgatóknak
(jövő sztárépítései)

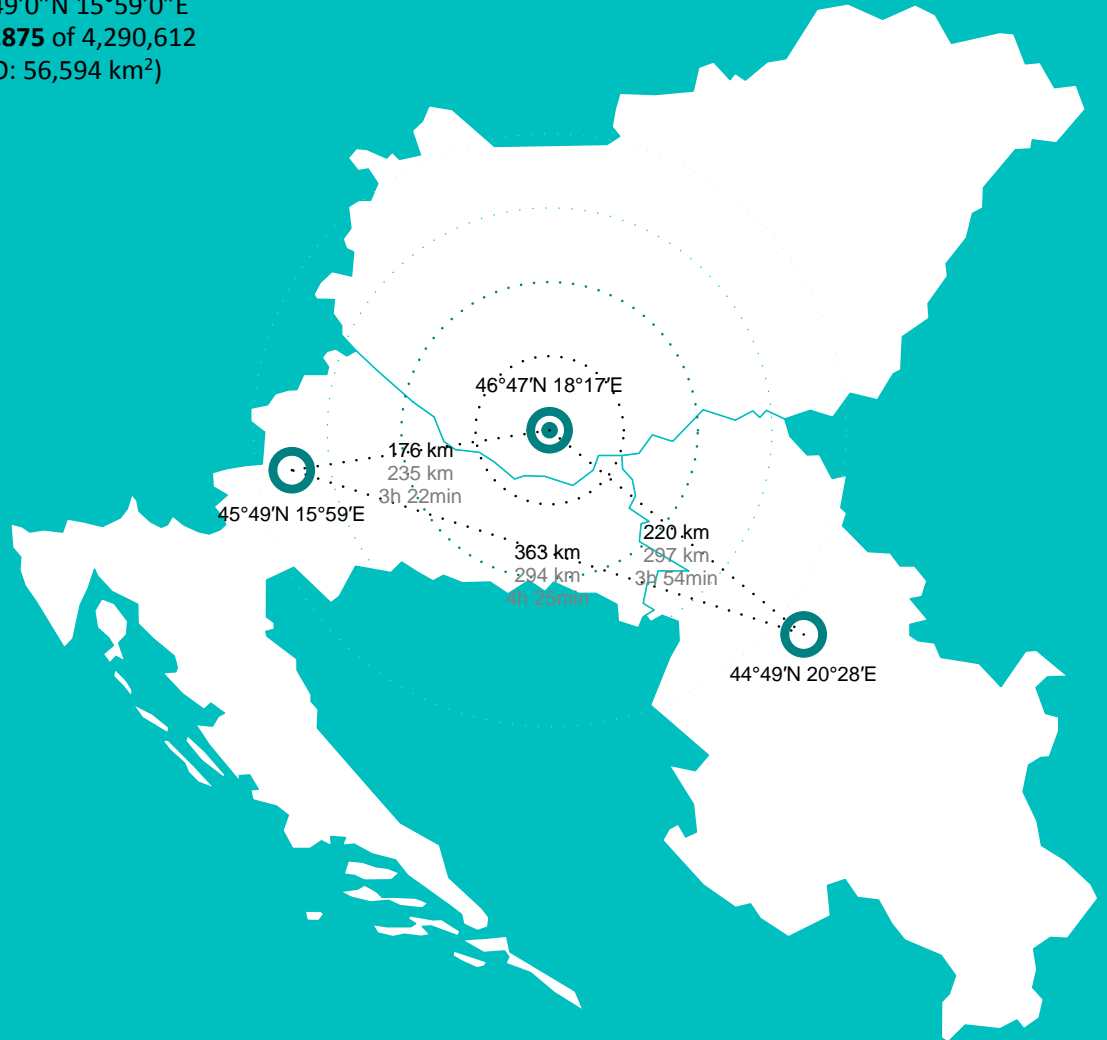
rendezünk
magunknak

BEOGRAD: 44°49'N 20°28'E
1,154,589 of 7,120,666
 (SRB: 77,453 km²)

PÉCS: 46°47'N 18°14'E
157,721 of 9,942,000
 (HUN: 93,030 km²)

ZAGREB: 45°49'0"N 15°59'0"E
792,875 of 4,290,612
 (CRO: 56,594 km²)

1. tézis: Kulcsfontosságú, hogy a TÉMA érdekes és konstruktív legyen. Pontosan kell deklarálni a határait attól függetlenül mennyire tág kérdést vizsgálunk, legyen az konkrét tervezési vagy elméleti feladat.

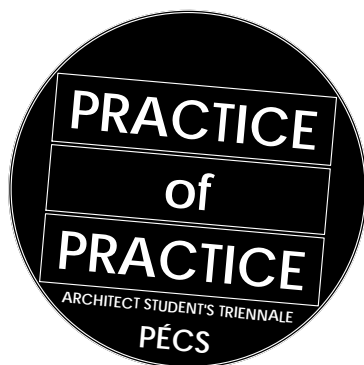
A TRIENNÁLE építészhallgatók számára lesz meghirdetve. A résztvevők fejével kell gondolkodni: mi az a téma, ami annyira érdekes, hogy a hallgatók hajlandóak utazni érte több száz kilométert, és eltölteni Pécsen - illetve később a többi helyszínen - kb. két hetet.

A kulcsszó a jövő, méghozzá a **közeljövő**. Iskolai tanulmányaik vége felé közeledve érzik a hallgatók, hogy nagy változás előtt állnak, és most nagyon ügyesnek kell lenniük, hogy jól menedzseljék magukat. A másik kulcsszó a **siker**. Ennek a receptje leghitelesebben egy fiatal, de kora ellenére nagyon sikeres előadó szájából a leghitelesebb.

Az építészhallgatók számára ebben az időszakban az a legmeghatározóbb, hogy hol csinálják a **gyakorlatukat**. Ez biztos belekerül a portfóliójukba, sőt nagyon gyakran ez lesz az első munkahelyük is.

Mindennek biztos komoly szabályai és trükkjei vannak, de ha nem, akkor érdemes lenne azokat kitalálni. Ezért a TRIENNÁLE első, pécsi állomásának egy egyszerre elméleti, és egyszerre gyakorlatias témát javaslok:

A GYAKORLAT GYAKORLATA::PRACTICE of PRACTICE

Nekem nagy szerencsém volt, hogy az ország egyik legjobb irodájába kerültem, és egy nagyon izgalmas pályázattal foglalkozhattam.

Ráadásul nem is kellett jelentkeznem, a kérdés talált meg engem!

Később mikor hasonlóan izgalmas feladatokkal foglalkozó irodába kerültem - korábbi workshop ismeretség alapján - és tudományt szeretnék az irodát, szóltam az általam tehetség-esnek, és a feladatra alkalmas hallgató ismerőseimnek, a cégnél pedig ajánlottam őket. Kicsit, mint egy nonprofit fejtárgy cégben...én is örültem (volna), ha valaki segít az indulásnál.

Végül 3 ismerősömet sikerült az irodába juttatni, egy negyedikkel pedig, mint külső partner dolgoztam együtt.

A **TRIENNALE** egy platform, három hely és fiatal szakemberek egy csoportja. A kultúra és társadalom által felvetett kérdéseket kutatja az építészet, a design és a művészet területein keresztül. Az **alkotó** munka **innovációs** értékeivel és társadalmi hatásaival foglalkozik.

Ez a kép azt igyekszik jelezni, hogy ha jó témákat, mint jó alapanyagokat válogatunk össze, akkor szinte bármit csinálunk mutatós és tetszetős dolog fog belőle kisülni.

coming up: NEXT

2. tézis: A SZERVEZÉS során elengedhetetlen egy szigorú menetrend kitalálása, és betartása. Külföldi helyszíni kapcsán érdemes a helyi viszonyokat alaposabban ismerő rendezvényszervező, vagy kulturális programokat bonyolító irodával felvenni a kapcsolatot. Meghatározó az eredmények minél szélesebb körű bemutatása, melyhez a média rendelkezésére bocsátandó anyagot már a workshop előtt el kell kezdeni összeállítani.

Mivel a TRIENNÁLE nemzetközi, ezért a szervezési munkák hatványozottan megbonyolódnak. Mindhárom ország háromévente főszervező, abban az évben, amikor ott zajlik a rendezvény. Kell azonban egy, mindhárom országot összefogó iroda, vagy szervezeti szint, aki a **közös szervezési** kérdéseket intézi, ilyen például a **pályázat** lebonyolítása. Ez sarkalatos pont, ezért komoly befolyásoló hatása miatt időben elkezdtem pályázatot keresni. A támogatásnak komoly feltételei vannak akkreditációs szempontból, a workshop előadóit és hallgatóit tekintve, és determinálják annak időtartamát. Ezért előfordulhat, hogy a támogatáshoz kell igazítani a workshopot. Én a következőt találtam:

Erasmus Mundus_IP_era10_hu: EGÉSZ ÉLETEN ÁT TARTÓ TANULÁS, ERASMUS intenzív programok

A Biennále tapasztalataiból kiindulva a TRIENNÁLE szervezési feladatainak ellátása (minimum egy) teljes embert kíván azzal együtt, hogy bizonyos részfeladatok megoldásában segítséget kap! A munka elvégzéséhez biztos háttér és stabil infrastruktúra szükséges.

Ebbe a kategóriába értem a **PR tevékenységet** is. Ez nagyon fontos, és - bár szlogenek kitalálásába azt hiszem, jó vagyok - ez az, amiben még sokat kell fejlődnünk. Visszagondolva a Biennáléra a **space maker**, mint team-, és **projektnév** elég figyelemfelkeltő volt ahhoz, hogy felfigyeljenek rá a látogatók, illetve a sajtó, de ez utóbbit azt hiszem jobban kellett volna menedzselni.

A helyszín megválasztásánál előnyös, ha találunk egy már komoly presztízzsel rendelkező intézményt. A túlságosan központi, forgalmas hely viszont zavarhatja a résztvevőket a koncentrálásban, illetve a város felfedezésére csábíthatja őket.

világszínvonalú épületekhez **világszínvonalú** programot!
ideális helyszín a **Zsolnay** Kulturális Negyed

Hallgatói workshop lévén a TRIENNÁLE kezdetét a tavaszi félév vizsgaidőszaka után, **július** elejére kell időzíteni. Jó, ha előtte van egy hét pihenőidő, hogy a hallgatók tudjanak egyet szusszanni, vagy az elmaradt dolgukat intézni.

Pécs esetében a kreatív kikapcsolódásra biztosan lesz lehetőség. A pályázat függvénye, de ez akár olyan hosszúra is nyúlhat, amit érdemes a workshopba integrálni, ezzel biztosítva kiállításra alkalmas tárgyakat arra az esetre, ha a workshop túlságosan elméleti lenne.

Mivel TRIENNÁLÉRŐL beszélünk, ami minden évben, de eltérő helyen kerül megrendezésre, említést kell tennünk arról, hogy mi történik a köztük eltelt időben. Mivel a téma a GYAKORLAT GYAKORLATA, hogy **érdekelte tegyük a hallgatókat**, és megbizonyosodjunk motiváltságukról, lenne egy részvételi kritérium, mondhatnánk beugró: **állásbörze** szerűen mindenkinek egy felajánlással kéne érkezni a saját országában található irodától, hogy a más országbeli résztvevőket hajlandó fogadni egy legalább három hónapos gyakorlatra. Nyilván csak olyan irodákat ajánlhatnának a hallgatók, ahova ők is szívesen mennének gyakorlatra.

3. tézis: A workshopok IDŐBEO SZTÁSA meghatározó. Az **első** pár nap a téma megfogalmazásával, a probléma felvetésével, a helyszín megismerésével telik. Délelőttöként neves és elismert előadók információáradatot zúdítanak a hallgatóságra. Ez **elsőre** túlzásnak tűnik, de a délutáni, vagy az előadásokat követő másnapi helyszínbejárásokon a külföldi hallgatókban is kezd összeállni a kép.

Ezt követi a csapatalkotás, hogy a hallgatók együtt tudjanak dolgozni. Lehetőséget kell biztosítani kreatív kikapcsolódásra, illetve a csapattagoknak arra, hogy jobban megismerhessék egymást.

Az utolsó pár napban felpörög a munka operatív része, melynek csúcspontját a prezentáció jelenti.

Hogy ne konkuráljon a Velencei Biennálével, az **elő** időpontot páratlan évre lenne érdemes kitűzni: **2013-ra!**

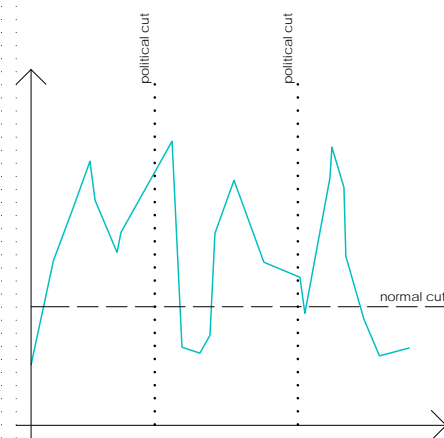
Szerintem egy partynak vagy koncertnek is jót tesz, ha van valamennyi - nem túl nagy összegű - beugró, mert akkor tényleg csak az megy oda, akit érdekel, aki motivált. Ez esetben a részvételi díj **nem** fiskális.

Li Xiaodong tervezési irányelvei közül több is megszívlelendő, de én most egyet emelek ki:

„a megrögzült építészeti stílus kerülendő, mivel ezek határt szabnak az egyedi gondolatoknak és a kreativitásnak...”

Ezzel azt akarom kifejezni, hogy klisékben való gondolkodás nem vezet új dolgok felfedezéséhez. Csak bátran érdemes fantáziálni, tiszta módon gondolkozni.

Tudás alapú szelekcióra kell törekedni, ami mentes a pusztán rövidtávú érdekek érvényesítésétől.

Fiatal sikeres szakemberek szájából hangzik **hitelesen**, hogyan kell fiatalon sikeres lenni. Nem kell feltétlenül csak építészeket meghívni előadni, sőt, más szakmák előrelépési tapasztalatai más szemszögből mutatják a cél eléréséhez vezető utat. Fontos viszont, hogy az előadók, mint előadók is megállják a helyüket.

Sokan úgy érzik, nagy változás előtt állunk. Valami vibrál a levegőben. Nemrég részt vettem egy előadásban, ahol László Ervin skype-kapcsolásban beszélt arról, hogy történelmi pillanatok következnek hamarosan. Írt egy könyvet „Új világgép” címmel, ahol a „jól időzített változtatás”-ról értekezik. A common ground is egy effajta változást sugall. Visszalépni valami tiszta, őszinte igaz szintre, elhagyni a felesleges, és gátló hierarchikus elemeket. Elbontani a tekintélyelvű, de labilis, mindent kitakaró felhőkarcolóit, hogy a szelek újra szabadon áramolhassanak! Szilárd talajt biztosítani a szellemi magvaslatoknak.

Jovana Ilic

Brand & Communication Strategist at Stucky Ltd Serbia Design
Belgrade Design Week, Sard d.o.o.

education:
Central European University:
MA in Public Policy, Communication and Media Studies
University of Belgrade, Faculty of Organisational Sciences:
MSc. Marketing Mgmt and PR
University of Belgrade, Faculty of Philology:
BA, Neo-Hellenic Studies
Language High School, Belgrade:
Classical Studies - Ancient Greek and Latin
National and Kapodistrian University of Athens:
Greek language, culture and art
Thessaloniki, Aristotle University

+Bodó Márton

grafikus tervező, fotós, dj, kultur manager, reklámügynök, sajtófotós

Abre Etteh

Architecture, urban design and photography
Kingston University
Architectural Assistant at:
Arctic Associates
CRL Architects

education:
Glenn Murcutt International Architecture
Master Class
Fontys Hogescholen
Diploma, Urban Design Masterclass
Edinburgh College of Art
Dip Arch, Architecture

Kiss Vera

Analyst at The Futures Company
Trends and Futures Analyst at:
The Futures Company
European Union Agency for Fundamental Rights
Princeton in Latin America Fellow at:
Convivencia Educativa

education:
University of Cambridge:
MPHil, Development Studies
socials: Anthropology
Princeton University:
B.A., Anthropology

Csaba Ders

Head of Planning at:
Municipality of Pécs
Assistant Professor at:
University of Pécs, Faculty of Urbanism

education:
University of Pécs
Doctor of Liberal Arts, Spatial Planning
University College London, U. of London
MSc, Urban Development Planning
Columbia University - Graduate School of Architecture, Planning and Preservation
Urban Design

Marija Blagojevic

Hosoya Schaefer Architects
MIT ARH
Mecanoo architecten b.v.

education:
ETH Zurich:
Master of Advanced Studies in Urban Design, Urban Design
Univerzitet u Beogradu:
M.Arch, Architecture
Fontys Hogescholen:
Urban Design
European Urban Design Laboratory
Activities and Societies: Stadslab

Rajnai Csaba

architect at:
Aand3 Rajnai Csaba e.v.
ZDA
(EEA) Erick van Egeraat associated architects
Living Design, Stockholm
ONL

education:
Technical University of Budapest

Simonfalvi Bence

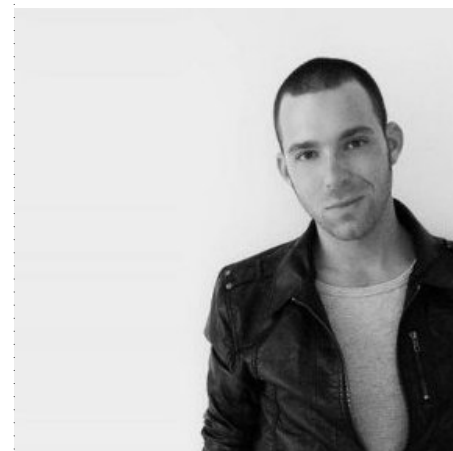
Owner, POSITION Design Ltd.

education:
MDME:
MA, Designer in Architectural Arts

A TRIENNÁLE számos szakembert von be, mint stratégiai együttműködőket.

4. tézis: Nélkülözhetetlenek a profi ELŐADÓK. Elismert szakembereket kell meghívni a prezentációk megtartására. Szélesíti a perspektívát, ha diverz módon a workshop témájának határterületeivel foglalkozó szakembereket is az asztalhoz ültetünk. Színesítik a képet, eltérő gondolkodásmódjuk újabb távlatokat nyit.

Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket is érdemes lenne vizsgálni, hogy a távolabbi jövőről alkotott kép alapján tudjuk megválasztani a következő lépéseket. Kitalálni egy stratégiát, még ha az egy kicsit utópisztikus is! Az ismeretségi körömből választottam pár személyt, akik szerintem konstruktív alanyai lehetnének az előadásoknak. Többükkel személyesen is beszéltem, mázoltam a TRIENNÁLE koncepcióját. Szívesen részt vennének rajta!

to do's #05: CSAPATBEOSZTÁS

137.

Vegyes csoportok:

4 fős csapatok, 3 nemzet:

minimum 24 fő, ideális esetben 36 fő, így 9 csapat jön létre: tutoronként 3 csapat

5 fős csapatok, 3 (vagy több) nemzet:

30 fő, így 6 csapat jön létre: tutoronként 2 csapat

10 horvát 10 szerb 10 magyar

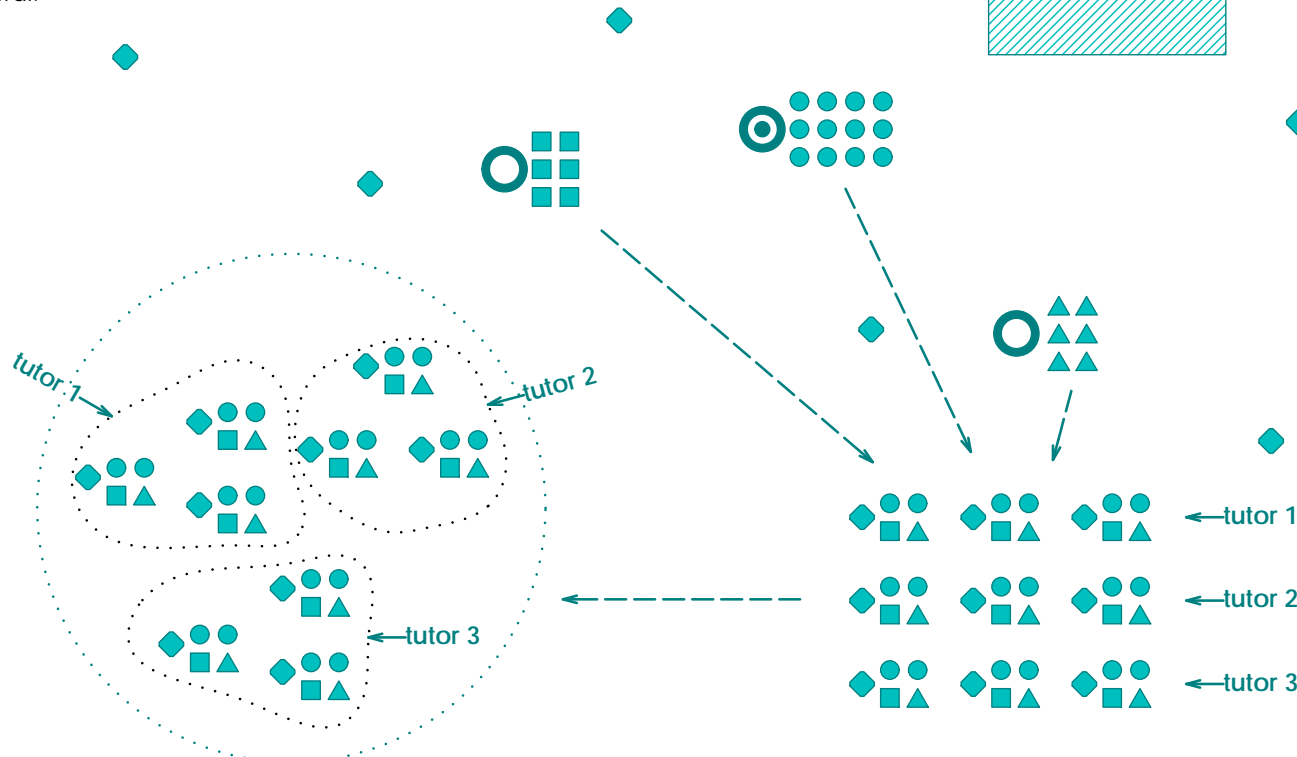
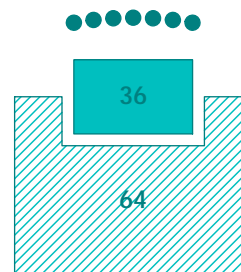
9 horvát 9 szerb 12 magyar

6 horvát 6 szerb 18 magyar

6 horvát 6 szerb 6 más külföldi 12 magyar

Így a vegyes csapatokban minden nemzetiségből 1 a magyarok közül 2 kerül.

A résztvevőket a publikus előadásokon „külsős” érdeklődők kb. 100 főre egészítsék ki. A végző prezentáción ennél lehet több is, amennyit elbír a terem, és még mindenki jól érzékeli az előadást. Az előadók és beszélgetőpartnerek létszáma egyszerre maximum 7 fő.

5. tézis: A workshopok csapatainak ideális létszáma 5 plusz-mínusz 1 fő. Előny, ha a tagok különböző országokból érkeznek, de mindig van köztük legalább egy fő, aki hazai, és jó helyi ismerettel rendelkezik.

jegyzetek

Irodalomjegyzék:

Mivel a workshopok elméletének irodalma igen csekély, elsősorban saját tapasztalataimra, és internetes forrásokra hagykoztam.

László Ervin:

Új világgép

A tudatos változás kézikönyve

Budapest, 2009 ISBN: 978-963-972-5928

Weeks, Jeffrey R.:

A tér alakja

Felületek és háromdimenziós alakzatok ábrázolása,

Budapest, 2002 ISBN 978-963-2790-58-9

stadslab 2009:

Masterclass, Miskolc 2009, OBT bv, Hága

Reicher, Christina; Kataikko, Päivi; Thöle, Ann Katrin:

Temporary City at Particular Locations 2008-2011,

Neuss, 2011 ISBN 978-3939-745068